

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-166-22

UD462

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej
przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych
w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu.

Rada Ministrów uznała ww. projekt za pilny, ponieważ wprowadza rozwiązania chroniące
odbiorców gazu ziemnego przed skutkami kryzysu na rynku energii i gazu, a proponowane
regulacje powinny wejść w życie przed końcem bieżącego roku.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

- 1) cenę maksymalną paliw gazowych oraz stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych stosowane w rozliczeniach z niektórymi odbiorcami paliw gazowych w 2023 r.;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (Dz. Urz. UE L1 261 z 07.10.2022, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 26 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i zakłóceń na rynku naftowym, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, ustawę z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 20 września 2021 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym, ustawę z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu, ustawę z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym, ustawę z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, ustawę z dnia 29 września 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej oraz ustawę z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku.

- 2) zasady i tryb przyznawania i wypłacania rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej lub stawek opłat usług dystrybucji paliw gazowych przez podmiot uprawniony, zwanej dalej „rekompensatą”;
- 3) zasady i tryb refundacji kwoty odpowiadającej podatkowi VAT wynikającej z opłaconej faktury dokumentującej dostarczenie paliw gazowych od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. do tego odbiorcy paliw gazowych;
- 4) zasady i tryb wprowadzenia obowiązku przekazywania gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny – przedsiębiorca zajmujący się wydobywaniem gazu ziemnego na podstawie posiadanej koncesji na wydobywanie węglowodorów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072, 1261, 1504 i 2185);
- 2) hurtowy rynek paliw gazowych – rynek, na którym jest prowadzony obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi:
 - a) przez giełdy towarowe w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 170, 1488 i 1933), rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu art. 3 pkt 44 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, 1723, 2127, 2243 i 2370), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 44a ustawy – Prawo energetyczne prowadzoną przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
 - b) w ramach umów sprzedaży paliw gazowych, w których jedną ze stron jest przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, oraz w ramach umów sprzedaży paliw gazowych zawartych pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi;
- 3) umowa sprzedaży paliw gazowych – umowę, której przedmiotem jest sprzedaż paliw gazowych, zawartą:
 - a) na hurtowym rynku paliw gazowych, gdzie jedną ze stron jest przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny albo przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi,

- b) między przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi albo przedsiębiorstwem wydobywającym gaz ziemny a odbiorcą końcowym w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy – Prawo energetyczne;
- 4) gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny – kwotę środków finansowych podlegającą przekazaniu przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.³⁾), zwany dalej „Funduszem Wypłaty Różnicy Ceny”, kalkulowaną w odniesieniu do umów sprzedaży paliw gazowych, na podstawie których dostawa paliw gazowych została zrealizowana w danym miesiącu;
- 5) podmiot uprawniony – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
- 6) podatek VAT – podatek od towarów i usług, o którym mowa w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.⁴⁾).

Rozdział 2

Cena maksymalna oraz stawki opłat usług dystrybucji paliw gazowych stosowane w rozliczeniach z niektórymi odbiorcami paliw gazowych oraz zasady i tryb przyznawania i wypłacania rekompensat

Art. 3. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. podmiot uprawniony stosuje w rozliczeniach z odbiorcami paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, zwanymi dalej „odbiorcami uprawnionymi”, cenę wynoszącą 200,17 zł/MWh, zwaną dalej „ceną maksymalną paliw gazowych”.

2. Jeżeli w umowach zawartych pomiędzy podmiotem uprawnionym, a odbiorcami uprawnionymi, w okresie dostaw paliw gazowych następującym po dniu 31 grudnia 2022 r. są ustalone ceny korzystniejsze dla tych odbiorców niż cena maksymalna paliw gazowych, stosuje

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532, z 2021 r. poz. 1093 oraz z 2022 r. poz. 202, 1477, 1692 i 2243.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 974, 1137, 1301, 1488, 1561 i 2180.

się ceny zgodnie z umowami, do czasu zakończenia ich obowiązywania. W takim przypadku rekompensata nie przysługuje.

3. Jeżeli podmiot uprawniony stosuje w 2023 r. taryfę w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy – Prawo energetyczne dla paliw gazowych zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, w której ustalono ceny paliw gazowych na poziomie niższym niż cena maksymalna paliw gazowych, stosuje się te ceny. W takim przypadku rekompensata nie przysługuje.

4. W przypadku zmiany taryfy w okresie, o którym mowa w ust. 1, podmiot uprawniony może wystąpić z wnioskiem o wypłatę rekompensaty za okres od dnia obowiązywania zmienionej taryfy, z uwzględnieniem art. 13 ust. 4. W tym przypadku rekompensatę oblicza się proporcjonalnie do okresu stosowania zmienionej taryfy.

5. W przypadku odbiorcy uprawnionego, dla którego operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego gazowego w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 24 i 25 ustawy – Prawo energetyczne zawarł ze sprzedawcą rezerwowym w rozumieniu art. 3 pkt 29a tej ustawy umowę sprzedaży rezerwowej, o której mowa w art. 5aa ust. 6 tej ustawy albo umowę kompleksową na zasadach określonych w art. 5ab tej ustawy, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

6. Podmiot uprawniony wykonujący działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych na potrzeby odbiorców uprawnionych, posiadający zatwierdzoną i obowiązującą taryfę dla paliw gazowych, w taryfie przeznaczonej do stosowania w 2023 r. lub jego części uwzględnia do stosowania w rozliczeniach w 2023 r. z odbiorcami uprawnionymi, również stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji uwzględnione w ostatniej stosowanej taryfie dla usług dystrybucji paliw gazowych stosowanej w 2022 r.

7. Podmiot uprawniony, o którym mowa w ust. 6, stosuje stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych, o których mowa w ust. 6, w rozliczeniach z:

- 1) odbiorcami uprawnionymi, posiadającymi zawartą odrębną umowę o świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych;
- 2) podmiot uprawniony, o których mowa w ust. 1 – w przypadku odbiorców uprawnionych posiadających zawartą umowę kompleksową.

8. Podmiot uprawniony, o którym mowa w ust. 1, stosuje stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji paliw gazowych, o których mowa w ust. 6, w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi posiadającymi zawartą umowę kompleksową, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 4. 1. Podmiotowi uprawnionemu przysługuje rekompensata z tytułu stosowania ceny maksymalnej lub stawek opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych, za każdy miesiąc kalendarzowy.

2. Podmiotowi uprawnionemu, stosującemu cenę maksymalną, przysługuje rekompensata, ustalana zgodnie ze wzorem:

$$R = \sum(I_{pz} * (C_{pt} - C_{pm})),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

R – kwotę rekompensaty (zł),

I_{pz} – ilość paliw gazowych dostarczonych lub prognozowanych do dostarczenia w danym miesiącu kalendarzowym stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych do odbiorców uprawnionych, w danej grupie taryfowej (MWh),

C_{pt} – cenę paliwa gazowego dla danej grupy taryfowej wynikającą z taryfy (zł/MWh),

C_{pm} – cenę maksymalną paliw gazowych (zł/MWh).

3. Podmiotowi uprawnionemu, stosującemu stawki opłat dystrybucji paliw gazowych, przysługuje rekompensata stanowiąca różnicę między wysokością opłat naliczonych za usługi dystrybucji paliw gazowych wynikających ze stawek opłat taryfy dla usług dystrybucji paliw gazowych na 2023 r. a wysokością opłat naliczonych za usługi dystrybucji paliw gazowych wynikających ze stawek opłat ostatniej stosowanej taryfy dla usług dystrybucji paliw gazowych w 2022 r.

Art. 5. 1. Rekompensata jest wypłacana za każdy miesiąc kalendarzowy na wniosek podmiotu uprawnionego.

2. Podmiot uprawniony składa wniosek o wypłatę rekompensaty do Zarządcy Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 311), zwanym dalej „zarządcą rozliczeń”, do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, dla którego składany jest wniosek o wypłatę rekompensaty. Jeżeli termin na złożenie wniosku o wypłatę rekompensaty przypada na dzień uznany ustawowo wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.

3. Podmiot uprawniony oblicza wysokość rekompensaty. W przypadku złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty z uchybieniem terminu wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

4. Wniosek o wypłatę rekompensaty oraz wniosek o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 7, zawierają:

- 1) oznaczenie podmiotu, do którego kierowany jest wniosek;
- 2) nazwę podmiotu uprawnionego i adres jego siedziby;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu uprawnionego;
- 4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 5) adres poczty elektronicznej podmiotu uprawnionego;
- 6) dla każdej grupy taryfowej:
 - a) ilość paliw gazowych dostarczonych lub prognozowanych do dostarczenia, stanowiących podstawę do wyliczenia rekompensaty w danym miesiącu kalendarzowym, do odbiorców paliw uprawnionych, zakwalifikowanych dla danej grupy taryfowej,
 - b) cenę paliw gazowych wynikającą z taryfy lub stawki opłat usług dystrybucji paliw gazowych,
 - c) grupę taryfową,
 - d) liczbę odbiorców w danej grupie taryfowej;
- 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensaty;
- 8) wnioskowaną wysokość rekompensaty – w przypadku wniosku o wypłatę rekompensaty;
- 9) oznaczenie okresu, za który składany jest wniosek;
- 10) inne informacje niezbędne do obliczenia i wypłaty rekompensaty lub rozliczenia rekompensaty;
- 11) dokumenty potwierdzające uprawnienie osoby podpisującej wniosek do reprezentowania podmiotu uprawnionego.

5. Wraz z wnioskiem o wypłatę rekompensaty, podmiot uprawniony składa oświadczenie o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami paliw gazowych o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że ceny i stawki opłat, za okres objęty wnioskiem o wypłatę rekompensaty, stosowane względem odbiorców uprawnionych, zostały zastosowane zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. W przypadku wniosków o wypłatę rekompensaty, gdy niemożliwe jest uzyskanie rzeczywistych danych dotyczących ilości paliwa gazowego dostarczonego do danego odbiorcy paliw gazowych, dopuszcza się podanie ilości paliwa gazowego prognozowanej do dostarczenia dla tego odbiorcy.

7. W przypadku niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, rekompensata za okres objęty wnioskiem o wypłatę rekompensaty nie przysługuje.

Art. 6. 1. Zarządca rozliczeń weryfikuje wniosek o wypłatę rekompensaty pod względem jej wysokości, prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów i prawidłowego reprezentowania na podstawie podanych we wniosku danych i dokumentów, w tym dokumentów potwierdzających uprawnienie do reprezentowania, biorąc pod uwagę posiadane środki na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych.

2. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty rekompensaty w terminie 45 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku.

3. Zatwierdzenie wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

4. W przypadku gdy wniosek o wypłatę rekompensaty zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości zarządcy rozliczeń co do zgodności ze stanem rzeczywistym, zarządca rozliczeń, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa podmiot uprawniony do usunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych lub do usunięcia wątpliwości, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia. W zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, kwota ta jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń zgodnie z ust. 2.

5. W przypadku negatywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty, zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia tego wniosku, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

6. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku o wypłatę rekompensaty lub wątpliwości zarządcy rozliczeń, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia, zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty w zakresie, w jakim kwota rekompensaty budzi wątpliwości lub nie przysługuje, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

7. Odmowa, o której mowa w ust. 5 i 6, nie pozbawia podmiotu uprawnionego możliwości ponownego złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty w zakresie w jakim zarządca rozliczeń odmówił jej wypłaty, z wyjątkiem przypadku gdy rekompensata nie przysługuje. Wnioski o wypłatę rekompensaty niezatwierdzone przed dniem złożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 7 ust. 1, pozostawia się bez rozpoznania. Przepisy ust. 1–6 oraz art. 5 ust. 1–6 stosuje się odpowiednio.

8. Zarządca rozliczeń może żądać od podmiotu uprawnionego przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r.

9. Jeżeli podmiot uprawniony nie przedłożył dokumentów lub informacji, o których mowa w ust. 8, albo wynika z nich, że część lub całość kwoty rekompensaty została wypłacona nienależnie, zarządca rozliczeń wzywa ten podmiot do jej zwrotu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wypłaty rekompensaty.

10. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie dokona zwrotu, o którym mowa w ust. 9, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

11. Jeżeli podmiot uprawniony w okresie 12 miesięcy od dnia wypłaty rekompensaty za ostatni miesiąc zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub w zakresie usług dystrybucji paliw gazowych lub wypowiedział umowy zawarte z więcej niż z połową odbiorców uprawnionych, którzy korzystali w 2023 r. w rozliczeniach z tym podmiotem uprawnionym z ceny maksymalnej paliw gazowych lub stawek opłat usług dystrybucji paliw gazowych, kwotę rekompensaty wypłaconą temu podmiotowi uznaje się za pobraną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia otrzymania rekompensaty.

12. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot, zarządca rozliczeń wzywa podmiot uprawniony do zwrotu nienależnie otrzymanych środków w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku zaniechania zwrotu środków, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu.

Art. 7. 1. Podmiot uprawniony składa do zarządcy rozliczeń wniosek o rozliczenie rekompensaty nie później niż do dnia 30 kwietnia 2024 r.

2. Zarządca rozliczeń dokonuje weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu na podstawie wniosku o rozliczenie rekompensaty i informuje o jej wynikach Prezesa URE w terminie 21 dni od dnia dokonania weryfikacji. Do weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu przepisy art. 5 ust. 4 oraz art. 6 ust. 1 i 4–6 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o rozliczenie rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i określa kwotę ostatecznej rekompensaty w terminie do dnia 30 czerwca 2024 r.

4. W przypadku gdy kwota rekompensaty wypłaconej zgodnie z art. 4 jest niższa niż ostateczna kwota rekompensaty wynikająca z rozliczenia, zarządca rozliczeń dokonuje wyrównania tej różnicy na rzecz podmiotu uprawnionego w terminie 30 dni od dnia określenia ostatecznej kwoty rekompensaty, biorąc pod uwagę posiadane środki na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych oraz limity, o których mowa w art. 73.

5. W przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminie, o którym mowa w ust. 1, wypłaconą rekompensatę uznaje się za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od daty otrzymania rekompensaty, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania do zwrotu nienależnie pobranych środków.

6. Jeżeli z wniosku o rozliczenie rekompensaty wynika zwrot kwoty nadpłaconej rekompensaty, uznaje się ją za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony zwraca ją w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia wniosku przez zarządcę rozliczeń.

7. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie zwrócił nienależnie otrzymanej rekompensaty, zarządca rozliczeń wzywa ten podmiot do jej zwrotu w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

8. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie zwrócił rekompensaty zgodnie z ust. 5 lub 7, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty nalicza się odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

Art. 8. 1. Składanie, weryfikacja i rozpatrywanie wniosków o wypłatę rekompensaty oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywają

się wyłącznie w formie elektronicznej. Wnioski składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym osób uprawnionych do reprezentacji podmiotu uprawnionego.

2. Zarządca rozliczeń na swojej stronie internetowej udostępnia:

- 1) wzór wniosku o:
 - a) wypłatę rekompensaty,
 - b) rozliczenie rekompensaty:
- 2) instrukcje składania wniosków, o których mowa w pkt 1.

3. W sprawach decyzji administracyjnych wydawanych przez zarządcę rozliczeń organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185) jest minister właściwy do spraw energii.

4. Zarządca rozliczeń informuje Prezesa URE o wypłaconych podmiotowi uprawnionemu kwotach rekompensat w terminie 21 dni od dnia dokonania wypłaty.

5. Podmiot uprawniony jest obowiązany do przechowywania dokumentacji związanej z wnioskowaną rekompensatą przez okres 5 lat kalendarzowych począwszy od dnia, w którym została wypłacona lub zwrócona kwota wynikająca z wniosku o rozliczenie rekompensaty.

Art. 9. 1. Rekompensata jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń.

2. Zarządca rozliczeń otrzymuje środki na wypłatę rekompensat z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „Funduszem COVID-19”, w ramach limitu określonego na ten cel w planie finansowym Funduszu COVID-19 na wyodrębniony rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych, prowadzony przez zarządcę rozliczeń.

3. Wniosek o przekazanie środków na wypłaty rekompensat dla podmiotów uprawnionych zarządca rozliczeń składa co kwartał do ministra właściwego do spraw energii,

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127 i 2236.

określając łączną wysokość wnioskowanej kwoty i numer rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych.

4. Minister właściwy do spraw energii przekazuje środki na wypłaty rekompensat zarządcy rozliczeń w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania środków z Funduszu COVID-19 z uwzględnieniem ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw energii przekazuje kwotę przeznaczoną na wypłatę rekompensaty za styczeń 2023 r., po uzyskaniu jej z Funduszu COVID-19, na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych, w terminie do dnia 28 lutego 2023 r. Wypłata rekompensaty może nastąpić po upływie wskazanego terminu.

6. Zarządca rozliczeń przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków oraz przekazuje niewykorzystane środki do Funduszu COVID-19 w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r.

7. Zarządca rozliczeń może, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, przekazać na czas określony, nie dłuższy niż 45 dni, środki z rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych na rachunek Funduszu COVID-19.

8. Środki oraz odsetki od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych nie stanowią przychodu zarządcy rozliczeń w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.⁶).

9. Zarządca rozliczeń przeznacza całość odsetek od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych na wypłatę rekompensat.

10. Środki przekazane przez zarządcę rozliczeń na rzecz podmiotów uprawnionych oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 7, nie stanowią u zarządcy rozliczeń kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 8.

11. Szczegółowe zasady współpracy ministra właściwego do spraw energii oraz zarządcy rozliczeń w zakresie przekazywania środków na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych oraz wymiany dokumentów i informacji określa umowa.

12. Środki wypłacone w ramach rekompensaty, które zostały pobrane nienależnie, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych, a w przypadku jego likwidacji – do budżetu państwa.

⁶) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1561, 1812, 1967, 2014 i 2180.

13. Zarządca rozliczeń nie pobiera wynagrodzenia za realizację zadań wynikających z ustawy, a koszty z tym związane pokrywa w ramach kosztów działalności, o której mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej.

14. Wysokość rekompensaty na dany miesiąc zarządca rozliczeń pomniejsza, na wniosek podmiotu uprawnionego, o kwotę gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, do którego uiszczenia zobowiązany jest podmiot, należący do grupy kapitałowej, w skład której wchodzi podmiot uprawniony.

Art. 10. 1. W przypadku gdy środki na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych są niewystarczające na wypłatę rekompensaty, zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłaty do czasu zapewnienia środków na ten cel. Za okres wstrzymania wypłaty nie nalicza się odsetek za opóźnienie.

2. W przypadku gdy środki na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych nie umożliwią wypłaty rekompensaty w całości do dnia 31 października 2024 r., zarządca rozliczeń informuje o tym fakcie Prezesa URE do dnia 8 listopada 2024 r., wskazując podmiot uprawniony oraz kwotę rekompensaty niewypłaconej temu podmiotowi.

3. Niewypłaconą wysokość rekompensaty, o której mowa w ust. 2, uwzględnia się przy zatwierdzeniu kolejnych taryf po dniu 8 listopada 2024 r., dla odbiorców uprawnionych.

4. Korektę uwzględnia się w okresie nieprzekraczającym 36 miesięcy począwszy od dnia 8 listopada 2024 r.

Art. 11. 1. Kwoty rekompensat nie stanowią dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

2. Kwoty rekompensat stanowią przychód podmiotu uprawnionego.

3. Cena maksymalna paliw gazowych oraz stawki opłat usług dystrybucji paliw gazowych nie zawierają podatku VAT oraz podatku akcyzowego, o którym mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, 1137, 1488, 1967, 2180 i 2236).

Art. 12. Kwoty rekompensat zalicza się do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszków masy upadłości, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520).

Art. 13. 1. W przypadku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot uprawniony, które wpływają na spadek ceny paliw gazowych wynikających z taryfy zatwierdzonej na 2023 r. lub część tego roku, w tym zmiany dotyczące warunków zakładanych przy kalkulacji tej taryfy, podmiot uprawniony występuje do Prezesa URE z wnioskiem o zmianę taryfy w zakresie obniżenia cen paliw gazowych ustalonych w taryfie, w terminie 14 dni od tej zmiany.

2. W przypadku, gdy mimo wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, podmiot uprawniony nie wystąpił do Prezesa URE o obniżenie cen paliw gazowych w taryfie, Prezes URE może wezwać podmiot uprawniony do złożenia wniosku o zmianę taryfy w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. W przypadku gdy mimo wezwania podmiot uprawniony nie złoży wniosku, o którym mowa w ust. 2, lub nie uzupełni wniosku w terminie lub uzupełniony wniosek dalej zawiera braki formalne lub merytoryczne uniemożliwiające zatwierdzenie zmiany taryfy zgodnie z art. 44–46 ustawy – Prawo energetyczne, zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłatę rekompensat po otrzymaniu informacji o tym fakcie od Prezesa URE.

4. W przypadku zatwierdzenia zmiany taryfy, o której mowa w ust. 1 albo 2, zawierającej obniżoną cenę paliwa gazowego, do ustalenia wysokości rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych, jako cenę paliw gazowych wynikających z taryfy stosuje się – od dnia złożenia do Prezesa URE wniosku o zmianę taryfy – cenę ze zmienionej taryfy.

5. W przypadku, gdy cena paliw gazowych w kolejnej zatwierdzonej taryfie jest niższa niż w taryfie dotychczas obowiązującej, do ustalenia wysokości rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych jako cenę paliw gazowych wynikających z taryfy, przyjmuje się – od dnia zakończenia obowiązywania dotychczasowej taryfy – cenę z kolejnej zatwierdzonej taryfy. Prezes URE niezwłocznie informuje o złożeniu wniosku o zmianę taryfy zarządcę rozliczeń.

6. W przypadku gdy podmiot uprawniony, za okres po dniu złożenia do Prezesa URE wniosku o zmianę taryfy polegającą na obniżeniu cen paliw gazowych, otrzymał rekompensatę wyliczoną na podstawie ceny paliwa gazowego wyższej niż cena paliw gazowych w zatwierdzonej zmianie taryfy, wartość kolejnej rekompensaty lub rekompensat pomniejsza się odpowiednio z uwzględnieniem różnicy między ceną paliw gazowych przyjętą do wyliczenia rekompensaty za ten okres a obniżoną ceną paliw gazowych zatwierdzoną w zmianie.

7. W przypadku, gdy podmiot uprawniony za okres od dnia upływu terminu obowiązywania taryfy, na jaki została zatwierdzona decyzją Prezesa URE taryfa, która

obowiązywała w dniu złożeniu wniosku o zatwierdzenie kolejnej taryfy, otrzymał rekompensatę wyliczoną na podstawie ceny paliw gazowych wyższej niż cena paliw gazowych w zatwierdzonej nowej taryfie, wartość kolejnej rekompensaty lub rekompensat pomniejsza się odpowiednio z uwzględnieniem różnicy między ceną paliw gazowych przyjętą do wyliczenia rekompensaty za ten okres a obniżoną ceną paliw gazowych zatwierdzoną w nowej taryfie.

Art. 14. Przedsiębiorstwo energetyczne dostarczające paliwa gazowe za pomocą gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w art. 41a ustawy – Prawo energetyczne, stosuje w rozliczeniach w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. z odbiorcami uprawnionymi, cenę paliw gazowych nie wyższą niż cena maksymalna paliw gazowych.

Art. 15. 1. Podmiot uprawniony dokonujący sprzedaży paliw gazowych do odbiorców paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne lub świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych na podstawie umowy dystrybucji paliw gazowych, jest obowiązany do przekazywania informacji o wpływie ustawy na cenę paliw gazowych lub stawki opłat świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych dla tych odbiorców poprzez jej każdorazowe dołączenie do faktury, a w przypadku braku faktury w 2023 r. – do innego dokumentu wysyłanego do tych odbiorców.

2. Odbiorcy paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b oraz c ustawy – Prawo energetyczne, przekazują informację, o której mowa w ust. 1, osobom zużywającym paliwo gazowe na potrzeby zużycia przez gospodarstwa domowe, niebędącymi odbiorcami, o których mowa w art. 45a ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne, wraz z rozliczeniami zużycia paliwa gazowego przez te osoby w 2023 r., zgodnie z obowiązującą umową albo dotychczasową praktyką w zakresie tych rozliczeń, wystawionymi po dniu 1 stycznia 2023 r.

3. Minister właściwy do spraw energii udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 16. 1. Podmiot uprawniony, który nie stosuje się do obowiązku wskazanego w art. 3 ust. 1–3 i ust. 6, podlega karze pieniężnej w wysokości nie niższej niż 1 000 000 zł i nie wyższej niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Niezależnie od kary pieniężnej określonej w ust. 1 Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika podmiotu uprawnionego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

3. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 2, wymierza Prezes URE w drodze decyzji administracyjnej.

4. Do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się art. 56 ust. 4 i 6–7a ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 17. W przypadku, gdy odbiorca paliw gazowych, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a:

- 1) wykorzystuje jako główne źródło ogrzewania gospodarstwa domowego zasilane paliwami gazowymi, o których mowa w art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, wpisany lub zgłoszony do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2022 r. poz. 438, 1561, 1576 i 1967), do dnia wejścia w życie ustawy, albo po tym dniu – w przypadku głównego źródła ogrzewania wpisanego lub zgłoszonego po raz pierwszy do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o których mowa w art. 27g ust. 1 tej ustawy;
- 2) jest osobą w gospodarstwie domowym jednoosobowym, w którym wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 615, 1265 i 2140) nie przekracza kwoty 2100 zł, lub osobą w gospodarstwie domowym wieloosobowym, w którym wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych nie przekracza kwoty 1500 zł na osobę

– przysługuje mu refundacja kwoty odpowiadającej podatkowi VAT wynikającej z opłaconej faktury dokumentującej dostarczenie paliw gazowych od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. do tego odbiorcy paliw gazowych, zwana dalej „refundacją podatku VAT”.

Art. 18. 1. Odbiorcy paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a składają wniosek o refundację podatku VAT wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, w ciągu 30 dni od dnia otrzymania faktury dokumentującej dostarczenie paliw gazowych.

2. Wniosek o refundację podatku VAT składa się w gminie właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej ten wniosek.

3. Minister właściwy do spraw energii udostępnia w Biuletynie Informacji publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 19. 1. Do wniosku o refundację podatku VAT załącza się umowę zawartą przez odbiorcę paliw gazowych, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne z przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub jej kopię, fakturę dokumentującą dostarczenie paliw gazowych do tego odbiorcy przez to przedsiębiorstwo energetyczne oraz dowód uiszczenia zapłaty za tę fakturę.

2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje weryfikacji wniosku o refundację podatku VAT, w szczególności w zakresie zgłoszenia lub wpisania głównego źródła ogrzewania gospodarstwa domowego w centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków.

3. Przyznanie przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta refundacji podatku VAT nie wymaga wydania decyzji. Odmowa przyznania zwrotu podatku VAT, uchylene lub zmiana wysokości refundacji podatku VAT oraz rozstrzygnięcie w sprawie nienależnie pobranej refundacji podatku VAT wymagają wydania decyzji.

4. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przesyła wnioskodawcy informację o przyznaniu refundacji podatku VAT na wskazany przez niego adres poczty elektronicznej – o ile wnioskodawca wskazał adres poczty elektronicznej we wniosku o refundację podatku VAT. W przypadku gdy wnioskodawca nie wskazał adresu poczty elektronicznej we wniosku o refundację podatku VAT, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, odbierając ten wniosek od wnioskodawcy, informuje go o możliwości odebrania od tego organu informacji o przyznaniu refundacji podatku VAT.

Art. 20. 1. Do postępowania w sprawie refundacji podatku VAT przepisy art. 23 ust. 3, 12 i 13, art. 24a ust. 1 i 2, art. 25 ust. 3 i 4, art. 29, art. 30, art. 30a i art. 32 ust. 1–1d ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych stosuje się odpowiednio, przy czym ilekroć w tych przepisach jest mowa o rodzinie, rozumie się przez to gospodarstwo domowe wymienione w art. 17 pkt 2.

2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, upoważnić swojego zastępcę, pracownika urzędu gminy albo kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) – dyrektora centrum usług społecznych, lub kierownika innej jednostki organizacyjnej gminy, a

także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej, dyrektora centrum usług społecznych lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia postępowań w sprawach dotyczących refundacji podatku VAT.

3. W sprawach refundacji podatku VAT nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Informacje przedstawione we wniosku o refundację podatku VAT składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 21. 1. Refundacja podatku VAT jest zadaniem z zakresu administracji rządowej. Refundację podatku VAT wypłacają gminy.

2. Wojewodowie przekazują dotacje gminom w granicach w granicach kwot określonych na realizację refundacji podatku VAT w Funduszu COVID-19.

3. Gmina składa wojewodzie wniosek o przyznanie dotacji co miesiąc, począwszy od lutego 2023 r. do stycznia 2024 r., do 10 dnia każdego miesiąca.

4. Przy ustalaniu wysokości dotacji celowej na realizację refundacji podatku VAT uwzględnia się koszty wypłacania odbiorcom paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne, refundacji podatku VAT, w wysokości 2% łącznej kwoty dotacji wypłaconych w gminie.

5. Wniosek o przekazanie środków na refundację podatku VAT dla gmin wojewoda składa do ministra właściwego do spraw energii co miesiąc, począwszy od lutego 2023 r. do stycznia 2024 r., do 20 dnia każdego miesiąca.

6. Dotacje na dany miesiąc są przekazywane gminom przez wojewodę, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3. Nadpłata środków może być zaliczana na poczet kwoty należnej w miesiącu następnym, z wyjątkiem nadpłaty za grudzień 2023 r., która podlega przekazaniu na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego w terminie do dnia 20 stycznia 2025 r.

7. Jeżeli w wyniku połączenia lub podziału gmin nastąpiły zmiany w podstawie obliczania kwoty dotacji, wojewoda uwzględnia te zmiany od pierwszego dnia następnego miesiąca po ich wejściu w życie.

8. Wójt, burmistrz, prezydent miasta, w terminie do 1. dnia każdego miesiąca, w którym może być wypłacana refundacja podatku VAT, informuje właściwego wojewodę o wysokości niewykorzystanych środków przekazanych przez wojewodę na wypłatę dodatku węglowego.

9. W terminie wskazanym przez wojewodę wójt, burmistrz, prezydent miasta zwracają niewykorzystane środki przekazane na refundację podatku VAT, w wysokości wskazanej przez wojewodę, na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego.

Art. 22. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedstawia wojewodzie, w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po półroczu, rozliczenie dotacji z wyodrębnieniem liczby i kwoty wypłaconych refundacji podatku VAT, sporządzone narastająco za okres od dnia 1 stycznia do dnia kończącego dane półrocze.

2. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie dotacji do końca miesiąca następującego po każdym półroczu.

3. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków oraz przekazują niewykorzystane środki do Funduszu COVID-19, do dnia 28 lutego 2025 r.

Rozdział 3

Gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny

Art. 23. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przekazuje gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny.

Art. 24. 1. Maksymalna wysokość gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny przekazywanego przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny nie może przekraczać kwoty 538,79 zł/MWh wydobytego gazu ziemnego.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, biorąc pod uwagę konieczność równoważenia interesów uczestników rynku gazu ziemnego w rozumieniu art. 3 pkt 54 ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 25. 1. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, przekazuje na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny za dany miesiąc kalendarzowy w terminie do 20. dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia. Termin przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy dzień roboczy po tym terminie.

2. W przypadku gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, który nie został w całości rozliczony w terminie, o którym mowa w ust. 1, brakującą kwotę uwzględnia się w gazowym odpisie na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny za kolejny miesiąc kalendarzowy, w którym nastąpi rozliczenie.

3. Gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny przekazany przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny stanowi dla tego podmiotu koszty uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

4. Zarządca rozliczeń przekazuje na rachunek Funduszu COVID-19 środki finansowe zgromadzone z gazowych odpisów na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w kwocie nie wyższej niż prognozowane zapotrzebowanie na środki finansowe na wypłaty rekompensat w terminie do 30. dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia.

5. Zarządca rozliczeń przekazuje po raz pierwszy środki pieniężne, o których mowa w ust. 4, na rachunek Funduszu COVID-19 po zmianie planu finansowego Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny.

Art. 26. 1. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przekazuje do zarządcy rozliczeń w terminie do 25. dnia każdego miesiąca sprawozdanie potwierdzające gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny za poprzedni miesiąc. Termin przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy dzień roboczy po tym terminie.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny – jego firmę, siedzibę i adres poczty elektronicznej;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny taki numer posiada, albo numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji albo numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) oznaczenie okresu, którego dotyczy sprawozdanie;
- 4) łączny wolumen sprzedanego gazu ziemnego pochodzącego z wydobywania, wyrażony w MWh, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, w przypadku przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, w okresie objętym sprawozdaniem;

- 5) suma należnego gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, za miesiąc kalendarzowy objęty sprawozdaniem;
- 6) suma wymagalnego gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, za który została zrealizowana płatność w miesiącu kalendarzowym objętym sprawozdaniem;
- 7) dane dotyczące umów sprzedaży gazu ziemnego:
 - a) wolumen sprzedaży gazu ziemnego,
 - b) średnią ważoną wolumenem cenę sprzedanego gazu ziemnego,
 - c) termin płatności– za miesiąc kalendarzowy, za który ustalano gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, objętym sprawozdaniem;
- 8) dane wykorzystane do obliczenia średniej ważonej wolumenem ceny sprzedanego gazu ziemnego;
- 9) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte w niniejszym sprawozdaniu są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 27. 1. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, składa korektę sprawozdania do zarządcy rozliczeń, w przypadku gdy gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny:

- 1) został niepoprawnie obliczony w związku z błędami obliczeniowymi, lub
 - 2) zaistniała konieczność korekty gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w wyniku korekty rozliczenia z odbiorcą będącego podstawą do obliczenia tego odpisu
- w terminie 7 dni od dnia zaistnienia okoliczności, o których mowa w pkt 1 lub 2.

2. Korektę sprawozdania, o której mowa w ust. 1, składa się do dnia otrzymania informacji o rozpoczęciu przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 24 ust. 1.

3. W przypadku stwierdzenia na podstawie korekty sprawozdania, o której mowa w ust. 1, zaakceptowanej przez zarządcę rozliczeń, że przekazana na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny wartość gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny jest:

- 1) zaniżona – przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, w terminie 7 dni od dnia złożenia korekty sprawozdania, przekazuje na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny kwotę stanowiącą różnicę między gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny obliczonym zgodnie ze skorygowanym sprawozdaniem a gazowym odpisem na Fundusz

Wypłaty Różnicy Ceny w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 20 ust. 1;

- 2) zawyżona – przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny:
 - a) pomniejsza gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w miesiącu następującym po miesiącu, w którym została zaakceptowana przez zarządcę rozliczeń korekta sprawozdania, będąca podstawą do obliczenia kwoty pomniejszenia równa różnicy między gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny obliczonym w korekcie sprawozdania a gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 20 ust. 1,
 - b) przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, składa wniosek do zarządcy rozliczeń o zwrot przekazanej nadwyżki, w przypadku gdy ta kwota dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 17, albo kiedy korekta sprawozdania została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku.

4. Do korekt sprawozdań, o których mowa w ust. 1, art. 22 – 24 stosuje się odpowiednio.

Art. 28. 1. Zarządca rozliczeń weryfikuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 20 ust. 1, pod względem kompletności przekazanych danych i prawidłowości dokonanych obliczeń w zakresie danych zawartych w sprawozdaniu.

2. W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 20 ust. 1, zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości zarządcy rozliczeń co do zgodności ze stanem rzeczywistym, zarządca rozliczeń, w terminie 20 dni od dnia otrzymania sprawozdania, wzywa przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, do usunięcia braków formalnych, błędów obliczeniowych lub wątpliwości zarządcy rozliczeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia.

3. W przypadku:

- 1) nieusunięcia braków formalnych, błędów obliczeniowych zawartych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 20 ust. 1, lub uzasadnionych wątpliwości zarządcy rozliczeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia, lub
 - 2) negatywnej weryfikacji sprawozdania, o którym mowa w art. 20 ust. 1
- zarządca rozliczeń przekazuje Prezesowi URE wniosek o przeprowadzenie kontroli zgodności informacji i oświadczeń złożonych w tym sprawozdaniu ze stanem faktycznym oraz dokumentacją zgromadzoną w sprawie.

Art. 29. 1. Złożenie i weryfikacja sprawozdania, o którym mowa w art. 20 ust. 1, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywają się w formie elektronicznej.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 20 ust. 1, składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.

3. Zarządca rozliczeń w uzgodnieniu z Prezesem URE udostępnia wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 20 ust. 1, na swojej stronie internetowej.

4. Zarządca rozliczeń jest obowiązany do udostępnienia Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 20 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego sprawozdania.

Art. 30. 1. Prezes URE przeprowadza kontrolę zgodności informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 20 ust. 1, ze stanem faktycznym z własnej inicjatywy lub na wniosek zarządcy rozliczeń w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się w siedzibie:

- 1) Prezesa URE, na podstawie dokumentów i wyjaśnień dotyczących przekazanego gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, złożonych na piśmie na jego żądanie, lub
- 2) przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE.

4. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub danych zawartych na innych nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

5. Z przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 1, sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 20 ust. 1.

6. Podmiot podlegający kontroli, o której mowa w ust. 1, może wnieść zastrzeżenia do protokołu, o którym mowa w ust. 5, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

7. W przypadku stwierdzenia na podstawie kontroli, o której mowa w ust. 1, że przekazana na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny wartość gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny jest:

- 1) zaniżona, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje decyzję administracyjną o obowiązku przekazania na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, kwoty stanowiącej różnicę między gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny obliczonym przez Prezesa URE a gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 20 ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji;
- 2) zawyżona, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje decyzję administracyjną w przedmiocie:
 - a) pomniejszenia gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w miesiącu następującym po miesiącu, w którym została wydana ta decyzja, o kwotę stanowiącą dodatnią różnicę między gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny obliczonym przez Prezesa URE a gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 20 ust. 1,
 - b) przekazania z rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny przez zarządcę rozliczeń na rzecz przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny, kwoty stanowiącej dodatnią różnicę między gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny obliczonym przez Prezesa URE a gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 – w przypadku gdy nadwyżka dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 17, albo kiedy decyzja została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

8. Od kwoty, o której mowa w ust. 7 pkt 1, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia otrzymania przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny decyzji administracyjnej, o której mowa w tym przepisie.

9. Prezes URE przekazuje:

- 1) zarządcy rozliczeń decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 7 pkt 1 i pkt 2 lit. a, lub kopię tej decyzji;
- 2) przedsiębiorstwu wydobywającemu gaz ziemny, decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 7 pkt 2 lit. b, lub kopię tej decyzji.

10. Do postępowań przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

11. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 7, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

12. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 7, toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.⁷⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

13. W sprawach dotyczących kontroli, o której mowa w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570).

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 31. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 457, 1079, 1250, 1604 i 2185) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres niezbędny do wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń, jednak nie dłuższy niż 35 lat, liczony od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. W przypadku morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, do upływu 30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie tej morskiej farmy wiatrowej.”,

b) w ust. 6g wyrazy „terminu określonego” zastępuje się wyrazami „terminów określonych”;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301, 1371, 1692, 1855, 1967, 2127, 2140, 2180 i 2339.

2) w art. 26:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres niezbędny do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów, jednak nie dłuższy niż 35 lat, liczony od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. W przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, do upływu 30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana jest moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub jego elementów.”,

b) w ust. 8 wyrazy „terminu określonego” zastępuje się wyrazami „terminów określonych”;

3) w art. 27b po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. W odniesieniu do pozwoleń na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla morskich farm wiatrowych, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, 30% pełnej kwoty opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ciągu 30 dni od dnia, w którym rozpoczęto budowę przedsięwzięcia. Ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.”;

4) w art. 37i w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wyniki tej oceny oraz raport są przekazywane ministrom właściwym do spraw: budownictwa, energii, gospodarki morskiej, gospodarki wodnej, klimatu, środowiska, planowania i zagospodarowania przestrzennego, mieszkalnictwa i rozwoju regionalnego.”;

5) w art. 66a dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Dla pozwoleń, o których mowa w art. 26 ust. 1 i uzgodnień, o których mowa w art. 27 ust. 1, dotyczących zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, wydanych przed dniem 1 czerwca 2019 r. dla przedsięwzięć, dla których przed dniem 1 czerwca 2019 r. wydano pozwolenie, o którym mowa w art. 23 ust. 1, dotyczące morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania

energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, za które podmiot, któremu udzielono tego pozwolenia, uiścił przed dniem 1 czerwca 2019 r. opłatę, o której mowa w art. 27b ust. 1 pkt 1, nie stosuje się art. 26 ust. 6.

5. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 2 lub 3 nie zostanie rozpoczęte układanie kabli wchodzących w skład zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, dla których wydano pozwolenia i uzgodnienia, o których mowa w ust. 4, organ, który wydał te pozwolenia i uzgodnienia, stwierdza, w drodze decyzji, ich wygaśnięcie.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88, 1557, 1768, 1783, 1846 i 2206) dodaje się art. 82c w brzmieniu:

„Art. 82c. 1. W sprawach, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 1, organem właściwym jest:

- 1) Wojewoda Zachodnio-Pomorski oraz Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego – w odniesieniu do morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego, strefy przyległej, wyłącznej strefy ekonomicznej, morskich portów i przystani oraz pasa nadbrzeżnego od linii wyznaczonej, na obszarach morskich, przebiegiem południka 16°41’56,70” długości geograficznej wschodniej, a następnie granicą województwa pomorskiego i zachodniopomorskiego, do zachodniej granicy państwa;
- 2) Wojewoda Pomorski oraz Pomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego – w odniesieniu do morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego, strefy przyległej, wyłącznej strefy ekonomicznej, morskich portów i przystani oraz pasa nadbrzeżnego od wschodniej granicy państwa do linii wyznaczonej, na obszarach morskich, przebiegiem południka 16°41’56,70” długości geograficznej wschodniej, a następnie granicą województwa pomorskiego i zachodniopomorskiego.

2. W odniesieniu do obiektów i robót budowlanych realizowanych na obydwu obszarach, o których mowa w ust. 1, właściwy jest wojewoda oraz Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, na którego obszarze właściwości znajduje się obszarowo większa część tego zamierzenia.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, 1723, 2127, 2243 i 2370) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do ustawy dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1032 z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2017/1938 (WE) nr 715/2009 w odniesieniu do magazynowania gazu (Dz. Urz. UE L 173 z 30.06.2022, str. 17 oraz Dz. Urz. UE L 245 z 22.09.2022, str. 70).”;

- 2) w art. 7:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ i 1² w brzmieniu:

„1¹. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci lub przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy.

1². Jeżeli odmowa nastąpiła z przyczyn ekonomicznych, w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1¹, przedsiębiorstwo energetyczne podaje także szacowaną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 9, wraz z informacją o możliwości zażądania przedstawienia sposobu kalkulacji tej opłaty. Przedsiębiorstwo energetyczne na żądanie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci w ciągu 14 dni informuje ten podmiot o sposobie kalkulacji opłaty z wyszczególnieniem istotnych elementów nakładów inwestycyjnych przyjętych do kalkulacji opłaty.”,

- c) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepis ust. 1 i 1¹ w zakresie przyłączenia do sieci w pierwszej kolejności stosuje się także do infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, a następnie do ogólnodostępnej stacji ładowania obejmującej wyłącznie punkty ładowania o dużej mocy w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych.”,

d) po ust. 8d¹¹ dodaje się ust. 8d¹² w brzmieniu:

„8d¹². W przypadku przyłączenia do sieci dystrybucyjnej mikroinstalacji z magazynem energii elektrycznej, do mocy zainstalowanej mikroinstalacji, o której mowa w ust. 8d⁴, nie wlicza się mocy zainstalowanej magazynu energii elektrycznej, o ile:

- 1) moc zainstalowana magazynu energii elektrycznej,
- 2) łączna moc możliwa do wprowadzenia do sieci dystrybucyjnej przez mikroinstalację z magazynem energii elektrycznej

– jest nie większa niż moc zainstalowana elektryczna mikroinstalacji.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne odmówi przyłączenia do sieci z powodu braku warunków ekonomicznych, o których mowa w ust. 1, może zawrzeć umowę o przyłączenie do sieci ustalając w tej umowie opłatę za przyłączenie w wysokości uzgodnionej z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie do sieci. Przepisów ust. 8 pkt 1 i 2 oraz pkt 3 lit. a nie stosuje się.”,

f) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Budowę i rozbudowę odcinków sieci służących do przyłączenia instalacji należących do podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci może – w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem energetycznym – zapewnić podmiot ubiegający się o przyłączenie.”;

3) w art. 9h:

a) w ust. 6 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) operatora systemu magazynowania w terminie 30 dni od dnia uzyskania przez przedsiębiorstwo energetyczne certyfikatu, o którym mowa w art. 9h3 ust. 1, albo od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 9h3 ust. 8.”,

b) w ust. 7 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) spełniania przez operatora systemu magazynowania kryteriów, o których mowa w art. 3a rozporządzenia 715/2009.”,

c) w ust. 8 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) operator systemu magazynowania nie spełnia kryteriów, o których mowa w art. 3a rozporządzenia 715/2009”;

4) po art. 9h2 dodaje się art. 9h³ w brzmieniu:

„Art. 9h³. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznacza operatorem systemu magazynowania wyłącznie przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało certyfikat, zgodnie z procedurą określoną w art. 3a rozporządzenia 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przyznaje certyfikat:

- 1) na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego posiadającego koncesję na magazynowanie paliw gazowych w instalacjach magazynowych, złożony w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o udzieleniu przedsiębiorstwu energetycznemu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na magazynowaniu paliw gazowych w instalacjach magazynowych;
- 2) z urzędu, w przypadku braku wniosku, o którym mowa w pkt 1;
- 3) na wniosek Komisji Europejskiej.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przed przyznaniem certyfikatu zajmuje stanowisko w sprawie jego przyznania i przekazuje je Komisji Europejskiej w formie projektu decyzji w sprawie przyznania certyfikatu w celu wydania opinii, o której mowa w art. 3a ust. 6 rozporządzenia 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przed przyznaniem certyfikatu niezależności występuje do ministra właściwego do spraw zagranicznych o opinię dotyczącą:

- 1) praw i zobowiązań Unii Europejskiej wobec państwa trzeciego, wynikających z prawa międzynarodowego, w tym również z umowy zawartej z jednym lub większą liczbą państw trzecich, której stroną jest Unia Europejska i która dotyczy kwestii bezpieczeństwa dostaw energii;
- 2) praw i zobowiązań danych państw członkowskich wobec państwa trzeciego, wynikających z umów zawartych przez dane państwa członkowskie z jednym lub większą liczbą państw trzecich, w zakresie, w jakim umowy te są zgodne z prawem unijnym.

5. Minister właściwy do spraw zagranicznych przedstawia opinię, o której mowa w ust. 4, w terminie 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia o jej przedstawienie.

6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po stwierdzeniu, że przedsiębiorstwo energetyczne spełnia kryteria, o których mowa w art. 3a rozporządzenia 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, przyznaje temu przedsiębiorstwu, w drodze decyzji, certyfikat, w terminie 25 dni roboczych od dnia wydania opinii, o której mowa w ust. 3, albo w terminie dwóch miesięcy od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 5.

7. Jeżeli Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 6, w terminie 2 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską pozytywnej opinii, przyjmuje się, że certyfikat został przyznany.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o:

- 1) przyznaniu certyfikatu albo
- 2) odmowie przyznania certyfikatu, albo
- 3) przypadku wskazanym w ust. 7.

9. Decyzję, o której mowa w ust. 6, wraz z opinią Komisji Europejskiej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go Urzędu.

10. W przypadku gdy przedsiębiorstwu energetycznemu przyznano certyfikat albo w przypadku, o którym mowa w ust. 7, przedsiębiorstwo to informuje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o planowanych transakcjach lub działaniach, które mogą mieć wpływ na spełnianie przez to przedsiębiorstwo kryteriów, o których mowa w art. 3a rozporządzenia 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, w terminie 14 dni od dnia podjęcia decyzji lub powzięcia wiadomości o tych transakcjach lub działaniach.

11. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sprawdza spełnianie przez operatora, o którym mowa w ust. 1, kryteriów, o których mowa w art. 3a rozporządzenia 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005:

- 1) po przekazaniu przez tego operatora informacji, o której mowa w ust. 10;
- 2) z urzędu, w przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do spełniania tych kryteriów;

3) na uzasadniony wniosek Komisji Europejskiej.

12. W przypadku odmowy wydania certyfikatu lub stwierdzenia, po sprawdzeniu, o którym mowa w ust. 11, że operator systemu magazynowania nie spełnia kryteriów, o których mowa w art. 3a rozporządzenia 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa w drodze decyzji kryteria, które nie są spełnione, oraz wyznacza termin na podjęcie działań mających na celu spełnienie tych kryteriów, zgodnie z art. 3a ust. 4 i 5 tego rozporządzenia. W przypadku niepodjęcia działań w wyznaczonym terminie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może uchylić decyzję o wyznaczeniu tego przedsiębiorstwa operatorem systemu magazynowania.”;

5) w art. 16¹ ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, uzgadnia projekt planu działając w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii.”

6) w art. 23 w ust. 2 po pkt 21e dodaje się pkt 21f w brzmieniu:

„21f) przyznawanie certyfikatu, o którym mowa w art. 9h³.”;

7) po art. 49a dodaje się art. 49aa w brzmieniu:

„49aa. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej przekazuje Prezesowi URE informacje o zawartych umowach lub porozumieniach dotyczących rozliczeń w grupach kapitałowych, na podstawie których sprzedaje, kupuje lub rozlicza energię elektryczną, w terminie 7 dni od dnia ich zawarcia. W informacji wskazuje się strony umowy lub porozumienia, ilość i cenę energii elektrycznej oraz okres, na jaki umowa lub porozumienie zostało zawarte.

2. Na podstawie danych zgromadzonych w trybie określonym w ust. 1, Prezes URE publikuje w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki średnią kwartalną cenę energii elektrycznej w terminie 21 dni od dnia zakończenia kwartału.”;

8) w art. 56:

a) w ust. 1:

– pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) z nieuzasadnionych powodów zwleka z powiadomieniem Prezesa URE lub zainteresowanego podmiotu o odmowie zawarcia umów, o których mowa w art. 4g ust. 1 lub art. 7 ust. 1¹.”;

– po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

- „15a) nie realizuje obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 1², ust. 8d² lub ust. 8d³;”,
- pkt 25a otrzymuje brzmienie:

„25a) z nieuzasadnionych przyczyn nie występuje do Prezesa URE z wnioskiem o przyznanie:

 - a) certyfikatu niezależności lub nie dopełnia warunków określonych w decyzji, o której mowa w art. 9h¹ ust. 12,
 - b) certyfikatu, o którym mowa w art. 9h³ lub nie dopełnia warunków określonych w decyzji, o której mowa w art. 9h³ ust. 11;”,
 - po pkt 32 dodaje się pkt 32a w brzmieniu:

„32a) nie realizuje w terminie obowiązku, o którym mowa w art. 49aa ust. 1;”,
 - b) po ust. 2d dodaje się ust. 2d¹ w brzmieniu:

„2d¹. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 15a, nie może być niższa niż 30 zł za 1 kW mocy przyłączeniowej wskazanej we wniosku o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej.”,
 - c) w ust. 3 w pkt 1 po wyrazach „32,” dodaje się wyrazy „32a;”;
- 9) w art. 62b:
- a) w ust. 1 w pkt 2:
 - lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) będących wspólnotami mieszkaniowymi, o których mowa w ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2021 r. poz. 1048), albo spółdzielniami mieszkaniowymi, o których mowa w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1208 oraz z 2022 r. poz. 1561), które z mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego są uprawnione lub zobowiązane do zapewnienia paliwa gazowego w lokalach mieszkalnych na potrzeby zużycia przez gospodarstwa domowe, w lokalach podmiotów, o których mowa w lit. d, w zakresie, w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby określone w tym przepisie lub do lokalnej produkcji ciepła zużywanego w gospodarstwach domowych znajdujących się w budynkach wielolokalowych należących do podmiotów, o których mowa w tym przepisie lub w lokalach podmiotów określonych w lit. d, oraz będących lokalami mieszkalnymi stanowiącymi gospodarstwa domowe, które są zlokalizowane w budynkach

wielomieszkaniowych, które nie wchodzą w skład zasobu spółdzielni mieszkaniowej, wspólnoty mieszkaniowej lub nie stanowią lokali mieszkalnych zaliczanych do gospodarstw domowych, w lokalach podmiotów, o których mowa w lit. d”,

- w lit. d w tiret osiemnaste dodaje się przecinek i dodaje się tiret dziewiętnaste w brzmieniu:

„– związkami zawodowymi, o których mowa w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854), w zakresie, w jakim zużywają paliwa gazowe na potrzeby podstawowej działalności”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przez lokalną produkcję ciepła, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b oraz c, rozumie się wytwarzanie ciepła przez odbiorcę, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b lub c, na potrzeby budynków zasilanych w ciepło przez tego odbiorcę, przy wykorzystaniu źródła ciepła, nieprzyłączonego do zewnętrznej sieci ciepłowniczej, do którego to źródła ciepła tytuł prawny ma ten odbiorca, oraz zlokalizowanego w budynku zasilanym przez to źródło ciepła lub zlokalizowanego w takiej jego bliskości, że stanowią one technologiczny i funkcjonalny system zamknięty. Opłaty za ciepło wytworzone przy wykorzystaniu tego źródła ciepła rozliczane są zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 45a ust. 4.”;

- 10) w art. 62f ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Korektę, o której mowa w ust. 4, uwzględnia się w okresie nieprzekraczającym 36 miesięcy począwszy od dnia 1 stycznia 2023 r., po zakończeniu weryfikacji, o której mowa w art. 62i ust. 11, i przekazaniu informacji, o której mowa w art. 62i ust. 12a.”;

- 11) w art. 62i:

- a) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Zarządca rozliczeń dokonuje weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu na podstawie otrzymanego od tego podmiotu wniosku o rozliczenie rekompensaty, który podmiot uprawniony składa do zarządcy rozliczeń w terminie od dnia 1 kwietnia 2023 r. do dnia 30 września 2023 r., i informuje Prezesa URE w terminie 21 dni od otrzymania wniosku o wynikach dokonanej weryfikacji.”,

- b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a–11e w brzmieniu:

„11a. W przypadku gdy kwota otrzymanych rekompensat jest wyższa od kwoty ostatecznej rekompensaty wynikającej z wniosku o rozliczenie rekompensaty, nadpłata kwoty ponad kwotę z wniosku o rozliczenie rekompensaty zwracana jest zarządcy rozliczeń w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez podmiot uprawniony żądania zwrotu od zarządcy rozliczeń.

11b. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie złoży wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminie wskazanym w ust 11 lub nie zostanie dokonany zwrot, o którym mowa w ust. 11a, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

11c. W przypadku gdy kwota otrzymanych rekompensat jest niższa od kwoty ostatecznej rekompensaty wynikającej z wniosku o rozliczenie rekompensaty zarządca rozliczeń dokonuje wypłaty środków wynikających z tej różnicy na rzecz podmiotu uprawnionego w terminie 14 dni od dnia określenia kwoty ostatecznej rekompensaty, z uwzględnieniem ust. 12 i 12a.

11d. W przypadku gdy kwota ostatecznej rekompensaty przekracza kwotę korekty, o której mowa w art. 62f ust. 4, nadpłata ponad kwotę tej korekty podlega zwrotowi do zarządcy rozliczeń w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez podmiot uprawniony żądania zwrotu od zarządcy rozliczeń. Zwrot nadpłaty nie może przekraczać sumy wypłaconych podmiotowi uprawnionemu kwot rekompensat miesięcznych.

11e. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot, o którym mowa w ust. 11d, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia jej otrzymania.”,

c) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu:

„12a. W przypadku gdy ostatecznie środki na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny nie umożliwią wypłaty rekompensaty za 2022 r. w całości, zarządca rozliczeń niezwłocznie informuje o tym fakcie podmiot uprawniony i Prezesa URE, wskazując Prezesowi URE podmiot uprawniony oraz kwotę ostatecznie niewypłaconej temu podmiotowi wysokości rekompensaty.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.⁸⁾) w art. 401c po ust. 11a dodaje się ust. 11b oraz ust. 11c w brzmieniu:

„11b. Środki otrzymane przez Narodowy Fundusz w związku z realizacją Inwestycji E.1.1.1 „Wsparcie dla gospodarki niskoemisyjnej” w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności, wykorzystane w celu ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz mobilności zeroemisyjnej i niskoemisyjnej oraz energii i zwrócone do Narodowego Funduszu, przeznacza się, wraz z pobranymi od nich odsetkami i innymi pożytkami, po pomniejszeniu o koszty realizacji zadań związanych z ustanowieniem i obsługą instrumentu finansowego na rzecz mobilności zeroemisyjnej i niskoemisyjnej oraz energii, wyłącznie na spłatę pożyczki udzielonej Rzeczypospolitej Polskiej z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności lub na wsparcie przez Narodowy Fundusz rozwoju przemysłu dla rozwiązań zeroemisyjnych i niskoemisyjnych w zakresie zrównoważonej mobilności i energii, w tym:

- 1) instalacje przemysłowe nastawione na produkcję urządzeń służących budowie zeroemisyjnych środków transportu (pojazdy zasilane energią elektryczną, wodorem lub innymi paliwami z odnawialnych źródeł energii);
- 2) instalacje przemysłowe nastawione na produkcję części dla tych pojazdów;
- 3) instalacje przemysłowe oraz innowacyjne rozwiązania nastawione na produkcję zeroemisyjnych źródeł energii i urządzeń do magazynowania energii oraz części dla tych produktów.

11c. Przedsięwzięcia inwestycyjne, o których mowa w ust. 11b, mogą obejmować w szczególności procesy badawcze i innowacyjne, transfer technologii i współpracę między przedsiębiorstwami, koncentrujące się na gospodarce niskoemisyjnej, odporności i przystosowaniu się do zmiany klimatu.”.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2127 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 1079, 1260, 1504, 1576, 1747, 2088, 2127 i 2375.

Art. 35. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1315, 1576, 1967 i 2411) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Przedsiębiorca wytwarzający wodór zapewnia, aby wytwarzany wodór spełniał wymagania jakościowe określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7.”;

- 2) po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31b. 1. Przedsiębiorca, który prowadzi hurtownię wodoru lub transportuje, magazynuje, wprowadza do obrotu lub gromadzi w stacjach zakładowych wodór, który nie posiada certyfikatu jakości wodoru, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł.

2. Karze, o której mowa w ust. 1, nie podlega ten, kto prowadzi hurtownię wodoru lub transportuje, magazynuje, wprowadza do obrotu lub gromadzi w stacjach zakładowych wodór, który posiada certyfikat jakości wodoru, jeżeli nie jest świadomy, że certyfikat ten poświadcza nieprawdę.”;

- 3) po art. 37a dodaje się art. 37b w brzmieniu:

„Art. 37b. Do dnia 1 stycznia 2025 r. przez akredytowane laboratorium wykonujące badanie wodoru rozumie się laboratorium, które posiada akredytację dla ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących zgodnie z normą ISO:17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” i posiada zaplecze techniczne i organizacyjne oraz zasoby kadrowe umożliwiające wykonywanie badań jakości wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25d oraz do poboru próbek wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25c.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1537 i 1723) w art. 70c w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) od dnia 1 października 2023 r. do dnia 30 września 2024 r. – w terminie do dnia 1 sierpnia 2023 r., a umowa powinna zostać zawarta do dnia 15 września tego roku.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, 1260, 1261, 1783, 1846 i 2185) w art. 72 ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, dla inwestycji w zakresie terminalu, a także dla inwestycji w zakresie morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1050), może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072, 1261, 1504 i 2185) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku podziemnych zakładów górniczych przedsiębiorca po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 2, do czasu zmiany koncesji sporządza i przedkłada organowi nadzoru górniczego do zatwierdzenia plan ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem rzeczywistych szkodliwych wpływów robót górniczych zakładu górniczego.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 515, 1604 i 2185) w art. 113g po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Certyfikaty, o których mowa w ust. 1 obejmują swoimi zakresami zespół urządzeń, z wyłączeniem urządzeń i budowli zlokalizowanych na obszarze lądowym, w tym stacji elektroenergetycznej zlokalizowanej na lądzie oraz odcinka lądowego kablowej linii eksportowej wraz z miejscem połączenia odcinka morskiego z odcinkiem lądowym kablowej linii eksportowej.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, 1383 i 2370) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 70ba w ust. 1 wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „18 miesięcy”;

- 2) w art. 74 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „24 miesiący” zastępuje się wyrazami „33 miesiący”;
- 3) w art. 79 w ust. 3 w pkt 8 w lit. a w tiret pierwszym wyrazy „24 miesiący” zastępuje się wyrazami „33 miesiący”;
- 4) w art. 79a w ust. 1 wyrazy „12 miesiący” zastępuje się wyrazami „18 miesiący”.

Art. 41. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1092, 1576 i 1967) w art. 49 po ust. 2e dodaje się ust. 2f oraz 2g w brzmieniu:

„2f. W roku 2023 środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, z wyłączeniem środków przekazywanych na podstawie ust. 2c i 2d oraz środków, o których mowa w ust. 2b, mogą zostać przekazane w całości lub w części przez ministra właściwego do spraw klimatu, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw. O terminie przekazania środków minister właściwy do spraw klimatu informuje ministra właściwego do spraw budżetu nie później niż 14 dni przed datą przekazania środków.

2g. Środki, o których mowa w ust. 2f, nie stanowią dochodu budżetu państwa.”

Art. 42. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. poz. 1361 oraz z 2019 r. poz. 1527) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Minister właściwy do spraw energii wyda rozporządzenia, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 5 i 6, art. 19a i art. 26a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.⁹⁾) w art. 395 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) ułożenie i utrzymywanie na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego kabli służących do wyprowadzenia mocy z morskich farm wiatrowych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2368 oraz z 2022 r. poz. 88, 258, 855, 1079, 1549 i 2185.

promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1050), dla których wydane zostało pozwolenie, o którym mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu:
„2c) środki gazowego odpisu na Fundusz, o których mowa w art. 18 i art. 19 ustawy z dnia o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U.);”;
- 2) w art. 13 po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) wypłatę środków pochodzących z gazowych odpisów na Fundusz, o których mowa w art. 18 i art. 19 ustawy z dnia o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku;”;
- 3) w art. 16 w ust. 1:
 - a) po pkt 1c dodaje się pkt 1d–1f w brzmieniu:
„1d) weryfikacja i akceptacja korekt sprawozdań, o których mowa w art. 25a ust. 1 ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku;
1e) weryfikacja sprawozdań, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu;
1f) weryfikacja i akceptacja korekt sprawozdań, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia ... o szczególnej ochronie odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu”;
 - b) w pkt 2d wyrazy „przekazywanie z rachunku Funduszu” zastępuje się wyrazami „wnioskowanie do dysponenta Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532, z 2021 r. poz. 1093 oraz z 2022 r. poz. 202, 1477, 1692 i 2243.

mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.¹¹⁾) o przekazanie z rachunku tego funduszu”,

c) po pkt 2d dodaje się pkt 2da w brzmieniu:

„2da) wnioskowanie do dysponenta Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw o przekazanie z rachunku tego funduszu kwoty na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 25a ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku;”,

d) w pkt 2e skreśla się wyrazy „(Dz. U. poz. 568, z późn. zm.)”,

e) po pkt 2e dodaje się pkt 2f –2h w brzmieniu:

„2f) przekazywanie z rachunku Funduszu kwoty wskazanej w decyzji Prezesa URE, wydanej na podstawie art. 25 ust. 7 pkt 2 lit. b ustawy z dnia ... o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu;

2g) przekazywanie z rachunku Funduszu kwoty na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 22 ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia ... o szczególnej ochronie odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu;

2h) przekazywanie na Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, środków zgromadzonych z tytułu gazowych odpisów na Fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia ...

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127 i 2236.

o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu”.

Art. 45. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403, z 2020 r. poz. 2361 oraz z 2021 r. poz. 2151) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 15 i art. 16 otrzymują brzmienie:

„Art. 15. Dokumenty potwierdzające recykling albo dokumenty potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku wydawane na wniosek, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, które obejmują okresy:

- 1) od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.,
- 2) od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.,
- 3) od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

– są sporządzane zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 16. Zaświadczenia, o których mowa w art. 59a i art. 64a ustawy zmienianej w art. 5, obejmujące okres:

- 1) od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.,
- 2) od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.,
- 3) od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

– są sporządzane zgodnie z przepisami dotychczasowymi.”;

2) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Zaświadczenia, o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 55 ust. 1 i art. 57 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, obejmujące okres:

- 1) od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.,
- 2) od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.,
- 3) od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

– są sporządzane zgodnie z przepisami dotychczasowymi.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz

wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.¹²⁾) po art. 31zzh dodaje się art. 31zzh¹ w brzmieniu:

„Art. 31zzh¹. Zwalnia się z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego, wnoszonego na pokrycie depozytów zabezpieczających rozliczane przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową lub spółkę wykonującą funkcję giełdowej izby rozrachunkowej na podstawie art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, transakcje zakupu lub sprzedaży energii elektrycznej zawarte bezpośrednio lub za pośrednictwem uprawnionych do tego podmiotów przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w przypadku gdy operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego złoży odpowiednio spółce prowadzącej giełdową izbę rozrachunkową lub spółce wykonującej funkcję giełdowej izby rozrachunkowej na podstawie art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi:

- 1) oświadczenie w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego – w zakresie transakcji zawieranych bezpośrednio, lub
- 2) poręczenie za zobowiązania podmiotu, za pośrednictwem którego zawiera transakcje, wynikające z rozliczenia transakcji zawartych na zlecenie operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, zabezpieczone oświadczeniem w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego – w zakresie transakcji zawieranych za pośrednictwem uprawnionych do tego podmiotów.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.¹³⁾) w art. 65:

- 1) w ust. 4 po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 202, 218, 655, 830, 1301, 1370, 1488, 1561, 1723, 1768, 1783, 2127 i 2185.

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127 i 2236.

- „5a) przekazania środków zgromadzonych z tytułu odpisu na Fundusz w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku (Dz. U. poz. 2243), zwanej dalej „ustawą o środkach nadzwyczajnych”;
 - 5b) przekazania środków zgromadzonych z tytułu gazowego odpisu na Fundusz, o którym mowa w art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz.);”;
- 2) w ust. 5:
- a) pkt 8 dodany przez art. 25 pkt 1 lit. b tiret drugie ustawy z dnia 27 października 2022 r. o zakupie preferencyjnym paliwa stałego dla gospodarstw domowych (Dz. U. poz. 2236) oznacza się jako pkt 9,
 - b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10–14 w brzmieniu:
 - „10) wypłaty i obsługę rekompensat, o których mowa w art. 8 ust. 1 i art. 20 ust. 3 ustawy o środkach nadzwyczajnych;
 - 11) wypłaty i obsługę rekompensat, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz.);
 - 12) przekazanie z rachunku Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 przez dysponenta tego funduszu na wniosek Zarządcy Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, zwanym dalej „zarządcą rozliczeń”:
 - a) kwoty stanowiącej dodatnią różnicę między odpisem na Fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 10 ustawy o środkach nadzwyczajnych, obliczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki a odpisem na ten fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy o środkach nadzwyczajnych – w przypadku gdy nadwyżka dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 21 tej ustawy, albo kiedy decyzja została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia,

- b) zawyżonej wartości wynikającej z korekty sprawozdania, o której mowa w art. 25a ust. 1 ustawy o środkach nadzwyczajnych, na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 25a ust. 3 pkt 2 lit. b tej ustawy – na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 21 ustawy o środkach nadzwyczajnych;
- 13) przekazanie z rachunku Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 przez dysponenta tego funduszu na wniosek zarządcy rozliczeń :
 - a) kwoty stanowiącej dodatnią różnicę między gazowym odpisem na Fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu, obliczonym przez Prezesa URE a odpisem na ten fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 21 ust. 1 tej ustawy – w przypadku gdy nadwyżka dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 17 tej ustawy, albo kiedy decyzja została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia,
 - b) zawyżoną wartość wynikającą z korekty sprawozdania, o której mowa w art. 22 ustawy z dnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu, na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 21 ust. 3 pkt 2 lit. b tej ustawy – na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 17 tej ustawy;
- 14) wypłaty i obsługę refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia ... o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu.”;

Art. 48. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1050) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10:
 - a) w ust. 3 w oznaczeniu symbolu r_i wyrazy „ust. 6” zastępuje się wyrazami „ust. 5”,
 - b) w ust. 4 w oznaczeniu symbolu C_o na końcu zdania dodaje się wyrazy „z uwzględnieniem waloryzacji, o której mowa w art. 38 ust. 5, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 5,” ;
- 2) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku zbycia przez wytwórcę zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy zgodnie z art. 58–61, jest on obowiązany, w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy sprzedaży albo ustalenia treści tej umowy w sposób określony w art. 58 ust. 8, wystąpić do Prezesa URE z wnioskiem o aktualizację ceny wskazanej w decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1, albo wynikającej z oferty, o której mowa w art. 31 ust. 1, albo ceny skorygowanej, o której mowa w art. 10 ust. 4 albo w art. 10 ust. 6.”;

3) w art. 16:

a) w ust. 2 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wypłata ujemnego salda nastąpi po wydaniu przez Komisję Europejską decyzji o zgodności tej pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym oraz po dniu wydania przez Prezesa URE decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1,”

b) w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej URE” zastępuje się wyrazami „publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej URE,”

c) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wytwórca jest przedsiębiorstwem w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a–c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.¹⁴⁾), lub”;

4) w art. 18 w ust. 6 w zdaniu drugim po wyrazach „Niezależnym ekspertem może być” dodaje się przecinek i wyrazy „w szczególności”;

5) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”:

1) kurs wymiany euro, przyjęty do obliczenia ceny maksymalnej określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 2;

2) cenę maksymalną, określoną w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 2, w przeliczeniu na euro zgodnie z kursem, o którym mowa w pkt 1.”;

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53, Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 89 z 16.03.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 270 z 29.07.2021, str. 39.

- 6) w art. 27:
- a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) wytwórca jest przedsiębiorstwem w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a–c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.”,
 - b) uchyla się ust. 3;
- 7) w art. 30:
- a) w ust. 9:
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) warunki zawieszenia dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;”;
 - po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
 - „7) szczegółowe warunki techniczne dotyczące obsługi zmian właścicielskich w systemie internetowej platformy aukcyjnej w przypadku wyrażenia zgody, o której mowa w art. 64 ust. 1;”,
 - b) w ust. 10 wyrazy „otrzymania regulaminu” zastępuje się wyrazami „otrzymania tego projektu regulaminu”;
- 8) w art. 38 w ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Cena wskazana w decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1, albo z decyzji zmieniającej tę decyzję na podstawie art. 20 ust. 5, albo wynikająca z oferty, o której mowa w art. 31 ust. 1, albo cena skorygowana, o której mowa w art. 11 ust. 3, a także cena skorygowana, o której mowa w art. 10 ust. 4 i 6, podlegają corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, począwszy od:
- 1) roku 2022 – w przypadku przyznania prawa do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 3 albo
 - 2) roku następującego po roku rozstrzygnięcia aukcji – w przypadku przyznania prawa do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 4.”;
- 9) w art. 40:
- a) po ust. 10 dodaje się ust. 10a–10g w brzmieniu:

„10a. Wytwórca może złożyć do operatora rozliczeń energii odnawialnej oświadczenie o preferowanym sposobie wypłaty kwoty przeznaczonej na pokrycie ujemnego salda, obliczonej zgodnie z ust. 1 pkt 3.

10b. W oświadczeniu, o którym mowa w ust. 10a, wytwórca wskazuje, w wartościach procentowych, jaka część ceny, o której mowa w art. 18 ust. 1, albo ceny zmienionej na podstawie art. 20 ust. 5, albo wynikającej z oferty, o której mowa w art. 31 ust. 1, albo ceny skorygowanej, o której mowa w art. 11 ust. 3, a także ceny skorygowanej, o której mowa w art. 10 ust. 4 i 6, będącej podstawą do pokrycia ujemnego salda, ma być wyrażona w złotych za 1 MWh a jaka w euro za 1 MWh, przy czym suma wartości procentowych musi wynosić 100%.

10c. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 10a, składa się nie później niż 30 dni przed dniem złożenia pierwszego wniosku o pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

10d. W przypadku gdy oświadczenie, o którym mowa w ust. 10a, nie spełnia warunków określonych w ust. 10b i 10c, wypłata kwoty przeznaczonej na pokrycie ujemnego salda następuje w całości w złotych.

10e. O złożeniu przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w ust. 10a, operator rozliczeń energii odnawialnej informuje Prezesa URE w terminie 45 dni od dnia otrzymania tego oświadczenia.

10f. Przed upływem 15 lat od wprowadzenia do sieci po raz pierwszy energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej, wytwórca może jednokrotnie złożyć oświadczenie o zmianie wartości procentowych określonych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 10a. Przepisy ust. 10a–10e stosuje się odpowiednio.

10g. Wartości określone w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 10f, stosuje się od miesiąca następującego po miesiącu złożenia tego oświadczenia.”;

b) dodaje się ust. 16 w brzmieniu:

„16. W przypadku, gdy z oświadczenia, o którym mowa w ust. 10a lub 10f wynika, iż część lub całość ceny, o której mowa w art. 18 ust. 1, albo ceny zmienionej na podstawie art. 20 ust. 5, albo wynikającej z oferty, o której mowa w art. 31 ust. 1, albo ceny skorygowanej, o której mowa w art. 11 ust. 3, a także ceny skorygowanej, o której mowa w art. 10 ust. 4 i 6, jest wyrażona w euro, przeliczenie wartości wyrażonej w euro na złote, na potrzeby ustalenia wartości energii elektrycznej, o

której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, z uwzględnieniem ust. 1 pkt 1 lit. b, następuje według następującego wzoru:

$$C_{OST_m} = (1 - U) \times C_{CB} + U \times \frac{C_{CB}}{K_{rozp}} \times K_{m-1},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{OST_m} – przeliczoną cenę, wynikającą z decyzji, o której mowa w art. 18 ust.

1, albo z decyzji zmieniającej tę decyzję na podstawie art. 20 ust. 5, albo wynikającą z oferty, o której mowa w art. 31 ust. 1, albo cenę skorygowaną, o której mowa w art. 11 ust. 3 albo cenę skorygowaną, o której mowa w art. 10 ust. 4 i 6, będącą podstawą do złożenia w miesiącu m wniosku o pokrycia ujemnego salda, za miesiąc $m-1$, wyrażoną w zł/MWh,

C_{CB} – cenę, wynikającą z decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1, albo z decyzji

zmieniającej tę decyzję na podstawie art. 20 ust. 5, albo wynikającą z oferty, o której mowa w art. 31 ust. 1, albo cenę skorygowaną, o której mowa w art. 11 ust. 3 albo cenę skorygowaną, o której mowa w art. 10 ust. 4 i 6, wyrażoną w zł/MWh,

U – część ceny, która ma być wyrażona w euro, wskazana zgodnie z ust. 10b lub ust. 10f, wyrażona w %,

K_{rozp} – kurs euro, ogłoszony w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 25a,

K_{m-1} – średni kurs euro w miesiącu $m-1$, poprzedzającym złożenie wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczony jako średnia arytmetyczna dobowych kursów euro w miesiącu $m-1$ ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski.”;

10) w art. 43 w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „eksploatacji morskiej farmy wiatrowej” dodaje się wyrazy „wraz z zespołem urządzeń służących do wyprowadzenia mocy”;

11) w art. 49 po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Zmiana warunków przyłączenia lub wydanie nowych warunków przyłączenia w miejsce warunków, które stanowiły podstawę do zawarcia umowy o przyłączenie, po zawarciu umowy o przyłączenie, nie wymagają wydania wstępnych warunków przyłączenia, chyba że zmiana dotyczy zwiększenia mocy przyłączeniowej.”;

12) w art. 51 w ust. 3 wyrazy „ust. 3” zastępuje się wyrazami „ust. 2”;

13) w art. 60 w ust. 1:

- a) w pkt 2 wyrazy „zaczęły obowiązywać” zastępuje się wyrazami „zostały wydane”;
 - b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) warunki przyłączenia dla tego zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy nie dotyczą morskich farm wiatrowych, dla których wytwórcy przyznano prawo do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 3.”;
- 14) w art. 64:
- a) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy oraz numer NIP, o ile wytwórcy nadano ten numer, lub inny go zastępujący;
 - 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby nabywcy morskiej farmy wiatrowej oraz numer NIP, o ile nabywcy nadano ten numer, lub inny go zastępujący;”;
 - b) w ust. 3 w pkt 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2022 r. poz. 1050)”;
- 15) w art. 71 wyrazy „, w którym ta decyzja stała się ostateczna” zastępuje się wyrazami „jej wydania”;
- 16) uchyla się art. 80;
- 17) w art. 82 w ust. 3 cyfrę „5” zastępuje się cyfrą „2”;
- 18) uchyla się art. 84;
- 19) w art. 88 skreśla się zdanie drugie.

Art. 49. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1642) w art. 1:

- 1) w pkt 11 w dodawanym art. 17a wyrazy „o których mowa w art. 25a ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 25a ust. 3–3b”;
- 2) w pkt 14:
 - a) w dodawanym art. 25a:
 - uchyla się ust. 1 i 2,
 - ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Przedsiębiorca wytwarzający wodór, w trakcie procesu jego wytwarzania, bada jakość wodoru pod kątem spełnienia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7, co najmniej raz na 30 dni w akredytowanym laboratorium.”;
 - po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy w danym okresie 30 dni, w danej instalacji służącej do wytwarzania wodoru, wytworzono powyżej 50 ton wodoru, wówczas w tym okresie, po wytworzeniu każdego 50 ton wodoru, przeprowadza się dodatkowe badanie jakości wodoru.

3b. Badanie jakości wodoru, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza się rzadziej niż raz na 30 dni, ale co najmniej raz na kwartał, jeżeli:

- 1) wódór jest wytwarzany w procesie elektrolizy i
 - 2) przedsiębiorca wytwarzający ten wódór w trakcie procesu jego wytwarzania kontroluje w sposób przepływowy zgodność z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 dla następujących parametrów: woda, węglowodory ogółem, metan, tlen, hel, azot, argon, ditlenek węgla, tlenek węgla, związki siarki ogółem, formaldehyd, kwas mrówkowy, amoniak, związki halogenowe ogółem.”,
- w ust. 4 i w ust. 5 wyrazy „o których mowa w ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 3–3b”,
 - w ust. 7 po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:
 - „6a) informację o terminach przeprowadzenia badań jakości wodoru;
 - 6b) oświadczenie, o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 3b, w przypadku przeprowadzenia badań jakości wodoru w terminie, o którym mowa w ust. 3b;”,
 - dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
 - „9. Certyfikat jakości wodoru może mieć formę pisemną lub elektroniczną. Certyfikat w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym i za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).”,

- b) w dodawanym art. 25b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracownik akredytowanego laboratorium przekazuje niezwłocznie próbkę wodoru do akredytowanego laboratorium w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości wodoru i jego cech charakterystycznych zapewnionych zgodnie z najlepszą praktyką i dostępną wiedzą.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 20 września 2021 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1728) w art. 9 wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „24 miesiące”.

Art. 51. W ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2151) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 w ust. 7 wyrazy „31 grudnia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2024 r.”;
- 2) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 35 i pkt 40 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1, 202 i 1692) w art. 15 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2023 r.”.

Art. 53. W ustawie z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. 202, 1477, 1692, 1723 i 2127) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wniosek o rozliczenie rekompensaty przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 3, składa do Zarządcy Rozliczeń S.A. od dnia 1 kwietnia 2023 r. do dnia 30 listopada 2023 r. Przepisy art. 62i ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.”;
- 2) w art. 20 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Limit wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 2, ulega powiększeniu o całość odsetek od środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny oraz o środki stanowiące zwrot kwoty rekompensat, o których mowa w art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, art. 8, art. 11 i art. 12.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. 1692, 1967 i 2236) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Dodatek węglowy wypłaca się w terminie do dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku o jego wypłatę.”
- 2) w art. 4:
 - a) w ust. 4 skreśla się zdanie drugie,

- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Wójt, burmistrz, prezydent miasta, w terminie do 1. i 15. dnia każdego miesiąca, w którym może być wypłacany dodatek węglowy, informuje właściwego wojewodę o wysokości niewykorzystanych środków przekazanych przez wojewodę na wypłatę dodatku węglowego.

4b. W terminie wskazanym przez wojewodę wójt, burmistrz, prezydent miasta zwracają niewykorzystane środki przekazane na wypłatę dodatku węglowego, w wysokości wskazanej przez wojewodę, na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego.”

- 3) w art. 5:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie rozliczenie środków na realizację wypłat dodatku węglowego z wyodrębnieniem liczby i kwoty wypłaconych dodatków węglowych, otrzymanych w:

- 1) 2022 r. – do dnia 15 stycznia 2023 r.;
- 2) 2023 r. – do dnia 28 lutego 2023 r.”,

- b) w ust. 4 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków oraz przekazują niewykorzystane środki do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, otrzymanych w:

- 1) 2022 r. – do dnia 15 stycznia 2023 r.;
- 2) 2023 r. – do dnia 15 marca 2023 r.”;

- 4) w art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Maksymalny limit wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 19, przeznaczonych na dodatki węglowe wynosi w:

- 1) 2022 r. – 13 500 000 000 zł.;
- 2) 2023 r. – 2 000 000 000 zł.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 1967, 2127, 2185, 2236 i 2243) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 4 dodaje się część wspólną w brzmieniu:
„– wartości symboli użytych w tych wzorach wyraża się liczbowo z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, z wyjątkiem symbolu PMZ, który wyraża się z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.”;
- 2) w art. 19 w ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:
„Za okres wstrzymania wypłaty nie nalicza się odsetek za opóźnienie.”;
- 3) w art. 32:
 - a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Zarządca rozliczeń przeznaczca całość odsetek od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty ciepłowniczej na wypłatę rekompensat. Niewydatkowane środki podlegają zwrotowi do Funduszu w terminie, o którym mowa w ust. 5.”;
 - b) w art. 32 po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:
„10. Zarządca rozliczeń nie pobiera wynagrodzenia za realizację zadań wynikających z ustawy, a koszty z tym związane pokrywa w ramach kosztów działalności, o której mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 29 września 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 2370) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Do:

- 1) realizacji obowiązku sprzedaży przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej wytworzonej energii elektrycznej na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 170, 1488 i 1933), na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub w ramach

jednolitego łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego prowadzonych przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej, zgodnie z art. 49a ust. 1 i 5 ustawy zmienianej w art. 1,

- 2) przekazywania informacji oraz składania sprawozdania, o których mowa w art. 49a ust. 7 i 9 ustawy zmienianej w art. 1, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w pkt 1,
- 3) ogłaszania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki średniej kwartalnej ceny energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi, o którym mowa w art. 49a ustawy zmienianej w art. 1, w sposób określony w art. 49a ust. 8 tej ustawy,
- 4) kary pieniężnej, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 32 ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 49a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1

– za okres przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 49a ust. 1, 5, 7–9 oraz art. 56 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Termin, o którym mowa w art. 49a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, którego bieg nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, upływa w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 57. W ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. 2127 i 2243) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

- a) w ust. 8 w pkt 5 po wyrazach „podmiotu uprawnionego,” dodaje się wyrazy „o którym mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, a w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 1, oświadczenie o ilości energii elektrycznej dostarczonej odbiorcom uprawnionym odpowiednio w tych miesiącach”,
- b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku gdy w wyniku pomniejszenia rekompensaty wystąpi kwota do zwrotu, jest ona zwracana przez podmiot uprawniony na wyodrębniony rachunek bankowy, zwany dalej „rachunkiem rekompensaty energii elektrycznej”, w terminie

14 dni od dnia otrzymania pisemnej informacji od zarządcy rozliczeń o kwocie zwrotu.”;

- 2) w art. 17 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Zarządca rozliczeń nie pobiera wynagrodzenia za realizację zadań wynikających z ustawy, a koszty z tym związane pokrywa w ramach kosztów działalności, o której mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej.”;

- 3) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządca rozliczeń otrzymuje środki na wypłatę rekompensat z Funduszu w ramach limitu określonego na ten cel w planie finansowym Funduszu na rachunek rekompensaty energii elektrycznej.”;

- 4) w art. 24 w ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Za okres wstrzymania wypłaty nie nalicza się odsetek za opóźnienie.”;

- 5) w art. 33 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wniosku o przyznanie dodatku elektrycznego w wysokości, o której mowa w art. 30 ust. 2 ustawy, do wniosku należy dołączyć rozliczenie z przedsiębiorstwem energetycznym potwierdzające zużycie energii elektrycznej w 2021 r. przekraczające 5MWh.

- 6) w art. 57 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku o którym mowa w ust. 3, od dnia w którym wykorzystanie środków wyniesie 95% zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłaty rekompensat wynikających z wniosków złożonych po tym dniu. Po rozpatrzeniu wszystkich wniosków o wypłatę rekompensat złożonych od dnia stwierdzenia wykorzystania środków w wysokości 95% do dnia 25 stycznia 2024 r., zarządca rozliczeń dokonuje proporcjonalnego obniżenia każdej kwoty z każdego zatwierdzonego wniosku o rekompensatę, która nie została wypłacona po dniu, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, a następnie dokonuje wypłat tych rekompensat w obniżonej wysokości.”.

Art. 58. W ustawie z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku (Dz. U. poz. 2243) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:

a) w pkt 2 w lit. d wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„jednostkę samorządu terytorialnego, miasto stołeczne Warszawę, związek metropolitalny w województwie śląskim, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o związku metropolitalnym w województwie śląskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 1709 i 1964) lub podmiot świadczący na rzecz tych podmiotów usługi, w tym samorządowy zakład budżetowy, samorządową jednostkę budżetową oraz spółki, o których mowa w art. 9 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 679), w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby wykonywania zadań zleconych i zadań własnych, w tym usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, z zakresu:”,

- b) w pkt 2 w lit. e w tiret dwudzieste ósme średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) innego niż podmioty określone w lit. b–e, który z mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego jest uprawniony lub zobowiązany do zapewnienia energii elektrycznej w lokalach użytkowanych przez podmioty, o których mowa w lit. b–e, pod warunkiem złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1;”,

- c) w pkt 7 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) prowadzi centralny mechanizm bilansowania handlowego w rozumieniu art. 3 pkt 41 ustawy – Prawo energetyczne;”,

- d) w pkt 8 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) umowy sprzedaży energii elektrycznej lub”;

- 2) w art. 3:

- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub wytwarzania energii elektrycznej, zwane dalej „podmiotem uprawnionym”, stosuje cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, przyłączonymi do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, o których mowa w:”,

- b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) których umowa sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne lub umowa kompleksowa, o której mowa w art. 5 ust.

3 ustawy – Prawo energetyczne, zawarta z podmiotem uprawnionym przed dniem 23 lutego 2022 r., została zmieniona w zakresie ceny energii elektrycznej po tym dniu, lub”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) których umowy sprzedaży, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne albo umowy kompleksowe, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, przewidują określanie ceny energii elektrycznej na podstawie formuły cenowej odnoszącej się do wartości indeksów giełdowych publikowanych po dniu 23 lutego 2022 r. na giełdzie towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych albo którzy po dniu 23 lutego 2022 r. dokonali wyboru terminu zakupu energii elektrycznej skutkującego określeniem ceny energii elektrycznej powyżej ceny maksymalnej w przypadku gdy umowy sprzedaży, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne albo umowy kompleksowe, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, przewidują określanie ceny energii elektrycznej na podstawie wyboru przez odbiorcę końcowego terminu zakupu energii elektrycznej na giełdzie towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych”;

– w części wspólnej po wyrazach „do rozliczeń z tymi odbiorcami obejmujących” dodaje się wyraz „odpowiednio”;

c) w ust. 4 wyrazy „zawartej” oraz „zawartą” zastępuje się odpowiednio wyrazami „obowiązującej” oraz „obowiązującą”;

d) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. f, zobowiązany do dostarczania energii elektrycznej do podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–e, w rozliczeniach z tymi podmiotami uwzględnia cenę maksymalną.”;

3) w art. 2 pkt 1 lit. b, w art. 3 ust. 1 pkt 2, w art. 3 ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 3 ust. 3 i 5, w art. 5 ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, w art. 6 ust. 2 i w art. 9 ust. 7 i 9 wyrazy „lit. b–e” zastępuje się wyrazami „lit. b–f”;

4) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się na piśmie w postaci papierowej lub elektronicznej w terminie:

- 1) do dnia 30 listopada 2022 r.– w przypadku, o którym mowa w 2 pkt 2 lit. b–e;
 - 2) do dnia 31 stycznia 2023 r. – w przypadku, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. f.”;
- 5) w art. 8:

- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podmiotom uprawnionym stosującym cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych, lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3, po dniu 14 października 2022 r., rekompensata przysługuje w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu i różnicy między ceną referencyjną miesięczną a ceną maksymalną dla każdego punktu poboru energii.”,

- b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 2, w odniesieniu do rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych w okresie od dnia 24 lutego do dnia 14 października 2022 r, lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3, w zakresie dostaw energii elektrycznej zrealizowanych od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2023 r., przysługuje rekompensata w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu i różnicy między ceną energii elektrycznej wynikającą z umowy z odbiorcą uprawnionym, zwaną dalej „ceną umowną”, w zakresie ograniczonym do sumy składowych ceny umownej, o których mowa w ust. 10, zwanym dalej „zakresem referencyjnym ceny umownej”, a ceną maksymalną.”,

- c) ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 2, w odniesieniu do rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych lub zmienionych w okresie od dnia 24 lutego do dnia 14 października 2022 r, lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3, w zakresie dostaw energii elektrycznej zrealizowanych do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie ustawy, przysługuje rekompensata w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej dostarczonej do odbiorców, o których mowa w art. 3 ust. 2, w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie ustawy i różnicy

między ceną wynikającą z umowy z odbiorcą uprawnionym a ceną maksymalną dla każdego punktu poboru energii.”,

d) po ust. 21 dodaje się ust. 22 w brzmieniu:

„22. Pierwszy wniosek, o którym mowa w ust. 15, składa się w terminie od dnia 16 stycznia do dnia 25 stycznia 2023 r.”;

6) w art. 9 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) oświadczenie o ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom uprawnionym, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–e w grudniu 2021 r. i styczniu 2022 r., podpisane przez osoby uprawnione do reprezentacji podmiotu uprawnionego”;

7) w art. 13:

a) w ust. 1 we wstępie do wyliczenia wyrazy „do dnia 31 maja 2024 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 30 czerwca 2024 r.”,

b) w ust. 7 wyrazy „art. 12 ust. 2–8” zastępuje się wyrazami „art. 12 ust. 3–8”;

8) w art. 17:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Zarządca rozliczeń może, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, przekazać na czas określony, nie dłuższy niż 30 dni, środki z rachunku rekompensaty ceny maksymalnej na rachunek Funduszu.”,

b) po ust. 10 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Zarządca rozliczeń nie pobiera wynagrodzenia za realizację zadań wynikających z ustawy, a koszty z tym związane pokrywa w ramach kosztów działalności, o której mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej.”;

9) w art. 18 w ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Za okres wstrzymania wypłaty nie nalicza się odsetek za opóźnienie.”;

10) w art. 20 w ust. 1 wyrazy „o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b oraz c”;

11) w art. 21 ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) paliwa gazowe w rozumieniu art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, z wyłączeniem biogazu i biogazu rolniczego w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 1 i 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii, dostarczane sieciami gazowymi lub

gazociągami bezpośrednimi w rozumieniu art. 3 pkt 11e ustawy – Prawo energetyczne, lub gaz ziemny transportowany siecią gazociągów kopalnianych w rozumieniu art. 3 pkt 11c ustawy – Prawo energetyczne.”

12) w art. 22 w pkt 1 po wyrazach „1 MW” dodaje się wyrazy: „lub o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, w przypadku gdy wytwórca energii elektrycznej posiada więcej niż jedną jednostkę wytwórczą”;

13) w art. 24:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zarządca rozliczeń przekazuje na rachunek Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 środki finansowe zgromadzone z odpisu na Fundusz w kwocie nie wyższej niż prognozowane zapotrzebowanie na środki finansowe na wypłaty rekompensat i zaliczek oraz rekompensat i zaliczek, o których mowa w ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. 2127 i 2243), w terminie do dnia 15 dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia, o ile na rachunku Funduszu znajduje się wystarczająca ilość środków finansowych.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Kwotę w wysokości 576 000 000 złotych pochodzącą ze środków zgromadzonych z odpisu na Fundusz można przeznaczyć na wypłatę rekompensat lub zaliczek, o których mowa odpowiednio w art. 62g ust. 1, art. 62h ust. 1 pkt 2 i art. 62i ust. 11 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz w art. 8, art. 11 i art. 12 ustawy z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. 202, 1477, 1692, 1723 i 2127).”;

14) w art. 25 ust. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) dane wykorzystane do obliczenia limitu ceny zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3;”;

15) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. W przypadku gdy zaistniała konieczność dokonania korekty odpisu na Fundusz podmioty, o których mowa w art. 21, składają korektę sprawozdania potwierdzającego odpis na Fundusz do zarządcy rozliczeń wraz ze sprawozdaniem

potwierdzającym odpis na Fundusz za miesiąc następujący po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające konieczność dokonania korekty.

2. Korektę sprawozdania, o której mowa w ust. 1, składa się do dnia otrzymania informacji o rozpoczęciu przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 28 ust. 1, jednak nie później niż do dnia 31 marca 2024 r.

3. W przypadku gdy z korekty sprawozdania, o której mowa w ust. 1, wynika, że przekazana na rachunek Funduszu wartość odpisu na Fundusz jest:

- 1) zaniżona – podmiot, o którym mowa w art. 21, w terminie 7 dni od dnia złożenia korekty sprawozdania, przekazuje na rachunek Funduszu kwotę stanowiącą różnicę między odpisem na Fundusz obliczonym zgodnie ze skorygowanym sprawozdaniem a odpisem na Fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1;
- 2) zawyżona – podmiot, o którym mowa w art. 21:
 - a) pomniejsza odpis na Fundusz w miesiącu następującym po miesiącu, w którym została złożona korekta sprawozdania, będąca podstawą do obliczenia kwoty pomniejszenia równa różnicy między odpisem na Fundusz obliczonym w korekcie sprawozdania a odpisem na Fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1,
 - b) podmiot, o którym mowa w art. 21, składa wniosek do zarządcy rozliczeń o zwrot przekazanej nadwyżki, w przypadku gdy ta kwota dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 21, albo kiedy korekta sprawozdania została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku.

4. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 21 nie dokonał wpłaty w terminie o którym mowa w ust. 3 pkt 1, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia upływu tego terminu.

5. Do korekt sprawozdań, o których mowa w ust. 1, art. 26–28 stosuje się odpowiednio.”;

- 16) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządca rozliczeń weryfikuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 25 ust. 1, pod względem kompletności przekazanych danych i prawidłowości dokonanych obliczeń w zakresie danych zawartych w sprawozdaniu.”;

- 17) w art. 31 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 3 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust 1 i 2”;

- 18) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a. Do obliczenia ceny referencyjnej miesięcznej za okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 października 2022 r. przepis art. 8 ust. 7 stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 43 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku o którym mowa w ust. 4, od dnia w którym wykorzystanie środków wyniesie 95% zarządca rozliczeń wstrzymuje zatwierdzanie wniosków złożonych po tym dniu i wypłaty rekompensat wynikających z tych wniosków. Po rozpatrzeniu wszystkich wniosków o wypłatę rekompensat złożonych od dnia stwierdzenia wykorzystania środków w wysokości 95% do dnia 25 stycznia 2024 r., zarządca rozliczeń dokonuje proporcjonalnego obniżenia każdej kwoty z każdego złożonego wniosku o rekompensatę, która nie została wypłacona po dniu, o którym mowa w zdani poprzedzającym, a następnie dokonuje wypłat tych rekompensat w obniżonej wysokości.”.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 59. 1. Pozwolenia, o których mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 31, dotyczące morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają przedłużeniu do dnia, w którym upłynie 30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie morskiej farmy wiatrowej.

2. Pozwolenia, o których mowa w art. 26 ust. 1, i uzgodnienia, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 31, dotyczące zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają przedłużeniu do dnia, w którym upłynie 30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana jest moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub jego elementów.

Art. 60. Organ, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczął postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 32, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekazuje daną sprawę organowi właściwemu, o którym mowa w art. 82c tej ustawy.

Art. 61. Przedsiębiorca, który przed dniem 1 stycznia 2023 r. prowadził działalność w zakresie wytwarzania, transportu, magazynowania, wprowadzania do obrotu lub gromadzenia w stacji zakładowej wodoru, a także przedsiębiorca prowadzący hurtownię wodoru, w terminie

14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informację, o której mowa w art. 27b ustawy zmienianej w art. 35.

Art. 62. Certyfikaty jakości wodoru wystawione na podstawie dokumentacji z badań przeprowadzonych przez akredytowane laboratoria, o których mowa w art. 37b ustawy zmienianej w art. 35, pozostają ważne również po dniu 1 stycznia 2025 r.

Art. 63. W przypadku gdy wodór został wytworzony i wydany przez jego wytwórcę przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej potwierdzonej w dokumentacji producenta, która skutkowałą trwałym wyzbyciem się tego wodoru przed dniem 1 stycznia 2023 r., przedsiębiorca który transportuje, magazynuje, wprowadza do obrotu lub gromadzi w stacji zakładowej ten wodór lub przedsiębiorca który posiada w swojej hurtowni ten wodór, nie podlega karze o której mowa w art. 31b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 35

Art. 64. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na magazynowanie paliw gazowych w instalacjach magazynowych występuje do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem, o którym mowa w art. 9h³ ust. 2 pkt 1, ustawy zmienianej w art. 33, w terminie do dnia 3 listopada 2023 r.

2. Pozostają w mocy decyzje o wyznaczeniu operatora systemu magazynowania wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 65. 1. Wytwórca w rozumieniu w art. 2 pkt 39 ustawy zmienianej w art. 40, wytwarzający energię elektryczną, zwany dalej „wytwórcą energii elektrycznej”, któremu wydano postanowienie na podstawie art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu dotychczasowym, może złożyć do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oświadczenie o korekcie przedłużonego terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ustawy zmienianej w art. 40, oraz okresu, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40, zgodnie z art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jednak nie później niż przed upływem terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a, oraz okresu, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu dotychczasowym, wydłużonego o dodatkowy okres wynikający

z postanowienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wydanego na podstawie art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu dotychczasowym.

3. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wytwórca energii elektrycznej dołącza:

- 1) zaktualizowany harmonogram rzeczowo-finansowy, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. e albo w art. 75 ust. 5 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 40, dostosowany do okresu wydłużanego na podstawie ust. 4;
- 2) zaktualizowaną gwarancję bankową, o której mowa w art. 70b ust. 6 albo w art. 78 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 40, o ile została ustanowiona dla danej instalacji, której ważność została dostosowana do okresu wydłużanego na podstawie ust. 4;
- 3) zaktualizowane oświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c ustawy zmienianej w art. 40 – w przypadku wytwórcy energii elektrycznej, o którym mowa w art. 70b ustawy zmienianej w art. 40.

4. Złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 3, wydłuża, z mocy prawa, termin spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a, oraz okres, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu dotychczasowym, łącznie do 18 miesięcy, licząc od dnia upływu terminu tych zobowiązań, z uwzględnieniem postanowienia wydanego na podstawie art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu dotychczasowym.

5. W przypadku gdy oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zostanie złożone z uchybieniem terminu określonego w ust. 2 lub wytwórca energii elektrycznej nie dołączył załączników, o których mowa w ust. 3, termin spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ustawy zmienianej w art. 40, oraz okres, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40, nie ulegają zmianie.

6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki informuje wytwórcę energii elektrycznej o zmienionym terminie spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ustawy zmienianej w art. 40, oraz okresie, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40, w terminie 30 dni od dnia otrzymania oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 3.

7. W przypadku gdy złożony wniosek, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo w art. 79a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu dotychczasowym, nie został rozpatrzony do

dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wytwórca energii elektrycznej w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jednak nie później niż przed upływem terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ustawy zmienianej w art. 40, oraz okresu, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40, może dokonać zmiany wniosku w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wydłużenia tego terminu oraz okresu, o okres łącznie do 18 miesięcy, licząc od dnia upływu terminu tych zobowiązań.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, przepisy art. 70ba ust. 2–4 i art. 79a ust. 2–4 ustawy zmienianej w art. 40 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadkach, o których mowa w ust. 4 albo 7, wytwórca energii elektrycznej, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonał aktualizacji oferty na podstawie art. 79 ust. 9–12 ustawy zmienianej w art. 40, może ponownie jednokrotnie dokonać tej aktualizacji, w terminie i na zasadach określonych w tych przepisach.

Art. 66. Do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcje rozstrzygnięte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 74 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 67. 1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię promieniowania słonecznego, którego oferta wygrała aukcję rozstrzygniętą przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu, przed upływem terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ~~tiret~~ pierwszej ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu dotychczasowym, z uwzględnieniem przedłużenia tego terminu zgodnie z art. 79a ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu dotychczasowym, może złożyć oświadczenie o zmianie terminu spełnienia tego zobowiązania, określając ten termin zgodnie z art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ~~tiret~~ pierwszej ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, wytwórca energii elektrycznej składa do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

3. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wytwórca energii elektrycznej dołącza:

- 1) zaktualizowany harmonogram rzeczowo-finansowy, o którym mowa w art. 75 ust. 5 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 40, dostosowany do okresu wydłużanego na podstawie ust. 1;

2) zaktualizowaną gwarancję bankową, o której mowa w art. 78 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 40, o ile została ustanowiona dla tej instalacji, której ważność została dostosowana do okresu wydłużanego na podstawie ust. 1.

4. Złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 3, zmienia, z mocy prawa, termin spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze, ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu dotychczasowym na termin spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze, ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. W przypadku gdy oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zostanie złożone z uchybieniem terminu określonego w ust. 1 lub wytwórca energii elektrycznej nie dołączył załączników, o których mowa w ust. 3, termin spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 40 w brzmieniu dotychczasowym, nie ulega zmianie.

6. O zmianie terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 40, zgodnie z ust. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki informuje wytwórcę energii elektrycznej, sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 ustawy zmienianej w art. 40, w terminie 21 dni od dnia otrzymania oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 3.

7. Przedłużenie terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 40, zgodnie z ust. 1, nie wyklucza skorzystania przez wytwórcę energii elektrycznej z możliwości przedłużenia terminu spełnienia zobowiązania na podstawie art. 79a ustawy zmienianej w art. 40 oraz na podstawie art. 63 niniejszej ustawy.

8. W przypadku gdy zmiany terminu spełnienia zobowiązania zgodnie z ust. 1 dokonał wytwórca energii elektrycznej, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonał aktualizacji oferty na podstawie art. 79 ust. 9–12 ustawy zmienianej w art. 40, może on ponownie jednokrotnie dokonać tej aktualizacji, w terminie i na zasadach określonych w tych przepisach.

Art. 68. Przepis art. 72 ust. 4b ustawy zmienianej w art. 37, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 69. Decyzje, wydane na podstawie art. 16 ust. 1 i art. 18 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 48 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy.

Art. 70. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 48, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 48, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 36 miesięcy i mogą być zmieniane na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 71. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego dla podziemnych zakładów górniczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się art. 34 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 38 niniejszej ustawy.

Art. 72. Obowiązek, o którym mowa w art. 23, wykonuje się w odniesieniu do okresu sprzedaży lub dostarczenia gazu ziemnego od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

Art. 73. 1. Maksymalny limit wydatków Funduszu, będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi:

- 1) w 2023 r.:
 - a) rekompensaty, o której mowa w art. 4 – 28 000 000 000,00 zł.,
 - b) refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 17 – 612 000 000,00 zł,
- 2) w 2024 r.:
 - a) rekompensaty, o której mowa w art. 4 – 1 000 000 000,00 zł.;
 - b) refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 17 – 306 000 000,00 zł.
- 3) w 2025 r. – refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 17 – 102 000 000,00 zł.,
- 4) w latach 2026–2032 – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 80% środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Prezesa Rady Ministrów.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy opracowuje, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, projekt zmiany planu finansowego Funduszu i przedstawia go do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów.

4. Prezes Rady Ministrów zatwierdza zmianę planu finansowego w terminie 14 dni od dnia przedstawienia projektu tej zmiany.

Art. 74. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2023 r. – 1 878 000,00 zł.;
- 2) 2024 r. – 1 927 000,00 zł.;
- 3) 2025 r. – 1 996 000,00 zł.;
- 4) 2026 r. – 2 061 000,00 zł.;
- 5) 2027 r. – 2 120 500,00 zł.;
- 6) 2028 r. – 2 180 500,00 zł.,
- 7) 2029 r. – 2 241 500,00 zł.;
- 8) 2030 r. – 2 304 500,00 zł.;
- 9) 2031 r. – 2 369 500,00 zł.;
- 10) 2032 r. – 2 436 500,00 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 75. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 50, który wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2022 r.;
- 2) art. 42, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2022 r.;
- 3) art. 35, art. 40 pkt 3, art. 49, art. 57, art. 58, art. 61 oraz art. 65, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.;
- 4) art. 48 pkt 8 i 9 oraz art. 69, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu prawnego

Wzrost cen paliw gazowych na rynku krajowym i zagranicznym w 2022 r. jest wynikiem oddziaływania kilku nakładających się na siebie czynników. Główne znaczenie przypisać należy inwazji zbrojnej Rosji na Ukrainę oraz ożywieniu gospodarczemu po pandemii COVID-19. Działania rozpoczęte przez Federację Rosyjską miały znaczący wpływ na wysokość i nieprzewidywalność cen gazu i innych surowców. Trwająca przebudowa źródeł i kierunków dostaw paliw gazowych powoduje dodatkową presję wynikającą z kosztów dostosowania się przedsiębiorców do nowej sytuacji. Wysokie ceny paliw gazowych mają wpływ nie tylko na cały sektor gazowy, energetyczny i ciepłowniczy, ale także bezpośrednio na wszystkich obywateli oraz instytucje użyteczności publicznej, skutkując koniecznością pokrywania wyższych, często nieakceptowalnych wydatków na surowce, niezbędne do obsługi systemu grzewczego.

Ustawą z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2022 r. poz. 202, z późn. zm.) wprowadzono rozwiązania mające na celu ochronę w 2022 r. odbiorców końcowych paliw gazowych, którzy są objęci taryfą dla paliw gazowych zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”.

W celu dalszego zminimalizowania podwyżek cen paliwa gazowego dla najbardziej wrażliwych odbiorców, a także w celu zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego państwa poprzez zapewnienie odpowiedniego poziomu płynności spółkom gazowym oraz terminowego regulowania zobowiązań związanych z zapewnianiem płynności na rynku giełdowym, ciągłością dostaw energii lub pozostawaniem w gotowości do świadczenia usług sprzedawcy z urzędu paliwa gazowego, istnieje konieczność utrzymania rozwiązań osłonowych obowiązujących w 2022 r.

Przedkładany projekt ustawy pozwoli na zapewnienie dostaw paliw gazowych na stabilnym poziomie cenowym oraz stanowi instrument służący zabezpieczeniu i utrzymaniu płynności finansowej przedsiębiorstw energetycznych. W konsekwencji pozytywnie wpłynie na stabilność energetyczną Polski.

Przedmiotowy projekt ustawy stanowi kontynuację działań mających na celu ochronę tych odbiorców w 2023 r. Dzięki wprowadzanym rozwiązaniom ww. odbiorcy zostaną zabezpieczeni przed skutkami kryzysu gazowego. Projekt zachowuje równowagę pomiędzy potrzebami podmiotów chronionych oraz łącznymi kosztami systemu wsparcia.

Projekt ustawy zakłada wprowadzenie w 2023 r. mechanizmu polegającego na:

- zagwarantowaniu odbiorcom chronionym paliw gazowych oraz odbiorcom realizującym zadania z zakresu użyteczności publicznej objętych taryfą, ceny maksymalnej paliw gazowych oraz stawek opłat usług dystrybucji paliw gazowych na poziomie nie wyższym niż te stosowane w 2022 r.,
- przyznaniu odbiorcom chronionym paliw gazowych, refundacji za poniesione koszty podatku od towarów i usług,

- utrzymaniu mechanizmu rekompensat dla sprzedawców paliw gazowych, który służy zrekompensowaniu im skutków wprowadzenia ceny maksymalnej dla swoich odbiorców końcowych objętych taryfą,
- wprowadzenie funkcjonującego równolegle mechanizmu rekompensat dla operatorów systemu dystrybucyjnego paliw gazowych,
- wzmocnieniu kontroli wydatkowania środków publicznych i usprawnia procedurę i nadzór sposobu gospodarowania.

2. Opis najważniejszych rozwiązań projektu ustawy

2.1. Ustalenie ceny maksymalnej paliw gazowych, stosowanie stawek opłat usług dystrybucji paliw gazowych na poziomie z 2022 r. oraz system rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, a także systemu refundacji podatku VAT

Przedmiotowy projekt wprowadza, w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r., obowiązek stosowania przez sprzedawców paliw gazowych w rozliczeniach z odbiorcami końcowymi paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.), zwanej dalej „uPE”, ceny maksymalnej wynoszącej 200,17 zł/MWh. Dodatkowo, w celu zapewnienia możliwie największej efektywności rozwiązań mitygujących ryzyko wzrostu cen paliw gazowych, wprowadzono rozwiązanie, z którym ww. grupy odbiorców będą uiszczać opłatę za usługi dystrybucyjne na poziomie wynikającym z taryfy zatwierdzonej przez Prezesa URE dla operatora systemu dystrybucyjnego na 2022 r.

Z powyższego obowiązku wyłączeni się sprzedawcy, którzy ustalili w ramach zawartych ze swoimi odbiorcami umów albo zatwierdzonych taryf na 2023 r., ceny korzystniejsze niż cena maksymalna.

Aby ograniczyć wzrost kosztów dla odbiorców paliw gazowych w gospodarstwach domowych o najniższych dochodach, zużywających paliwa gazowe do celów grzewczych, w projekcie ustawy zaproponowano mechanizm refundacji podatku od towarów i usług, poniesionego przez tych odbiorców za paliwa gazowe dostarczone w 2023 r., udokumentowane dokumentem potwierdzającym dostarczenie tych paliw do odbiorców. Refundacja podatku VAT, zgodnie z przedstawionym projektem, przysługiwać będzie gospodarstwu domowemu, które jako główne źródło ogrzewania wykorzystuje kocioł na paliwa gazowe, wpisany lub zgłoszony do centralnej ewidencji emisyjności budynków, a którego przeciętne miesięczne dochody, w przypadku gospodarstwa jednoosobowego, nie przekraczają 2100 zł, lub 1500 zł na osobę w przypadku gospodarstwa wieloosobowego.

W projekcie ustawy, jako podmioty odpowiedzialne za weryfikację wniosku, wydanie decyzji o przyznaniu refundacji oraz wypłatę refundacji określono wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Na realizację tych zadań podmiotom do nich zobowiązanym, przysługiwać będą środki w wysokości 2% przyznanych środków odbiorcom, którym przysługuje wypłata refundacji.

W celu zapewnienia finansowania dla przedsiębiorstw energetycznych, pozwalającego m.in. na zapewnienie odpowiedniego poziomu ciągłości dostaw do odbiorców chronionych ustawą oraz zachowania płynności finansowej w celu terminowego regulowania zobowiązań na rynku

obrotu paliwami gazowymi, projektodawca przewidział w tym zakresie rekompensatę przysługującą sprzedawcom paliw gazowych za każdy miesiąc kalendarzowy stosowania ceny maksymalnej.

Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę rekompensat będzie Zarządca Rozliczeń S.A., zwany dalej „Zarządcą Rozliczeń”. Rola tego podmiotu polegać będzie na weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty pod względem prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów na podstawie podanych we wniosku danych. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku, Zarządca Rozliczeń zatwierdzi wniosek i dokona wypłaty rekompensaty w terminie 30 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku.

W projekcie przewidziano jednocześnie szereg mechanizmów mających na celu zapewnienie efektywnego wydawania środków publicznych. W szczególności podmioty uprawnione, wnioskujące do Zarządcy Rozliczeń o wypłatę rekompensat, zobowiązane będą do przedłożenia wiarygodnych, kompletnych dokumentów, które mogą posłużyć do weryfikacji m.in. faktycznego dokonania rozliczeń z odbiorcami po cenie maksymalnej czy ustalenia kwoty rekompensaty.

Obowiązek dokonania weryfikacji rekompensat należnych przedsiębiorstwu energetycznemu spoczywać będzie na Zarządcy Rozliczeń, który dokona tego na podstawie otrzymanego od podmiotu uprawnionego wniosku o rozliczenie rekompensaty i niezwłocznie poinformuje Prezesa URE o wynikach dokonanej weryfikacji.

Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie objętej rekompensatami w ciągu 12 miesięcy od wypłaty ostatniej z nich lub wypowie umowy zawarte z więcej niż z połową odbiorców paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 uPE, będzie zobowiązane w całości zwrócić w otrzymane środki rekompensaty z odsetkami, a pobrane środki zostaną uznane za pobrane nienależnie. Przedsiębiorstwo energetyczne, które otrzymało rekompensatę nienależnie, zobowiązane będzie do jej zwrotu.

Wniosek o rozliczenie rekompensaty przedsiębiorstwo energetyczne złoży do Zarządcy Rozliczeń nie później niż do 30 kwietnia 2024 r.

Rekompensata zostanie rozliczona w terminie do dnia 31 października 2024 r. Zarządca Rozliczeń po zebraniu stosownych dokumentów określi kwotę ostatecznej rekompensaty.

W projekcie ustawy proponuje się, aby podmiot uprawniony w przypadku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania działalności gospodarczej, które wpływają na spadek ceny paliw gazowych zatwierdzonych w taryfie, zobowiązany był do wystąpienia do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, z wnioskiem o zmianę taryfy w zakresie obniżenia cen paliw gazowych. W przypadku wystąpienia takich okoliczności, proponuje się, aby należna podmiotowi uprawnionemu rekompensata, ustalana była w odniesieniu do złożonej we wniosku skierowanym do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, ceny paliw gazowych.

Projekt ustawy przewiduje sankcje wobec przedsiębiorstw energetycznych za niedostosowanie się do obowiązku przewidzianego w ustawie.

Aby przeciwdziałać sytuacji, w której niektórzy z odbiorców, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 2 uPE, którzy zaopatrywani są w paliwa gazowe za pośrednictwem gazociągu bezpośredniego lub sieci gazociągów kopalnianych, zostaliby dotknięci obserwowanymi na rynku wzrostami cen, gwarantuje się, że cena paliwa gazowego dla tych odbiorców nie będzie wyższa niż cena maksymalna. Celem przekazania informacji o wpływie ustawy na odbiorców,

o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a uPE, projektodawca proponuje, aby podmiot uprawniony dokonujący sprzedaży paliw gazowych do odbiorców paliw gazowych oraz odbiorcy paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b i c, przekazywali informację o wpływie ustawy na cenę paliw gazowych dla tych odbiorców poprzez jej każdorazowe dołączenie do faktury, a w przypadku ich braku w 2023 r. – do innego dokumentu wysyłanego do tych odbiorców.

2.2. Rynek hurtowy i ograniczenie przychodów wytwórców paliw gazowych oraz przedsiębiorstw obrotu

- W zakresie ingerencji na rynku paliw gazowych, w projektowanej ustawie proponuje się wprowadzenie mechanizmu polegającego na przekazaniu określonej części zysku przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny na rzecz finansowania rekompensat.
- Na przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny nakłada się obowiązek przekazania gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, przy czym ustawa określi maksymalną wysokość tej kwoty na poziomie 538,79 zł/MWh, która odpowiada średniej ważonej wolumenem transakcji cenie instrumentu GAS_BASE_Y-23, w okresie od 1 stycznia 2022 r. do 21 listopada 2022 r.
- Sposób ustalania kwoty, jaką zobowiązane będzie uiszczać przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, zostanie określony w rozporządzeniu Rady Ministrów.
- Przedsiębiorstwo zobowiązane do przekazywania gazowego odpisu na Fundusz za dany miesiąc kalendarzowy przekazuje je do Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny w terminie do 15 dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia, w wysokości wynikającej z ustalonego sposobu obliczania gazowego odpisu. Ponadto, w terminie do 25 dnia każdego miesiąca, przekazuje do Zarządcy Rozliczeń, sprawozdanie potwierdzające powyższe kwoty, które ten następnie weryfikuje pod kątem braków formalnych lub błędów obliczeniowych. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny koryguje ewentualne niezgodności, a w przypadku nieusunięcia tychże niezgodności lub negatywnej weryfikacji sprawozdania Zarządca Rozliczeń przekazuje informacje o ich wystąpieniu do Prezesa URE.
- Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniach, zarówno z własnej inicjatywy lub na wniosek zarządcy rozliczeń. W przypadku gdy Prezes URE stwierdzi niezgodność sprawozdania ze stanem faktycznym wydaje decyzje o obowiązku dopłaty przekazanej na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, pomniejszenia odpisu na Fundusz w miesiącu następującym lub przekazaniu kwoty z rachunku Funduszy na rzecz danego podmiotu składającego sprawozdanie.
- Oczekiwanym efektem objęcia gazowym odpisem przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny, jest wykorzystanie wysokich zysków, osiąganych przez ten rodzaj podmiotów dzięki bezprecedensowo wysokim cenom gazu ziemnego na rynkach giełdowych, w celu sfinansowania systemu rekompensat w sposób neutralny budżetowo.

2.3. Zmiany przepisów w zakresie przyłączenia do sieci

Zgodnie z projektem ustawy projektodawca proponuje wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Projektowane zmiany doprecyzowują kwestie dotyczące przekazywania w informacji o odmowie przyłączenia w trybie publicznoprawnym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 uPE i wskazywania przez przedsiębiorstwo energetyczne szacowanej wysokości opłaty, o której mowa w ust. 9 zmienianego przepisu oraz sposobu jej kalkulacji. Projektowana zmiana przyspieszy proces decyzyjny inwestorów, którzy znając szacowaną wartość opłaty za przyłączenie i szacunek kosztów niezbędnych robót związanych z rozbudową sieci będą mogli wyrazić wolę zawarcia umowy o przyłączenie w trybie art. 7 ust. 9 uPE. Tym samym regulacja ta usprawni i zwiększy możliwości przyłączania zarówno odbiorców jak i wytwórców w trybie komercyjnym i jednocześnie znakomicie zwiększy transparentność tego procesu. Dodatkowo zaproponowano ułatwienie realizacji takiego przyłączenia poprzez przewidzenie możliwości budowy i rozbudowy odcinków sieci służących do przyłączenia przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci, co pozwoli na wyeliminowanie w wielu przypadkach opóźnień takiej rozbudowy.

2.4. Certyfikacja operatora systemu magazynowania

Projektodawca, w związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1032 z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2017/1938 i (WE) nr 715/2009 w odniesieniu do magazynowania gazu, realizuje nałożony na państwo członkowskie obowiązek zapewnienia, aby każdy operator systemu magazynowania, w tym każdy operator systemu magazynowania kontrolowany przez operatora systemu przesyłowego, był certyfikowany, zgodnie z procedurą określoną w artykule 3a tego rozporządzenia.

Celem wprowadzenia obowiązkowej certyfikacji operatorów systemu magazynowania jest mitygacja ryzyk wynikających ze szczególnej sytuacji geopolitycznej, która wpłynęła w sposób fundamentalny na zmianę otoczenia rynkowego oraz doprowadziła do zaburzenia funkcjonującego dotychczas łańcucha dostaw paliw gazowych do odbiorców zamieszkujących terytorium Unii Europejskiej w wyniku jednostronnych działań grupy kapitałowej Gazprom.

W związku z powyższym, wzrosła rola oraz znaczenie instalacji służących do magazynowania gazu, jako części europejskiej infrastruktury krytycznej. Jak słusznie zostało zauważone przez unijnego ustawodawcę, rozbudowa oraz zagwarantowanie bezpieczeństwa pracy instalacji magazynowych stanowi odpowiedź na nowe wyzwania w przedmiocie zapewnienia dostępu do stałych oraz nieprzerwanych dostaw paliw gazowych do odbiorców. Certyfikacja ma zapewnić wyeliminowanie ryzyka związanego z możliwością wpływania na działalność operatora systemu magazynowania, w sposób który mógłby zagrozić bezpieczeństwu dostaw paliw gazowych na poziomie krajowym, regionalnym lub unijnym. Celem przyznawanego przez Prezesa URE certyfikatu jest zweryfikowanie oraz potwierdzenie, czy przedsiębiorstwo energetyczne ubiegające się o status operatora systemu magazynowania spełnia wszystkie wymogi świadczące o jego niezależności.

2.5. Nowy obowiązek informacyjny dla wytwórców energii elektrycznej

Projekt ustawy zakłada wprowadzenie nowego obowiązku informacyjnego po stronie wytwórców energii elektrycznej. Dodanie zaproponowanego przepisu jest niezbędne ze względu na uchylenie art. 49a uPE, w którym zawarty był m.in. obowiązek przedsiębiorstw

energetycznych zajmujących się wytwarzaniem energii elektrycznej do informowania Prezesa URE o zawartych umowach, na podstawie których przedsiębiorstwa te sprzedają wytworzoną energię elektryczną, w tym o ilości i cenie energii elektrycznej. Dane te są konieczne do wyliczania cen odniesienia niezbędnych w działalności regulacyjnej Prezesa URE, w szczególności do wyliczania średnich cen sprzedaży energii elektrycznej. Dodatkowo zostały wprowadzone stosowne zmiany umożliwiające Prezesowi URE nałożenie kary pieniężnej w przypadku niewywiązania się z przedmiotowego obowiązku.

2.6. Doprecyzowanie przepisów dotyczących współpracy mikroinstalacji z magazynem energii elektrycznej

Zmiana w art. 7 ustawy Prawo energetyczne ma na celu doprecyzowanie, że do mocy zainstalowanej mikroinstalacji nie wlicza się mocy zainstalowanej magazynu energii elektrycznej, o ile:

- a) moc zainstalowana magazynu energii elektrycznej jest nie większa, niż moc zainstalowana elektryczna mikroinstalacji,
- b) łączna moc możliwa do wprowadzenia do sieci dystrybucyjnej przez mikroinstalację z magazynem energii elektrycznej jest nie większa, niż moc zainstalowana elektryczna tej mikroinstalacji.

W efekcie, przyłączenie w przypadku mikroinstalacji obejmującej magazyn energii o mocy zainstalowanej nie większej niż w wydanych warunkach przyłączenia, odbywać się będzie na podstawie zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji.

Zaproponowane zmiany doprowadzą do ograniczenia zidentyfikowanych barier w zakresie przyłączania magazynów energii elektrycznej dla odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej. W szczególności nowe podejście sprawi, iż prosumenci rozliczający się w tzw. systemie opustów, po rozbudowie mikroinstalacji o magazyn energii elektrycznej nie przejdą na niższy współczynnik rozliczenia, tj. z 0,8 na 0,7. Należy podkreślić, że zgodnie z obowiązującymi przepisami taka sytuacja miała miejsce w przypadku podłączenia magazynu energii do mikroinstalacji o mocy większej niż 10 kW.

2.7. Rozszerzenie katalogu odbiorców, w rozliczeniach z którym stosuje się taryfę zatwierdzoną przez Prezesa URE oraz doprecyzowanie przepisów

Celem zmiany art. 62b ust. 1 pkt 2 uPE, jest rozszerzenie istniejących możliwości stosowania taryfy, dla spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych, które z mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego są uprawnione lub zobowiązane do zapewnienia paliwa gazowego w lokalach mieszkalnych na potrzeby zużycia przez gospodarstwa domowe lub w lokalach podmiotów, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d uPE. Aby zagwarantować dostęp do ceny paliw gazowych w wysokości określonej w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE, w szczególności w przypadku w którym spółdzielnia lub wspólnota mieszkaniowa, zobowiązane są do lokalnej produkcji ciepła zużywanego w gospodarstwach domowych znajdujących się w budynkach wielolokalowych należących do tych podmiotów lub do lokali podmiotów wskazanych w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d uPE, wprowadza się przytoczoną zmianę.

Dodatkowo, aby zagwarantować możliwość reprezentowania i obrony praw, interesów zawodowych i socjalnych osób pracujących, przez organizacje powołane w tym celu, proponowaną zmianą gwarantuje im się możliwość korzystania z taryf zatwierdzanych przez Prezesa URE.

Celem dodania ust. 1a w art. 62b uPE, jest ograniczenie możliwości interpretacyjnych w sposób niezgodny z intencją projektodawcy, w zakresie definiowania lokalnej produkcji ciepła, do której odnoszą się art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b i c uPE.

2.8. Wydłużenie funkcjonowania dotychczasowego systemu utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego

Celem proponowanej zmiany ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz.U. 2022, poz. 1537), jest zwiększenie pewności po stronie uczestników rynku zobowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, by mogli, tak jak wynika z dotychczasowych przepisów, w roku gazowym zaczynającym się od dnia 1 października 2023 r. skorzystać z tzw. usługi biletowej, świadczonej przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych. Przedmiotowe rozwiązanie wpłynie pozytywnie na gwarancję utrzymywania zapasu obowiązkowego na odpowiednim poziomie, zapewniając równocześnie większą elastyczność działania po stronie przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą oraz podmiotom dokonującym przywozu gazu ziemnego, co do wyboru formy, w jakiej zdecydują się na wypełnienie ww. obowiązku.

2.9. Wydłużenie terminu pierwszej sprzedaży energii z instalacji PV w ramach systemu aukcyjnego

Zgodnie z projektowanymi rozwiązaniami przewidzianymi w nowelizacji oraz powiązanych z nim przepisami przejściowymi zawartymi w projekcie ustawy, projektodawca zakłada wydłużenie terminu na rozpoczęcie sprzedaży energii w systemach FIT/FIP oraz aukcyjnym, zawartych w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, z późn. zm.) (dalej: „uOZE”).

Ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568) wprowadziła w art. 79a ust. 1 uOZE możliwość wydłużenia terminu realizacji zobowiązania wytwórcy do sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej (o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a uOZE) w ramach systemu aukcyjnego oraz okresu produkcji urządzeń wchodzących w skład instalacji OZE, o którym mowa w art. 74 ust. 1 uOZE, o maksymalnie 12 miesięcy.

Analogicznie podobną możliwość w zakresie pierwszego wprowadzenia energii do sieci elektroenergetycznej oraz okresu produkcji urządzeń wchodzących w skład instalacji OZE

wprowadzono dla wytwórców w systemach feed-in tariff (FiT) oraz feed-in premium (FiP) – w art. 70ba ust. 1 uOZE.

Zgodnie z brzmieniem wprowadzonych przepisów decyzję o wydłużeniu terminu podejmuje Prezes URE na wniosek wytwórcy, uwzględniając niezawinione przez wytwórcę opóźnienie w zakresie np. dostaw urządzeń lub elementów niezbędnych do budowy instalacji OZE, realizacji instalacji oraz przyłączy do sieci elektroenergetycznej instalacji OZE, realizacji odbiorów lub rozruchu instalacji OZE, przy uzyskiwaniu koncesji albo wpisu do rejestrów określonych w ustawie.

W ocenie projektodawcy przesłanki te nadal występują, a wybuch wojny w Ukrainie wywołał dodatkowe negatywne skutki. W świetle trwającego konfliktu pogłębiają się problemy z utrzymaniem łańcucha dostaw komponentów do instalacji OZE, przede wszystkim w wyniku wstrzymania dostaw kolejną z Chin do Europy przez Rosję i Białoruś. Znacząco utrudnia to inwestycje i wpływa na opóźnienie uniezależnienia się Polski od zewnętrznych dostaw nośników energii.

Ponadto problemy logistyczne są spotęgowane odpływem siły roboczej na placach budów instalacji OZE, których znaczną część stanowili pracownicy z Ukrainy oraz kierunku wschodniego. Zgodnie z wynikami badania Miesięczny Indeks Koniunktury przeprowadzonego 1 marca 2022 r. na zlecenie Polskiego Instytutu Ekonomicznego aż 42% polskich firm obawiało się skutków wojny w Ukrainie, przede wszystkim ze względu na odpływ ukraińskich pracowników wyjeżdżających z Polski. Jako najbardziej narażone branże wskazywano budownictwo i transport, a więc obszary, które są bardzo mocno powiązane z inwestycjami w OZE.

Zawirowania na światowych rynkach rozpoczęte epidemią COVID-19, a pogłębione przez wojnę w Ukrainie uzasadniają dodatkowe wydłużenie terminu spełnienia zobowiązania do wprowadzenia energii elektrycznej do sieci lub jej sprzedaży oraz wieku urządzeń wchodzących w skład instalacji OZE z maksymalnie 12 do maksymalnie łącznie 18 miesięcy.

Dodatkowo wprowadza się przepisy przejściowe regulujące kwestie wydanych postanowień, dla których okres w nich wskazany nie upłynął przed wejściem w życie niniejszej ustawy, oraz złożonych, a jeszcze nierozpatrzonych wniosków. Dla postanowień przedłużających terminy wskazany okres jest przedłużany z mocy prawa (łącznie jednak do maksymalnie 18 miesięcy).

Dla złożonych i nierozpatrzonych wniosków o przedłużenie terminu spełnienia zobowiązania (na dotychczasowych zasadach – maksymalnie 12-miesięcznego terminu) okres spełnienia zobowiązania może być wydłużony – łącznie jednak do maksymalnie 18 miesięcy.

Proponowana zmiana polega z kolei na zrównaniu sytuacji inwestorów fotowoltaicznych z inwestorami wiatrowymi i wydłużeniu do 33 miesięcy przedmiotowych okresów, co jest odpowiedzią na istotne bariery w procesie realizacji inwestycji, które napotykały inwestorzy OZE, spowodowane przez niezależne od nich, zewnętrzne okoliczności.

Mając na uwadze powyższe, należy przede wszystkim zwrócić uwagę, że operatorzy sieci proponują w zawieranych umowach przyłączeniowych bardzo odległe terminy realizacji przyłącza, przekraczające wynikający z wygranej aukcji termin pierwszej sprzedaży energii elektrycznej do sieci.

Ponadto, dynamizacja inwestycji w energetyce słonecznej obserwowana w Europie i na świecie, w połączeniu z kryzysem energetycznym w Chinach, który przekłada się na ograniczenia w produkcji komponentów na rzecz technologii PV, spowodowały opóźnienia w realizacji zamówień przez dostawców i w konsekwencji opóźnienia w realizacji procesów inwestycyjnych.

Proponowana zmiana wydłuży z 24 do 33 miesięcy, od dnia zamknięcia sesji aukcji, termin realizacji zobowiązania uczestnika wygranej aukcji do sprzedaży po raz pierwszy w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię promieniowania słonecznego. Pozwoli to uczestnikom aukcji, którzy otrzymali wsparcie, wywiązać się z zobowiązań ustawowych i uchroni przed konsekwencjami wynikającymi z niezawinionego przez wytwórców niedotrzymania terminów ustawowych.

2.10. Zmiana w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072, 1261, 1504 i 2185):

Propozycja powyższej zmiany podyktowana jest koniecznością zapewnienia przedsiębiorcom górniczym możliwości nieprzerwanego prowadzenia ruchu zakładu górniczego w sytuacji, w której w trakcie wykonywania koncesji rzeczywiste wpływy prowadzonych robót górniczych przekroczą granice terenu górniczego wyznaczone w koncesji. Sytuacje takie nie należą do wyjątkowych i mogą być skutkiem zdarzeń niezależnych od przedsiębiorcy i sposobu prowadzenia przez niego działalności, takich jak np. wygaśnięcie, cofnięcie, ograniczenie sąsiadującej koncesji.

W obecnym stanie prawnym przedsiębiorca w razie stwierdzenia, że rzeczywiste szkodliwe wpływy robót górniczych prowadzonego przez niego zakładu górniczego przekraczają granice terenu górniczego wyznaczone w koncesji, jest obowiązany do niezwłocznego złożenia wniosku o zmianę koncesji poprzez wyznaczenie nowych granic terenu górniczego, tak aby granice te uwzględniały przestrzeń objętą rzeczywistymi szkodliwymi wpływami robót górniczych tego zakładu górniczego.

Obowiązująca regulacja nie dostrzega jednak problemów w prowadzeniu przez przedsiębiorcę zakładu górniczego, które powstają w okresie pomiędzy złożeniem przez niego wniosku o zmianę koncesji a wydaniem przez organ koncesyjny decyzji zmieniającej koncesję i wyznaczającej granice terenu górniczego odpowiadające rzeczywistym szkodliwym wpływom robót górniczych. W szczególności w okresie tym niemożliwe jest uzyskanie decyzji organu nadzoru górniczego zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego uwzględniający rzeczywiste szkodliwe oddziaływanie robót górniczych.

Sytuacja taka jest niepożądana zarówno z punktu widzenia przedsiębiorcy, któremu utrudnia to płynne i nieprzerwane prowadzenie ruchu zakładu górniczego, jak i z uwagi na interes społeczny wyrażający się w bezpiecznym i kontrolowanym przez organy nadzoru górniczego prowadzeniu działalności górniczej, w granicach jej rzeczywistego, potencjalnie szkodliwego, wpływu, a nie wyłącznie w granicach terenu górniczego wyznaczonego w koncesji, co do której

prowadzone jest już postępowanie administracyjne mające na celu dostosowanie granic terenu górniczego do rzeczywistego szkodliwego wpływu robót górniczych.

Zważywszy na fakt, że postępowania administracyjne w sprawie zmiany koncesji należą do postępowań długotrwałych, wymagających uzgodnień z wieloma organami, powyżej opisany niepożądany stan może utrzymywać się kilka miesięcy, powodując stan niepewności prawnej w obszarze objętym rzeczywistymi, potencjalnie szkodliwymi, wpływami robót górniczych, wykraczającymi poza granice terenu górniczego wyznaczone w koncesji.

Proponowana zmiana polega na dodaniu w art. 34 ust. 2a, który umożliwi przedsiębiorcy w okresie pomiędzy złożeniem wniosku o zmianę koncesji, o którym mowa w ust. 2 tego artykułu, a wydaniem przez organ koncesyjny decyzji zmieniającej koncesję i wyznaczającej nowe granice terenu górniczego, sporządzenie planu ruchu zakładu górniczego już uwzględniającego rzeczywiste szkodliwe wpływy robót górniczych tego zakładu górniczego, pomimo że w koncesji nie zmieniono jeszcze granic terenu górniczego. W konsekwencji możliwe będzie również zatwierdzenie przez organ nadzoru górniczego planu ruchu zakładu górniczego uwzględniającego rzeczywiste szkodliwe wpływy robót górniczych tego zakładu górniczego zanim dojdzie do zmiany koncesji wyznaczającej nowe granice terenu górniczego.

Wprowadzenie powyższej zmiany proponuje się jedynie w odniesieniu do podziemnych zakładów górniczych, ponieważ specyfika prowadzenia robót górniczych w przypadku otworowych zakładów górniczych sprawia, że problemy te w odniesieniu do tych zakładów górniczych nie występują.

Projektowana zmiana w pełni zabezpieczy możliwość prowadzenia ruchu zakładu górniczego i zatwierdzania planów ruchu zakładu górniczego uwzględniających rzeczywisty szkodliwy wpływ robót górniczych do czasu zmiany koncesji i wyznaczenia nowych granic terenu górniczego.

W ocenie projektodawcy regulacja taka jest niezbędna z uwagi na konieczność prowadzenia działalności w sposób zgodny z interesem publicznym, w szczególności związanym z bezpieczeństwem energetycznym państwa, w tym z ustawową zasadą racjonalnej gospodarki złożami kopalin, a także w sposób zapewniający nieprzerwane wydobywanie kopalin energetycznych, co ma szczególne znaczenie w obliczu kryzysu energetycznego wywołanego obecną sytuacją geopolityczną.

Projektowany przepis powinien wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy w Dzienniku Ustaw. Potrzeba skrócenia okresu *vacatio legis* wynika w tym przypadku z konieczności wyeliminowania ryzyka wystąpienia przerw w wydobywaniu kopalin energetycznych, które nie może być prowadzone bez zatwierdzonego planu ruchu zakładu górniczego. Istotne jest zatem, by zachowana została ciągłość funkcjonowania zakładu górniczego w oparciu o plan ruchu tego zakładu, uwzględniający rzeczywiste szkodliwe wpływy robót górniczych, jeszcze przed uzyskaniem przez przedsiębiorcę decyzji zmieniającej koncesję, określającej nowe granice terenu górniczego.

Powyższe okoliczności przemawiają również za zastosowaniem projektowanej regulacji w postępowaniach w sprawie zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy zostały wszczęte i nie zakończyły się wydaniem decyzji organu nadzoru górniczego. Mając na uwadze powyższe, zaprojektowano przepis przejściowy umożliwiający przedsiębiorcom górniczym uzyskanie decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego z zastosowaniem projektowanego art. 34 ust. 2a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze również w odniesieniu do planów ruchów zakładu górniczego sporządzonych i przedłożonych organom nadzoru górniczego przed wejściem w życie tego przepisu, w przypadku których postępowanie w sprawie zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego do dnia wejścia w życie projektowanej regulacji nie zostało zakończone wydaniem decyzji.

2.11. Zmiana w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.)

Proponowana zmiana służy doprecyzowaniu przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska i ma na celu potwierdzenie zrealizowania przez Polskę kamienia milowego E8G określonego dla Inwestycji E1.1.1 „Wsparcie dla gospodarki niskoemisyjnej” w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności. Zgodnie z załącznikiem z dnia 1 czerwca 2022 r. do wniosku (COM(2022) 268 final) dotyczącego decyzji wykonawczej Rady w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski, dla Inwestycji E 1.1.1 „Wsparcie dla gospodarki niskoemisyjnej” zdefiniowano kamień milowy E8G w brzmieniu „Ustanowienie instrumentu finansowego (Fundusz) na rzecz mobilności zeroemisyjnej/niskoemisyjnej i energii”. W opisie kamienia milowego wskazano m.in. „Podstawowe akty prawne zagwarantują, aby wszelkie środki powracające (tj. odsetki od pożyczek, stopa zwrotu z kapitału własnego lub spłacona kwota główna, pomniejszone o kwotę towarzyszących im kosztów) powiązane z tymi instrumentami były wykorzystywane do realizacji tych samych celów polityki, w tym po roku 2026, lub do spłaty pożyczek z RRF.” W obecnych okolicznościach, optymalnym działaniem w celu potwierdzenia wykonania kamienia milowego w ww. zakresie jest zmiana ustawy – Prawo ochrony środowiska.

2.12. Zmiana W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

Zmiana ma na celu zapewnienia możliwości finansowania rekompensat wypłacanych przedsiębiorstwom energetycznym z środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień emisji, które na wniosek ministra właściwego do spraw klimatu mogłyby zostać przekazane do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

2.13. Zmiana w ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

Projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, zgodnie z którymi do zadań Zarządcy Rozliczeń w zakresie zarządzania Funduszem Wypłat Różnicy Ceny należy również weryfikacja i akceptacja korekt sprawozdań z realizacji odpisów na Fundusz oraz wnioskowanie o przekazywanie z rachunku funduszu kwot nadwyżki zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w art. 25a ust. 1 ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku.

2.14. Zmiana w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

Dodanie proponowanego przepisu dotyczącego przedstawiania zabezpieczeń niepieniężnych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na pokrycie depozytów zabezpieczających rozliczane przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową lub spółkę wykonującą funkcję giełdowej izby rozrachunkowej, transakcje zakupu lub sprzedaży energii elektrycznej, ma na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania sektora energetycznego przy dążeniu do minimalizacji kosztów jego funkcjonowania. Przedsiębiorstwo będące operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, zobowiązane jest dokonywać w sposób rynkowy zakupu energii elektrycznej na potrzeby prowadzenia działalności przesyłowej, w tym zakupu energii elektrycznej na pokrywanie strat energii w sieci. Jedną z możliwych form takiego zakupu jest zakup energii elektrycznej na towarowej giełdzie energii, poprzez transakcje zawierane bezpośrednio przez operatora systemu przesyłowego na giełdzie energii lub za pośrednictwem domu maklerskiego, licencjonowanego podmiotu pośredniczącego w transakcjach na giełdzie. Transakcje zakupu energii elektrycznej na towarowej giełdzie energii są zabezpieczane zabezpieczeniami pieniężnymi i niepieniężnymi wnoszonymi do Izby Rozliczeniowej Giełd Towarowych S.A. Wnoszenie zabezpieczeń pieniężnych znacząco podwyższa ich koszt w stosunku do zabezpieczeń niepieniężnych. Koszty zabezpieczeń finansowych stanowią uzasadnione koszty prowadzenia działalności operatora systemu przesyłowego i są przenoszone przez taryfę na odbiorców. Powyższe oraz rola jaką pełni operator systemu przesyłowego w Krajowym Systemie Elektroenergetycznym, skala i wartość posiadanego przez niego majątku oraz fakt, że operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego zakupuje energię elektryczną wyłącznie na potrzeby wykonywania działalności gospodarczej w zakresie przesyłania energii elektrycznej i ustawowo nie może prowadzić działalności w zakresie obrotu energią elektryczną, uzasadnia zwolnienie operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego z obowiązku ustanawiania zabezpieczeń pieniężnych na pokrycie depozytów zabezpieczających transakcje zakupu energii dokonywane przez tego operatora lub na jego zlecenie, w przypadku złożenia przez ten podmiot zabezpieczenia niepieniężnego w postaci oświadczenia składanego w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego – w zakresie transakcji zawieranych bezpośrednio albo poręczenia za zobowiązania domu maklerskiego wyłącznie w zakresie transakcji zawartych na zlecenie operatora systemu

przesyłowego elektroenergetycznego, zabezpieczone oświadczeniem w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego – w zakresie transakcji zawieranych za pośrednictwem domów maklerskich.

2.15. Zmiana w ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

Projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 568, z późn. zm.), gdzie w art. 65 wprowadzono nowy pkt 11, w którym przewidziano, możliwość wypłaty z Funduszu COVID nadwyżek odpisów na Fundusz przekazanych przez wytwórców i spółki obrotu na konto Funduszu Wypłaty Różnicy Cen przez Zarządcę Rozliczeń. Nadwyżki te mogą pojawić się w związku ze złożeniem korekt sprawozdań na wniosek wpłacających odpis na Fundusz lub w konsekwencji weryfikacji sprawozdań przez Zarządcę Rozliczeń i decyzji administracyjnych wydawanych przez URE.

2.16. Zmiana w ustawie z dnia 20 września 2021 r. o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 20 września 2021 r. o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1728) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt wykorzystywanych do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych i specjalnych (Dz. U. poz. 166) utraci moc w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ww. ustawy, tj. z dniem 21 grudnia 2022 r. Obecnie procedowany jest projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie minimalnych warunków utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt wykorzystywanych do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych i specjalnych, wykonujący upoważnienie ustawowe zawarte w art. 17 ust. 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572). Projekt ten zawiera przepisy techniczne w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.). Ze względu na konieczność przeprowadzenia procedury notyfikacyjnej (3-miesięczny okres stand still), nowe rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie minimalnych warunków utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt wykorzystywanych do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych i specjalnych, nie wejdzie w życie przed dniem 21 grudnia 2022 r. Z uwagi na grożącą lukę prawną, uzasadnione jest przedłużenie terminu zachowania w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt do dnia 21 grudnia

2023 r. o dodatkowe 12 miesięcy (tj. do 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 20 września 2021 r. o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw).

2.17. Zmiana w ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym

Mając na względzie duże zainteresowanie uzyskaniem dodatku węglowego, sygnalizowane w informacjach napływających od jednostek samorządu terytorialnego, zdecydowano się wydłużyć termin, w jakim będą rozpatrywane wnioski o wypłatę dodatku węglowego. Skutkować to będzie zarówno usprawnieniem obsługi wniosków, jak i wpłynie pozytywnie na zwiększenie efektywności organów rozpatrujących wnioski.

Konsekwencją tej zmiany jest zmiana wskazanych w ustawie terminów, w szczególności w zakresie wnioskowania i rozliczania się ze środków otrzymanych na wypłatę dodatku węglowego. W szczególności wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie, w terminie odpowiednio do dnia 15 lutego oraz do dnia 28 lutego 2023 r., rozliczenie środków na realizację wypłat dodatku węglowego z wyodrębnieniem liczby i kwoty wypłaconych dodatków węglowych.

W związku z wydłużeniem terminów przewidzianych w ustawie, dodatek węglowy może być wypłacany także w 2023 r. Dlatego też dokonano zmiany w art. 27 ustawy o dodatku węglowym, przewidując środki na wypłaty dodatku także w 2023 r.

2.18. Zmiana w ustawie z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2022 r. poz. 202, 1477, 1692, 1723 i 2127):

Celem proponowanej zmian dotyczącej doprecyzowania terminu, w którym przedsiębiorstwo energetyczne składa wniosek do Zarządcy Rozliczeń, jest usunięcie wątpliwości niektórych przedsiębiorstw energetycznych w zakresie terminu, w którą zobowiązani są oni do złożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty.

Kolejną proponowaną zmianą jest doprecyzowanie obowiązujących przepisów w zakresie limitu wydatków Funduszy Wypłaty Różnicy Ceny. Środki znajdujące się na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, w okresie pomiędzy przekazaniem środków na rachunek Funduszu, a wypłatą rekompensaty mogą generować odsetki, które zgodnie z zapewnieniem prawidłowego bilansu rachunku, powinny powiększyć limit wydatków Funduszu, podobnie jak ma to miejsce obecnie w przypadku zwrotu kwoty rekompensaty.

2.19. Zmiana w ustawie z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw

W projekcie ustawy przewidziano rozszerzenie kręgu beneficjentów korzystających z przewidzianych w ustawie mechanizmów o związki zawodowe, o których mowa w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. *o związkach zawodowych*, w celu uspołnienienia katalogu podmiotów objętych wsparciem z zakresem podmiotów, które korzystają z ochrony taryfowej w zakresie paliw gazowych.

Pozostałe zmiany mają charakter doprecyzowujący, a jej celem jest ujednolicenie rozwiązań w zakresie wypłat środków na poczet rekompensat przez Zarządcą Rozliczeń z pozostałymi ustawami przewidującymi wsparcie dla danych grup odbiorców.

2.20. Zmiana w ustawie z dnia 29 września 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy o odnawialnych źródłach energii

Celem proponowanej zmiany, jest wprowadzenie przepisu przejściowego niezbędnego do rozliczenia obowiązku ustanowionego w uchylanym art. 49a uPE. Zgodnie ze zmienianym art. 56 ust. 1 pkt 32 uPE, brak realizacji obowiązku wskazanego w art. 49a uPE podlega karze pieniężnej. Do chwili wejścia w życie przedmiotowej ustawy obowiązek ten powinien być realizowany przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej. Brak zaproponowanego przepisu przejściowego spowoduje swoistą abolicję dla przedsiębiorców, którzy podlegaliby karze nie realizując ustawowego obowiązku w 2022 r. i lata poprzednie.

2.21. Zmiana w ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej

Zmiana ma celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych poprzez jednoznaczne wskazanie, że odbiorca energii elektrycznej wnioskując o dodatek elektryczny w podwyższonej wysokości, do którego uprawniony jest w sytuacji, gdy w 2021 r. zużył przynajmniej 5 MWh energii, powinien do składanego wniosku załączyć także rozliczenie z przedsiębiorstwem energetycznym potwierdzające takie zużycie.

2.22. Zmiany w ustawie z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku

Projekt ustawy wprowadza szereg poprawek o charakterze doprecyzowującym, które mają ułatwić stosowanie przepisów ww. ustawy. Projektodawca wprowadził następujące zmiany:

- została zaproponowana zmiana, której celem jest wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych i jednoznaczne wskazanie, że podmiotem uprawnionym do nabywania energii elektrycznej po cenie maksymalnej ustalonej w ustawie jest także miasto stołeczne Warszawa oraz związek metropolitalny województwa śląskiego.
- ustawa eliminuje wątpliwości interpretacyjne i jednoznacznie wskazuje, że jednym z zadań operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w ramach rynku bilansującego rynku energii elektrycznej jest prowadzenie centralnego mechanizmu bilansowania handlowego w rozumieniu art. 3 pkt 41 uPE.
- jednoznacznie wskazano, że umowy sprzedaży energii elektrycznej będące podstawą ustalania ceny rynkowej dotyczą zarówno wytwórców energii elektrycznej jak i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną.

- wskazano, że zmieniana ustawa obejmuje zakresem swojej regulacji wszystkie umowy sprzedaży energii elektrycznej zmienione po dniu 23 lutego 2022 r., niezależnie od tego, z inicjatywy, której ze stron doszło do przedmiotowej zmiany.
- usunięto wątpliwości interpretacyjne w zakresie sposobu, w jaki mają być wyliczane rekompensaty w odniesieniu do umów sprzedaży energii elektrycznej zmienianych po dniu 14 października 2022 r. lub w których cena jest ustalana na podstawie wyboru przez odbiorcę końcowego terminu zakupu energii elektrycznej na giełdzie towarowej i doszło do niej właśnie po tym dniu.
- wskazano, że do wniosku o rozliczenie rekompensaty powinno stosować się odpowiednio procedurę przewidzianą dla wniosku o wypłatę rekompensaty, uregulowaną w art. 12 ustawy zmienianej, w zakresie w jakim przepisy art. 13 tej ustawy nie zawierają własnych regulacji.
- wprowadzono poprawkę, której celem jest umożliwienie odbiorcom uprawnionym, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. c ustawy zmienianej, nabywania energii elektrycznej po cenie maksymalnej, ustalonej w ustawie zmienianej, z upustem, w przypadku spełnienia odpowiednich warunków.
- uzupełniono przepisy dot. zwolnień z obowiązku odpisu na Fundusz dla instalacji wytwórczej do 1MW (dla indywidualnej jednostki) o przepis wyłączający wytwórców do 1MW łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej dla tych wytwórców, którzy posiadają więcej niż jedną jednostkę wytwórczą
- uzupełniono zakres danych przekazywanych w sprawozdaniu do Zarządcy Rozliczeń o dane wykorzystane do obliczenia limitu ceny.
- zaproponowano przepisy umożliwiające składanie korekty sprawozdań na wniosek podmiotu składającego sprawozdanie do Zarządcy Rozliczeń w przypadku błędów obliczeniowych lub w przypadku konieczności korekt faktur dla odbiorców, a także przewidziano przepisy dot. rozliczenia niedopłat lub nadwyżek wpłat wynikających z korekt sprawozdań zaakceptowanych przez Zarządcę Rozliczeń.
- Kary pieniężne przewidziane powinny obejmować zarówno nieprzestrzeganie obowiązku stosowania ceny maksymalnej, o której mowa w art. 3 ust. 1, jak i art. 3 ust. 2.
- Dodatkowo dokonano stosownej modyfikacji brzmienia przepisów mającą służyć objęciu mechanizmem osłonowym w formie zastosowania ceny maksymalnej także te podmioty, które nabywają energię elektryczną nie od przedsiębiorstwa obrotu, a bezpośrednio od wytwórcy, będąc przy tym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej.

2.23. Zmiany dotyczące wodoru

Ustawa z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021, poz. 1642), zwana dalej „ustawa zmieniająca”, wprowadziła, między innymi, przepisy włączające wodór do systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z tymi przepisami producenci wodoru przeznaczonego do stosowania w pojazdach z ogniwami paliwowymi (PEM) zostali objęci

obowiązkiem wykonywania badań jakości produkowanego wodoru oraz wystawienia certyfikatu jakości dla wodoru wprowadzanego do obrotu. Termin wejścia w życie tych przepisów został określony na 1 stycznia 2023 r. Natomiast, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1315, 1576), zwaną dalej „ustawą”, badanie jakości wodoru będzie wykonywane jedynie przez akredytowane laboratorium, przy czym, w przypadku wodoru, nie musi ono spełniać wymogu niezależności. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy, przez akredytowane laboratorium uznaje się takie, które posiada akredytację do wykonywania badań jakości paliw. W przypadku wodoru oznacza to potrzebę uzyskania akredytacji na wszystkie metody, które wykorzystywane będą do badania wodoru. Obecnie w Polsce nie funkcjonuje laboratorium posiadające akredytację na metody wykorzystywane do badania jakości wodoru. Zgodnie z posiadaną wiedzą, tego typu akredytację posiadają jedynie 2 laboratoria na świecie – w USA i UK. Tak niska dostępność laboratoriów posiadających akredytację rzutuje na bardzo wysokie koszty wykonania badania oraz długi czas realizacji wynikający z odległości. Producenci wodoru w Polsce sygnalizowali, że nie będą w stanie spełnić wymogu zapewnienia akredytowanego laboratorium do badania wodoru w przewidzianym terminie, tj. od 1 stycznia 2023 r. W ocenie polskich producentów wodoru stosowanego w pojazdach z ogniwem paliwowym, dalej zwanego również „wodorem typu automotive”, jest to zbyt krótki okres, by dostosowali funkcjonujące w ich strukturach laboratoria badawcze do wymogów ustawy. Wynika to z dwóch głównych czynników:

- 1) skomplikowanego i kosztownego procesu dostosowania laboratorium badawczego, w tym długiej procedury uzyskania stosownych akredytacji;
- 2) niskiego poziomu rozwoju rynku wodoru automotive w Polsce i na świecie, co skutkuje znikomą dostępnością laboratoriów spełniających wymagania określone w przepisach.

Zgodnie z uzyskaną od producentów informacją, zdobycie odpowiednich akredytacji do badania jakości wodoru jest procesem trwającym co najmniej 2 lata, przy założeniu że cały proces przebiega bez zakłóceń.

W przypadku braku dostępu do akredytowanego laboratorium, producent wodoru od 1 stycznia 2023 r. nie będzie miał w praktyce możliwości obrotu wodorem automotive, gdyż nie będzie mógł przeprowadzić wymaganych ustawą badań jakości. Jednocześnie, dostępność do jedynie dwóch istniejących laboratoriów w innych państwach może być ograniczona. Oznaczać to może zamrożenie polskiego rynku wodoru stosowanego w pojazdach na co najmniej 2 lata oraz znaczne utrudnienie dla polskich producentów względem ich zagranicznych odpowiedników, co może przesądzić o przegraniu przez polskie podmioty konkurencji o ten rynek. Należy również wskazać, iż pomimo początkowej fazy rozwoju rynku wodoru w Polsce, działania mające na celu wprowadzenie tego paliwa na rynek paliw transportowych są podejmowane zarówno przez przedsiębiorców, jak też przez polski rząd. Wodór jest wskazywany jako paliwo, które może w znacznym stopniu zastąpić paliwa tradycyjne zarówno w transporcie drogowym, jak i morskim. W przypadku produkcji w procesie elektrolizy wody przy użyciu energii elektrycznej z OZE, przynosić także będzie znacząca redukcję emisji w sektorze transportowym.

Jednocześnie, zgodnie z informacją uzyskaną od polskich producentów wodoru stosowanego w pojazdach, ich laboratoria wykonują już obecnie stosowne badania jakości wodoru, jednakże nie posiadają jeszcze stosownych akredytacji. W takim otoczeniu rynkowym producenci potrzebują uproszczonych regulacji, by móc wprowadzać wodór na rynek.

Jak wskazano wcześniej, w chwili obecnej polski rynek wodoru stosowanego w pojazdach jest na bardzo wczesnym etapie rozwoju, z perspektywą dynamicznego wzrostu w najbliższych latach. Wynika to z transformacji energetycznej, nacisku na stosowanie paliw odnawialnych oraz nisko- lub zero-emisyjnych, a także szoku na rynku węglowodorów będącego następstwem rosyjskiej agresji na Ukrainę. Obecne szacunki mówią o około 140 autach osobowych oraz około 100 autobusach zasilanych wodorem w Polsce, co generuje popyt na około 68,5 t wodoru miesięcznie. W najbliższych latach należy spodziewać się szczególnie znaczącego wzrostu liczby autobusów wodorowych ze względu na możliwe wsparcie w ramach Programu Zielony Transport Miejski prowadzonego przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Zgodnie z Polską Strategią Wodorową, do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 szacuje się, że w roku 2025 w Polsce może być nawet 250 autobusów zasilanych wodorem, zaś w 2030 r. zakłada się ich liczbę nawet na poziomie 1000 pojazdów. Taka liczba pojazdów będzie generowała kolejno ok. 170 t i 680 t popytu na wodór automotive miesięcznie. W przypadku ograniczenia możliwości produkcji wodoru, popyt może znacząco przekroczyć podaż, co będzie skutkowało praktycznym uniemożliwieniem tankowania tego typu pojazdów, co w efekcie spowolni transformację sektora transportowego.

W związku z ww. sytuacją pojawia się potrzeba dokonania zmian w przepisach, w celu dostosowania przepisów ustawy, dotyczących funkcjonowania wodoru w systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, do obecnej sytuacji na rynku produkcji wodoru w Polsce oraz do możliwości producentów tego paliwa w zakresie pozyskania potwierdzenia jakości produkowanego wodoru.

Przed przystąpieniem do prac nad projektem Ministerstwo Klimatu i Środowiska prowadziło rozmowy i spotkania z podmiotami zajmującymi się lub planującymi produkcję wodoru automotive. Przedstawione w projekcie rozwiązania są wynikiem tych dyskusji oraz zgłaszanych uwag. Celem projektowanych zmian jest umożliwienie polskim producentom wodoru stosowanego w pojazdach prowadzenie sprzedaży wodoru na cele transportowe po 1 stycznia 2023, przy jednoczesnym zachowaniu gwarancji, że produkowany wodór będzie spełniał wymagania jakościowe.

Najważniejsze zmiany zawarte w projektowanych przepisach zakładają:

- 1) rezygnację z określonego w art. 25a ust. 2 wymogu codziennego badania wodoru w sposób przepływowy, a w jego miejsce wprowadzenie obowiązku zapewnienia wykonywania dodatkowego badania, w przypadku gdy produkcja w ciągu 30 dni przekroczy 50 t;
- 2) wprowadzenie sankcji dla przedsiębiorców dokonujących obrotu wodorem bez certyfikatu jakości wodoru;

- 3) wprowadzenie uproszczeń w realizacji obowiązków dotyczących potwierdzenia jakości produkowanego wodoru w przypadku produkcji wodoru w procesie elektrolizy oraz instalacji analizatorów do przepływowego badania jakości wodoru umożliwiających stałą kontrolę jakości wodoru w zakresie większości wymaganych paramentów;
- 4) wprowadzenie przepisu przejściowego umożliwiającego producentom wodoru na korzystanie do końca roku 2024 z laboratoriów nieposiadających akredytacji do badania wodoru, pod warunkiem posiadania akredytacji na badanie jakości paliw oraz stosowaniem norm badania jakości wodoru określonych w przepisach wykonawczych do ustawy.

Szczegółowy opis zmian.

W punkcie 1 dodaje się art. 5a, który stanowi, że przedsiębiorca produkujący wodór zapewnia, by produkt spełniał wymagania jakościowe. Przepis ten wynika ze sposobu organizacji systemu monitorowania i kontrolowania jakości wodoru, gdzie spełnienie wymagań jakościowych wodoru stwierdza producent i na tej podstawie wystawia certyfikat jakości.

Dodaje się przepis karny – art. 31b, który sankcjonuje obrót wodorem bez posiadania certyfikatu jakości wodoru. Przepis ten stanowi uszczelnienie przepisów karnych ustawy w stosunku do wodoru. Ponadto, dodany art. 31b modyfikuje istniejący przepis, wyłączając odpowiedzialność przedsiębiorcy, który obracał wodorem niespełniającym wymagań jakościowych nieświadomie, w oparciu o certyfikat jakości poświadczający nieprawdę.

Zaproponowano również brzmienie przepisu epizodycznego umożliwiającego producentom wodoru do końca roku 2024 korzystanie z usług laboratoriów nie posiadających akredytacji do badania jakości wodoru. Jednakże, laboratoria te będą musiały spełnić inne wymagania – posiadać akredytację dla normy ISO:17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” (która mówi o kompetencjach laboratoriów badawczych), a także posiadać zaplecze techniczne i organizacyjne oraz zasoby kadrowe umożliwiające wykonywanie badań jakości wodoru zgodnie z metodami badania jakości tego paliwa ustalonymi w przepisie wykonawczym (art. 25d ustawy) oraz do pobierania próbek wodoru również zgodnie ze stosownym rozporządzeniem (art. 25c ustawy). Od 1 stycznia 2025 r. badania jakości wodoru będą natomiast mogły być wykonywane wyłącznie przez akredytowane laboratoria w rozumieniu art. 27 ust. 1 pkt 20 ustawy. Przepis ten ma na celu umożliwienie producentom wodoru uzyskanie stosownych akredytacji, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości sprzedaży wytwarzanego wodoru. Przepis ten wychodzi zatem naprzeciw oczekiwaniom rynkowym i zapobiega wykluczeniu krajowych producentów wodoru z rynku, a zarazem zabezpiecza jakość wykonywanych badań wodoru. Norma ISO:17025, dla której zgodnie z tym przepisem wymagane jest uzyskanie akredytacji, określa kompetencje badawcze laboratorium, zatem uzyskanie tej akredytacji potwierdza, że laboratorium badawcze jest zdolne do wykonywania badań i funkcjonuje prawidłowo. Czasowe zwolnienie z posiadania akredytacji dla metod badania jakości wodoru nie oznacza zwolnienia z wykonywania badań zgodnie z tymi metodami – laboratoria będą dalej wykonywać badania tymi metodami i zgodnie z nimi, jedynie bez ostatecznego potwierdzenia tych zdolności, jakim jest akredytacja. Należy zauważyć, że już obecnie laboratoria producentów wykonują badania

jakości wodoru odpowiednimi metodami badawczymi, zatem mają zdolności do przeprowadzania tych badań, ponadto będzie obowiązywał wymóg zapewnienia jakości przez producentów, więc w ich interesie będzie utrzymanie odpowiedniej jakości wydawanego wodoru automotive.

Wprowadzono również zmianę do ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. poz. 1361 i z 2019 r. poz. 1527) polegającą na opóźnieniu obowiązku wydania po raz pierwszy aktów wykonawczych wyliczonych w tym przepisie. Obecny termin to 31 grudnia 2022 r., zaś projektowany termin to 31 grudnia 2024 r. Przesunięcie terminu wynika w szczególności z braku możliwości określenia sposobu pobierania próbek LNG, co uniemożliwia wydanie rozporządzenia na podstawie art. 19a pkt 2 ustawy. Pozostałe dwa rozporządzenia również nie mogą być wydane, ponieważ wszystkie trzy są ze sobą ściśle powiązane ze względu na sposób funkcjonowania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Dla zgodnego z tym systemem przebadania próbki skroplonego gazu ciekłego, należy postępować zgodnie z trzema rozporządzeniami – ws. pobierania próbek, metod badawczych i wymagań jakościowych: brak któregokolwiek z nich skutecznie uniemożliwia funkcjonowanie tego paliwa w systemie, zatem nie jest zasadne wydanie jedynie wybranych z tych rozporządzeń. Dodatkowo, wydanie rozporządzenia dot. sposobu pobierania próbek LNG, uniemożliwia brak normy określającej sposób poboru takiej próbki ze zbiornika, toteż nie można określić bezpiecznego, sprawdzonego i rzetelnego sposobu poboru próbki LNG. Co więcej, brak również zamiennika normy, na której można by oprzeć przedmiotowe rozporządzenie. Wstępne analizy wykazały, że opracowanie alternatywnego systemu monitorowania jakości dla LNG w związku z brakiem norm oraz ich zamienników, mogłoby nie gwarantować, że skroplony gaz ziemny będzie podlegał odpowiedniej kontroli, co nie będzie dawało gwarancji odpowiedniej jakości. W związku z tym, najlepszym rozwiązaniem jest opóźnienie wydania wskazanych w przepisie rozporządzeń.

W dalszej kolejności ustawy wprowadza zmiany do ustawy zmieniającej – pkt 1 dostosowuje do projektowanych zmian art. 17a ustawy, co jest konieczne ze względu na uchylenie w art. 25a ust. 2 i dodanie ust. 3a i 3b.

Projekt wprowadza również do ustawy zmienianej modyfikacje w art. 25a, w tym uchyla ust. 1, który wskazywał na badanie wodoru w trakcie procesu jego wytwarzania – normę tę wyraża teraz art. 25a ust. 3 ustawy. Ponadto, projekt przewiduje rezygnację z obowiązku wykonywania codziennego badania jakości wodoru w sposób przepływowy (tzw. badanie online), co jest wynikiem uwag zgłoszonych Ministerstwu przez producentów wodoru dotyczących kosztów analizatorów oraz obecnego braku powszechnej instalacji takich urządzeń u polskich producentów wodoru. Wprowadza się modyfikacje do art. 25a ust. 3 ustawy, które polegają na określeniu w tym przepisie, że badanie wodoru przeprowadza się w trakcie procesu jego wytwarzania oraz na wprowadzeniu obowiązku wykonania badania raz na 30 dni w zamian za „raz w miesiącu”. Zmiana ta wynika z potencjalnego problemu zgłaszanego przez podmioty branżowe – określenie „raz w miesiącu” budziło obawy, że chodzi jedynie o miesiąc kalendarzowy, co oznaczałoby, że przed wykonaniem badania na początku kolejnego miesiąca nie byłoby możliwości wystawienia certyfikatu, co blokowałoby sprzedaż wodoru do czasu

uzyskania wyników (co może trwać do kilku dni). Wskazanie okresu 30 dniowego daje gwarancję, że z upływem miesiąca kalendarzowego podmioty będą mogły wykonywać badania tak by sprzedaż produkowanego wodoru odbywała się płynnie. Dodaje się w ustawie przepis wymagający od producenta wodoru przeprowadzenia dodatkowego badania jakości co każde 50 ton wodoru wyprodukowanego w danej instalacji w okresie 30 dni. Przepis ten niejako zastępuje uchylany art. 25a ust. 2, stanowiąc uszczelnienie częstotliwości wykonywania badań. Ponadto, ta część projektu wprowadza dodatkowe uproszczenie dla producentów produkujących wodór w procesie elektrolizy, polegające na możliwości wykonywania badania laboratoryjnego raz na kwartał pod warunkiem zapewnienia badania przepływowego. Uproszczenie to jest spowodowane znacznie mniejszą szansą zanieczyszczenia wodoru w tym procesie produkcyjnym. Przy korzystaniu z tego uproszczenia producent obowiązany jest do zapewnienia kontroli w sposób przepływowy wszystkich parametrów poza cząstkami stałymi, co jest spowodowane możliwością pojawienia się tego zanieczyszczenia jedynie w przypadku przeprowadzania serwisów i konserwacji instalacji produkcyjnej. Wprowadza się zmiany dostosowujące zapisy ustawy do projektowanych zmian, zaś tiret piąte wprowadza do certyfikatu jakości wodoru informację o terminach przeprowadzenia badań jakości wodoru (w certyfikacie ma znaleźć się informacja o terminie badania, na podstawie którego wystawiono certyfikat) oraz oświadczenie o spełnieniu odpowiednich warunków, w przypadku skorzystania z rzadszego wykonywania badania zgodnie z projektowanym art. 25a ust. 3b. Warunki te są określone w projektowanym art. 25a ust. 3b, gdzie przedsiębiorca, aby wykonywać badanie jedynie raz na kwartał, musi wytwarzać wodór w procesie elektrolizy oraz badać w sposób przepływowy w trakcie wytwarzania wodoru wszystkie parametry poza cząstkami stałymi. Oświadczenie to ma na celu uzyskanie w dokumentacji potwierdzenia spełnienia warunków. Natomiast dodaje się przepis wskazujący, że certyfikat jakości wodoru wystawiany przez producenta może mieć formę pisemną lub elektroniczną, co przedsiębiorcom daje wybór zastosowania najwygodniejszej dla nich formy. Zmiana ta również jest wynikiem uwag zgłaszanych przez przedstawicieli branży.

W dalszej kolejności dokonano zmiany w art. 25b ust. 2 ustawy polegającej na doprecyzowaniu, że warunki uniemożliwiające zmianę jakości wodoru w próbce podczas transportu powinny być zapewnione zgodnie z najlepszą praktyką i dostępną wiedzą. Zmiana w tym przepisie wynika z faktu, że ustawa nie wskazuje, jakie konkretnie warunki muszą być dochowane, by uniemożliwić zmianę jakości i cech charakterystycznych transportowanej próbki. Projektowane brzmienie wskazuje, że warunki te należy dochować stosując najlepszą praktykę i dostępną wiedzę.

Kolejne zmiany uspoólniają rozwiązania ustawy. Art. 27b ustawy nakłada obowiązek informowania o rozpoczęciu działalności związanej z wytwarzaniem, transportem, magazynowaniem, wprowadzaniem do obrotu, gromadzeniem w stacji zakładowej wodoru oraz prowadzeniem hurtowni wodoru w terminie 14 dni od jej rozpoczęcia. Zarówno w ustawie, jak i ustawie zmieniającej brakuje obecnie przepisu uwzględniającego przedsiębiorców wykonujących ww. rodzaje działalności przed wejściem w życie ustawy, co praktycznie uniemożliwia im dokonanie powiadomienia w terminie 14 dni od faktycznego rozpoczęcia działalności. W związku z powyższym, art. 4 projektu wprowadza przepis przejściowy dający

takim przedsiębiorcom możliwość złożenia stosownego powiadomienia ministrowi właściwemu do spraw energii w terminie 14 dni.

Przepis przejściowy, którego celem jest jednoznacznie określenie, że po 1 stycznia 2025 r. certyfikaty wydane przez laboratoria, które uzyskały tymczasowo status równorzędny akredytowanym laboratoriom, na podstawie wprowadzanego art. 37b ustawy, pozostaną ważne również wtedy, kiedy przepis ten przestanie obowiązywać i laboratoria te stracą możliwość prowadzenia badań. Przepis ten pozwoli uniknąć wątpliwości w zakresie ważności wydanych na podstawie tych badań certyfikatów jakości, używanych również po 2025 r.

Kolejny przepis przejściowy dotyczy postępowania z wodorem wydany przez producenta przed dniem 1 stycznia 2023 r., czyli takim, który w procesie produkcji nie musiał uzyskać certyfikatu jakości wodoru. Przepis zapewnia, że wobec wodoru, wytworzonego przed tą datą, na późniejszych etapach jego wykorzystania nie powstanie obowiązek posiadania certyfikatu (certyfikat jest wydawany na etapie wytwarzania, gdyż wtedy wodór podlega badaniu jakości, zatem jego uzyskanie później w praktyce mogłoby nie być możliwe). W związku z tym, przepis chroni przed ewentualnym retroaktywnym zadziałaniem przepisu karnego z art. 31b ust. 1.

Projekt ustawy określa termin wejścia w życie projektowanych zmian na 1 stycznia 2023 r., co wynika z terminu wejścia w życie pozostających obecnie w *vacatio legis* regulacji włączających wodór do systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Późniejszy termin wejścia w życie projektowanych zmian oznaczałby ponadto okresowe utrudnienie dla sprzedaży wodoru automotive.

2.24. Zmiany dotyczące morskiej energetyki wiatrowej

Projekt o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu, zwany dalej „projektem ustawy”, zawiera przede wszystkim przepisy wprowadzające niezbędne modyfikacje redakcyjno-techniczne w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych. Stanowi to odpowiedź na uwagi zgłoszone w okresie obowiązywania ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, dalej: ustawa offshore. Projekt ustawy zawiera także przepisy umożliwiające poprawę warunków inwestycyjnych dla realizowanych projektów morskich farm wiatrowych. Konieczność ich wprowadzenia wynika z ogólnoswiatowej sytuacji gospodarczej oraz problemów wywołanych sytuacją pandemiczną oraz inwazją Rosji na Ukrainę.

2.25. Zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej

Zmiany wprowadzane w art. 23 ust. 6 i 6g ustawy o obszarach morskich wynikają z faktu, że przy obecnym stanie technologii szacowana „żywołność” morskiej farmy wiatrowej może przekraczać nawet 30 lat. Biorąc pod uwagę koszty budowy morskiej farmy wiatrowej oraz potrzeby energetyczne polskiej gospodarki konieczność demontażu inwestycji tuż po upływie okresu wsparcia byłoby rozwiązaniem wysoce niepożądanym.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy offshore czas, na który przyznawane będzie wsparcie wynosi 25 lat od dnia pierwszego wprowadzenia do sieci energii elektrycznej z morskiej farmy wiatrowej, na podstawie uzyskanej koncesji. Prognozuje się, że pierwsze projekty MFW realizowane na podstawie ustawy offshore rozpoczną eksploatację nie wcześniej niż w 2025 r. W związku z tym wsparcie dla tych inwestycji obowiązywać będzie co najmniej do 2050 r. Dla kolejnych projektów termin ten będzie jeszcze bardziej odległy, część z nich będzie miała także zdolność do pracy po zakończeniu 25-letniego okresu wsparcia – czas życia MFW wynosi bowiem około 30 lat.

Obecne brzmienie art. 23 ust. 6 ustawy o obszarach morskich zakłada, że pozwolenie na wznoszenie sztucznych wysp wydaje się na okres nie dłuższy niż 35 lat. W związku z tym w stosunku do pierwszych wydanych PSZW dla morskich farm wiatrowych okres ten kończy się w roku 2047, co sprawia, że projekty, które uzyskają wsparcie nie będą posiadały PSZW w stosunku do całego okresu wsparcia.

Możliwość przedłużenia PSZW o 20 lat przewidziana została w art. 23 ust. 6g ustawy o obszarach morskich. Przepis ten zakłada jednak, że przedłużenie obowiązywania tego pozwolenia jest możliwe, jeśli sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia zostały wzniesione oraz były wykorzystywane zgodnie z wymaganiami określonymi w pozwoleniu. Oznacza to, że w momencie podejmowania decyzji inwestycyjnej, wytwórca nie będzie miał gwarancji, że PSZW zostanie przedłużone (będzie to mogło nastąpić dopiero po zrealizowaniu inwestycji i wykorzystaniu morskiej farmy wiatrowej przynajmniej przez jakiś czas).

W związku z tym, aby zminimalizować ryzyko inwestycyjne w tym zakresie, proponuje się wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z którym PSZW dla morskich farm wiatrowych będzie wydawane na okres od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, do upływu 30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie tej morskiej farmy wiatrowej.

Zmiany proponowane w art. 26 ust. 5 i 8 uwzględniają także odpowiednie wydłużenie pozwoleń i uzgodnień na lokalizację kabli podmorskich, jako niezbędnych dla możliwości faktycznego korzystania z PSZW.

Jednocześnie w art. 27b dodano ust. 1aa, który precyzuje termin uiszczenia drugiej transzy opłaty dodatkowej za PSZW dla morskich farm wiatrowych.

Zmiana art. 37i ust. 3 ma na celu uwzględnienie także ministrów właściwych do spraw: klimatu, energii i środowiska, jako organów właściwych do otrzymania od dyrektora urzędu morskiego wyników oceny aktualności planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz raportu o stanie zagospodarowania obszarów morskich.

Dodanie w art. 66a ust. 4 i 5 jest konsekwencją regulacji wyłączających stosowanie art. 23 ust. 6a-b ustawy o obszarach morskich w odniesieniu do PSZW wydanych przed 1 czerwca 2019 r. Pominięcie analogicznych rozwiązań dotyczących pozwoleń na lokalizację kabli podmorskich wydaje się być przeoczeniem i będzie prowadziło do rozbieżności w otoczeniu regulacyjnym oraz skutkowało trudnościami w prowadzeniu procesu inwestycyjnego.

2.27. Zmiany w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane

Dodanie art. 82c wynika z faktu, że brak jest przepisów, które określałyby właściwość miejscową wojewody na morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym i w wyłącznej strefie ekonomicznej. W tej kwestii były podnoszone zarówno przez wojewodów, a także przez inwestorów realizujących projekty morskich farm wiatrowych, którzy wskazują na potrzebę jednoznacznego uregulowania tej kwestii. Uregulowanie kwestii właściwości miejscowej organu wydającego pozwolenie na budowę dla morskiej farmy wiatrowej pozwoli na ograniczenie ryzyka w zakresie możliwości podważenia wydawanych decyzji o pozwoleniu na budowę z uwagi na wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o właściwości.

2.28. Zmiany w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Wprowadza się zmiany w art. 72 ust. 4b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z generalnymi zasadami, wyrażonymi w art. 72 ust. 3 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1 (takich jak pozwolenie na budowę, warunki zabudowy czy decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji sieci przesyłowej) musi nastąpić w ciągu 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Jednocześnie jednak, ust. 4b przewiduje, że termin ten w przypadku obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej oraz inwestycji terminalowej wynosi 10 lat. Mając na uwadze długotrwały okres przygotowania realizacji inwestycji w zakresie morskich farm wiatrowych, a także potencjalną konieczność sporządzania projektów zamiennych na etapie budowy morskiej farmy wiatrowej m.in. ze względu na możliwość wystąpienia niemożliwych do wcześniejszego zdiagnozowania trudności geologicznych proponuje się przyjęcie terminu 10-letniego również w odniesieniu do tych inwestycji.

2.29. Zmiany w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim

Dokonuje się zmian w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, poprzez dodanie w art. 113g ust. 1a. Proponowana zmiana ma na celu ułatwienie procedur oraz zakłada wykluczenie z obowiązku certyfikacji lądowej części zespołu urządzeń do wyprowadzania mocy z morskich farm wiatrowych, wprowadzając tym samym podejście stosowane na innych rynkach. Część lądowa infrastruktury służącej do wyprowadzenia mocy z morskich farm wiatrowych nie różni się od innej tego typu infrastruktury realizowanej z powodzeniem dla lądowych projektów energetycznych, dla których to tego typu dodatkowe certyfikaty nie są wymagane. Na żadnych znanych rynkach, na których funkcjonuje morska energetyka wiatrowa, zakres certyfikacji projektów nie obejmuje infrastruktury wyprowadzenia mocy zlokalizowanej w części lądowej. Wiąże się to przede wszystkim z faktem, że istotą certyfikacji morskich farm wiatrowych jest przede wszystkim potwierdzenie zgodności przygotowanych projektów z normami i standardami technicznymi stosowanymi w tej branży, w celu potwierdzenia bezpieczeństwa i integralności strukturalnej zaprojektowanych konstrukcji. Stąd w większości krajów w ramach morskich farm wiatrowych, certyfikacji podlegają jedynie obiekty takie jak: konstrukcje wsporcze wraz z turbinami oraz morskie stacje

elektroenergetyczne. W niektórych przypadkach certyfikowane są również kable wewnętrzne, a najrzadziej kable eksportowe, lecz jedynie w części morskiej. W odniesieniu do projektów obecnie realizowanych, opóźnienie w realizacji inwestycji jest tym bardziej realne ze względu na konieczność wypracowania nowych norm i standardów dla certyfikacji infrastruktury lądowej, ze względu na fakt, iż do tej pory taka infrastruktura nie podlegała certyfikacji w ramach projektów morskich farm wiatrowych.

2.30. Zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne

W art. 395 dodano pkt 17 - w związku z często pojawiającymi się zapytaniem w kwestii konieczności uzyskania pozwolenia wodnoprawnego oraz dokonywania zgłoszenia wodnoprawnego na ułożenie i utrzymywanie na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego kabli służących do wyprowadzenia mocy z morskich farm wiatrowych, dla których wydane zostało pozwolenie, o którym mowa w art. 26 ust. 1 ustawy o obszarach morskich. Zdecydowano się doprecyzować przepisy ustawy - Prawo wodne tak, aby jednoznacznie wynikało z nich, że na układanie kabli na obszarach morskich nie jest wymagane uzyskanie zgód wodnoprawnych, o których mowa w art. 389 pkt 6 oraz art. 394 ust. 1 pkt 6 ustawy - Prawo wodne.

2.31. Zmiany w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych

Modyfikacja art. 10 ust. 3 ustawy offshore ma na celu poprawienie błędnych odesłań.

Zmiana w art. 11 ma na celu uspoźnienie terminologiczne pomiędzy art. 11, który w obowiązującym brzmieniu odnosi się do „umowy przenoszącej własność”, a art. 58-62, które mówią o „umowie sprzedaży” zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy. Zmiana doprecyzowuje również, że art. 11 stosuje się także do przypadku, w którym treść umowy sprzedaży zespołu urządzeń została określona zgodnie z art. 58 ust. 8.

Modyfikacja art. 16 ust. 2 pkt 3 lit. b ma na celu doprecyzowanie przepisu w zakresie informacji o terminie wypłaty ujemnego salda, zawartej w decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”. Wskazano, że wypłata ujemnego salda nastąpi po wydaniu przez Komisję Europejską decyzji o zgodności tej pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym oraz po dniu wydania przez Prezesa URE decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1. Wcześniejsza redakcja przepisu mogła sugerować, iż decyzja Prezesa URE staje się ostateczna po upływie terminu do wniesienia odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, co w kontekście przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 74 i art. 79 ustawy offshore budziło wątpliwości. Należy bowiem zauważyć, że w toku instancji administracyjnej nie przysługuje żaden środek odwoławczy od decyzji Prezesa URE wydanych na podstawie ustawy offshore. Wobec tego od momentu wydania decyzje te mają charakter ostateczny. Analogicznej zmiany dokonano w art. 71.

Zmiana art. 16 ust. 3 pkt 2 ma na celu wprowadzenie poprawki o charakterze techniczno-legislacyjnym. Zmiany art. 16 ust. 4 pkt 4 i art. 27 ust. 2 pkt 3 dotyczą odesłania do definicji przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji w rozumieniu wytycznych dotyczących pomocy na ratowanie i restrukturyzację. Zmiana ta nie powoduje konieczności ponownej weryfikacji

trudnej sytuacji, ma charakter legislacyjno-porządkowy i nie wymaga zmiany wydanych już decyzji. W miejsce odesłania do komunikatu Komisji, proponuje się odesłanie do przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a-c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.

Zmiana w art. 18 ust. 6 stanowi doprecyzowanie pierwotnej intencji prawodawcy, w obecnym brzmieniu przepisu nie wybrzmiewa ona bowiem jednoznacznie. Mianowicie, intencją prawodawcy od początku było, aby Prezes URE mógł zasięgnąć opinii niezależnego eksperta, którym może być wybrany przez niego, kompetentny w tym zakresie podmiot (rzetelna ocena tych kompetencji należy do Prezesa URE), a w szczególności biegły rewident w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym. Obecne brzmienie przepisu może sugerować, że ekspertem może być wyłącznie biegły rewident, w związku z czym zdecydowano się uzupełnić przepis o sformułowanie „w szczególności”, które pozwoli uniknąć takich wątpliwości interpretacyjnych.

Dodanie art. 25a, stanowiącego upoważnienie do wydania przez ministra właściwego do spraw klimatu obwieszczenia, ma na celu zapewnienie inwestorom niezbędnej wiedzy w zakresie danych dot. relacji euro do złotego, przyjętych do ustalenia ceny maksymalnej określonej w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 25. Udostępnienie przedmiotowej informacji ma na celu umożliwienie zastosowania mechanizmu rozliczania ujemnego salda projektów realizowanych w ramach tzw. pierwszej fazy wsparcia, wprowadzanego w art. 40 w ust. 10a - 10g.

Należy podkreślić, że minister w wydawanym obwieszczeniu nie kreuje żadnych nowych wartości, w szczególności nie ustala kursu euro. Podaje jedynie do powszechnej wiadomości dane, które zostały wykorzystane do obliczenia ceny maksymalnej określonej w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 25. Kurs euro i wysokość wsparcia w przeliczeniu na euro po kursie, który zostanie ogłoszony w obwieszczeniu, są obecnie wskazane w uzasadnieniu przedmiotowego rozporządzenia, były również przedstawione Komisji Europejskiej w procedurze prowadzącej do wydania decyzji zatwierdzającej mechanizm wsparcia dla morskiej energetyki wiatrowej (decyzja z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie SA.55940 (2021/N) – Polish offshore Wind scheme („Decyzja KE")), w której notyfikowano wsparcie wysokości 319,60 PLN/MWh i 71,82 €/MWh. W związku z tym, obwieszczenie zostanie wydane tylko raz. Wydawane obwieszczenie będzie zatem mieć wyłącznie funkcję informacyjną. Proponowane rozwiązanie nie zmierza do podwyższenia wysokości wsparcia ani do zmiany poziomu tego wsparcia ustalonego w procesie notyfikacji ustawy offshore. Wydanie obwieszczenia jest zabiegiem wyłącznie technicznym – ogłoszenie omawianych danych w pewnym i powszechnie dostępnym źródle jest konieczne, aby można było posłużyć się nimi przy dokonywaniu obliczeń w ramach mechanizmu wprowadzanego w art. 40 ust. 10a – 10g.

Uchylenie w art. 27 ust. 3 ma na celu usunięcie powtórzenia normy zawartej w art. 74 ust. 2 ustawy offshore.

Zmiana art. 30 ust. 9 przede wszystkim ma na celu usunięcie oczywistej omyłki redakcyjnej w treści obowiązującego pkt 6. Ponadto doprecyzowano, że przepis dotyczy wyrażenia zgody,

o której mowa w art. 64 ust. 1. Obecne brzmienie ustawy stanowi o przypadku „wydania postanowienia, o którym mowa w art. 64 ust. 1”, jednak przepis ten nie mówi o postanowieniu, a właśnie o zgodzie Prezesa URE, która jest wyrażana w formie postanowienia, zgodnie z art. 64 ust. 4.

Zmiana art. 30 ust. 10 ustawy offshore ma na celu doprecyzowanie intencji ustawodawcy. Projekt regulaminu, opracowany przez Prezesa URE, zostaje przekazany do ministra właściwego do spraw klimatu w celu przedstawienia przez niego opinii do dokumentu. Niezatwierdzony dokument nie może zatem stanowić regulaminu, a jedynie jego projekt.

Modyfikacja art. 38 ust. 5 ma na celu doprecyzowanie przepisów ustawy offshore i zapewnienie, aby przewidywana przez ustawodawcę waloryzacja poziomu wsparcia obejmowała wszystkie kolejne lata kalendarzowe począwszy od dnia wydania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzji o przyznaniu wytwórcy prawa do pokrycia ujemnego salda dla energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej i wprowadzonej do sieci, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy offshore.

Zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu, waloryzacja następuje dopiero począwszy od wydania tzw. drugiej decyzji Prezesa URE, tj. decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy offshore. W tym kontekście należy mieć na uwadze, iż wytwórcy uczestniczący w tzw. pierwszej fazie wsparcia (rozdział 3 ustawy offshore), uzyskali wsparcie w pierwszej połowie 2021 r. Jednocześnie wsparcie to zostało oparte o cenę maksymalną ustaloną na mocy rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 30 marca 2021 r. w *sprawie ceny maksymalnej za energię elektryczną wytworzoną w morskiej farmie wiatrowej i wprowadzoną do sieci w złotych za 1 MWh, będącej podstawą rozliczenia prawa do pokrycia ujemnego salda*. Tymczasem tzw. druga decyzja Prezesa URE będzie mogła zostać wydana dopiero po wydaniu przez Komisję Europejską decyzji o zgodności z rynkiem wewnętrznym pomocy publicznej. Biorąc pod uwagę przeciętny czas postępowania przed Komisją Europejską (co najmniej 8-12 miesięcy) należy zakładać, iż druga decyzja Prezesa URE zostanie wydana najwcześniej w roku 2022 r. Powoduje to jednak, iż biorąc pod uwagę obecną brzmienie art. 38 ust. 5 ustawy offshore, waloryzacja poziomu wsparcia ustalonego ww. rozporządzeniem w roku 2021, rozpocznie się najwcześniej dopiero od roku 2023, z pominięciem roku 2022. Należy podkreślić, że od początku prac nad ustawą offshore założeniem projektodawców było objęcie waloryzacją ceny, będącej podstawą do rozliczenia ujemnego salda, począwszy od momentu, w którym została przyznana pomoc publiczna.

W art. 40 proponuje się dodać ust. 10a – 10g i wprowadzić mechanizm umożliwiający wytwórcy zmianę sposobu rozliczania prawa do pokrycia ujemnego salda poprzez jednokrotne złożenie Prezesowi URE oświadczenia, w którym wytwórca wskaże, w wartościach procentowych, jaka część ceny, o której mowa w art. 18 ust. 1, albo ceny zmienionej na podstawie art. 20 ust. 5, albo wynikającej z oferty, o której mowa w art. 31 ust. 1, albo ceny skorygowanej, o której mowa w art. 11 ust. 3, a także ceny skorygowanej, o której mowa w art. 10 ust. 4 i 6, będącej podstawą do pokrycia ujemnego salda, ma być wyrażona w złotych za 1 MWh a jaka w euro za 1 MWh. Skorzystanie z projektowanego instrumentu jest dobrowolne i pozostaje indywidualną decyzją biznesową każdego z wytwórców uczestniczących w systemie wsparcia. Z projektowanej możliwości wytwórca będzie mógł skorzystać tylko raz,

składając oświadczenie w określonym terminie. Będzie miał również możliwość jednokrotnie zmienić proporcje ceny wyrażanej w każdej z walut.

W praktyce, gdy wytwórca skorzysta z art. 40 ust. 10a i część lub całość ceny, będącej podstawą rozliczenia ujemnego salda, miałaby być wyrażona w euro, każdorazowo przed wystąpieniem o pokrycie ujemnego salda (po zakończeniu danego miesiąca kalendarzowego), konieczne będzie dokonanie przeliczenia ostatecznej wartości na złote, przy zastosowaniu wzoru, zaproponowanego w art. 40 ust. 16 ustawy. Jednakże, w dalszym ciągu rozliczenie dodatniego lub ujemnego salda będzie dokonywane w walucie polskiej.

Jak wskazano wcześniej, w projektowanym art. 40 w ust. 10f dopuszcza się jednorazową możliwość dokonania przez wytwórcę, który złoży oświadczenie, o którym mowa w ust. 10a, zmiany zasad rozliczania prawa do pokrycia ujemnego salda przed upływem 15 lat od wprowadzenia do sieci po raz pierwszy energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej.

Konsekwencją dodania ww. przepisów jest dodanie ust. 16 w art. 40, który określa jak dokonać przeliczenia ostatecznej wartości ceny w przypadku skorzystania z opcji przeliczenia otrzymywanego wsparcia na euro.

W odniesieniu do omówionego wyżej, projektowanego rozwiązania należy zaznaczyć, że zmieniana ustawa offshore stanowi tzw. program pomocowy, który został uznany za zgodny z rynkiem wewnętrznym na podstawie decyzji KE. Komisja uznała, że zmieniana ustawa spełnia warunki określone w wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020 („EEAG”). W związku z wydaniem decyzji KE, ustawa offshore, wraz z rozporządzeniem w sprawie ceny maksymalnej, stanowią obecnie tzw. pomoc istniejącą w rozumieniu art. 1 lit. b ppkt ii) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („rozporządzenie proceduralne”).

Jednocześnie, w motywach 8, 15 i 74 Decyzji KE zasygnalizowano, że kwota wsparcia będzie wyrażona w polskiej walucie, wskazując zarazem poziom ceny maksymalnej. W toku postępowania notyfikacyjnego Komisja została powiadomiona, iż na potrzeby tego zgłoszenia kurs wymiany został ustalony na poziomie 4,45 EUR/PLN. Ten sam kurs został przyjęty jako podstawa dla ustalenia poziomu ceny maksymalnej w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 25 ustawy. Dokładnie ten kurs zostanie zatem ogłoszony w obwieszczeniu wydawanym na podstawie projektowanego art. 25a.

Nakłady i koszty stanowiące podstawę ustalenia ceny maksymalnej są w znacznej mierze ponoszone w walucie obcej. Natomiast koszty związane z zabezpieczeniem ryzyka zmiany kursu walutowego oraz inne ryzyka związane z faktem, że pomoc operacyjna będzie wypłacana w polskiej walucie, nie zostały uwzględnione w kalkulacji czy to ceny maksymalnej, czy to poziomu wsparcia dla indywidualnych projektów, dla których pomoc jest notyfikowana Komisji w osobnych procedurach.

W efekcie należy uznać, iż związanie poziomu wsparcia z kursem walutowym będzie stanowiło „urealnienie” ceny maksymalnej o zmiany kursu walutowego, którego celem będzie jedynie utrzymanie zaakceptowanej przez Komisję stopy zwrotu z inwestycji. Z tego też względu,

proponowane zmiany stanowią zmianę o charakterze formalnym lub administracyjnym, których wprowadzenie nie wymaga notyfikacji jako zmiana pomocy istniejącej w rozumieniu Traktatu oraz rozporządzenia proceduralnego.

Uzupełnienie art. 43 ust. 1 pkt 3 ma na celu ujednolicenie sprawozdań składanych do Prezesa URE. Należy zauważyć, że w ust. 1 pkt 1 i 2 sprawozdanie obejmuje również zespół urządzeń służących do wyprowadzenia mocy.

Dodanie ust. 7 w art. 49 ma charakter doprecyzowujący i wykluczający ewentualne błędy interpretacyjne przepisu. Przepis ma na celu umożliwienie aneksowania umowy o przyłączenie (a nie wydanie wstępnych warunków przyłączenia), w przypadku gdy wydawane są nowe warunki przyłączenia dla danej inwestycji, bez konieczności oczekiwania na przyznanie wsparcia.

W art. 51 ust. 3 poprawiono błędne odesłanie do ust. 3.

Zmiany wprowadzone w art. 60 ust. 1 mają na celu wyraźne wyartykułowanie intencji ustawodawcy, którą od początku obowiązywania ustawy było wyłączenie prawa opcji zakupu zespołu urządzeń zespołów urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskich farm wiatrowych, dla których wytwórcy przyznano prawo do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 3, przez operatora systemu przesyłowego.

Zmiana art. 64 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy offshore ma na celu doprecyzowanie danych, które musi zawrzeć zarówno nabywca jak i zbywca morskiej farmy wiatrowej we wniosku o wyrażenie zgody przez Prezesa URE na przejście prawa określonego w art. 40 ust. 1 pkt 3 oraz obowiązków z tym prawem związanych na jej nabywcę, przedkładając dokumentację określoną odpowiednio w art. 15 ust. 3 pkt 4 lub art. 26 ust. 5 pkt 4. Zmiana uwzględnia fakt, że wytwórcą może być zarówno osoba fizyczna jak i przedsiębiorca. Modyfikacja art. 64 ust. 3 pkt 1 ustawy offshore ma na celu zmianę treści oświadczenia dołączanego przez nabywcę do wniosku, o którym mowa w ust. 1 poprzez usunięcie adresu publikacyjnego cytowanej w oświadczeniu ustawy. Wskazywanie adresu publikacyjnego w treści oświadczenia mogłoby przełożyć się w przyszłości na zaistnienie sytuacji, w której powoływano by się na nieaktualną wersję aktu prawnego.

Modyfikacja art. 71 ma na celu doprecyzowanie przepisu w zakresie terminu przekazania informacji o decyzji, o której mowa w art. 70.

Uchylenie art. 80 ustawy offshore wynika z faktu, że treść przepisu powtarza treść art. 3a ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, tym samym narusza normę zawartą w § 22 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którą odesłanie do innej ustawy zamiesza się tylko wtedy, gdy uregulowania w niej zawarte uzupełniają lub odmiennie regulują sprawy normowane ustawą.

Zmiana art. 82 ust. 3 wynika z faktu, że obecnie krąg podmiotów uprawnionych do sporządzania ekspertyz, o których mowa w art. 82 ust. 1 ustawy offshore jest niezwykle wąski. Złagodzenie wymagań spowoduje rozszerzenie kręgu podmiotów, wskazanych w art. 82 ust. 3.

Uchylenie art. 84 wynika z faktu, że dotyczy on w całości kwestii opłaty za pozwolenie na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich

obszarach morskich (PSZW). Kwestia ta jest wyczerpująco uregulowana w art. 27b ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, dalej: ustawa o obszarach morskich. Przeniesienie przepisów jest słuszne zarówno z punktu widzenia odbiorców prawa, którzy poszukują przepisów dotyczących opłat w jednym miejscu, jak i z punktu widzenia zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którymi ustawa powinna wyczerpująco regulować daną dziedzinę spraw, nie pozostawiając poza zakresem swego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny.

Wprowadzana w art. 88 zmiana wynika z faktu, że treść zdania drugiego stanowi powtórzenie art. 111 pkt 12 ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, 1692, 1747, 1079, 1768, 1725, i 1964), co stanowi naruszenie normy zawartej w § 4 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którą ustawa nie może powtarzać przepisów zamieszczonych w innych ustawach.

2.32. Pozostałe przepisy

Został dodany przejściowy określający sposób postępowania z wydanymi pozwoleniami na wznoszenie i wykorzystywanie morskich farm wiatrowych oraz pozwoleniami i uzgodnieniami dotyczącymi kabli wyprowadzających moc z morskich farm wiatrowych w związku z projektowanymi zmianami w art. 23 i 26 ustawy zmienianej.

Dalej dodaje się przepis przejściowy określający sposób postępowania z postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi przed dniem wejścia w życie projektu w sprawach, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 26, w związku ze zmianami w przepisach określających właściwość organów w tych sprawach.

Wprowadza się przepis przejściowy dotyczący stosowania zmian określonych, dotyczących wydłużenia terminu na złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej do 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, także do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Dodaje się przepis przejściowy potwierdzający, że zmiany wprowadzane w ustawie offshore, polegające na dodaniu upoważnienia do wydania obwieszczenia, dodaniu przepisów pozwalających przeliczyć wsparcie określone w decyzji z art. 16 i art. 18 oraz dodaniu przepisów doprecyzowujących w kwestii waloryzacji poziomu wsparcia, nie mają wpływu na ważność tych decyzji. Żaden z wymienionych, dodawanych przepisów nie ma wpływu na treść przedmiotowych decyzji, przepisy te dotyczą etapu późniejszego, tj. technicznych i rachunkowych aspektów rozliczania wsparcia w wysokości określonej właśnie w tych decyzjach. Jednakże, z uwagi na wagę obu ww. decyzji w całym systemie wsparcia offshore udzielanym w trybie administracyjnym, w celu zapewnienia pewności obrotu i uniknięcia wszelkich wątpliwości w tym zakresie, projektodawca proponuje wprowadzić przepis przejściowy w projektowanym brzmieniu.

Ostatni z przepisów przejściowych utrzymuje w mocy przez okres 36 miesięcy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy offshore.

2.33. Przedłużenie zawieszenia wypłaty dodatku energetycznego

Na okres od 1 stycznia 2023 r. do 31 stycznia 2023 r. przedłużone zostaje zawieszenie wypłaty dodatków energetycznych. Rozwiązanie to nie było dostosowane do specyfiki obecnej sytuacji związanej ze wzrostem cen energii elektrycznej. Na ten czas świadczenie zostało zastąpione rozwiązaniami przygotowanymi w ramach ustawy z dnia 7 października 2022 o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej tj. szczególną ochroną gospodarstw domowych polegającą na zamrożeniu cen energii elektrycznej i stawek opłat dystrybucyjnych na poziomie stosowanych w taryfach zatwierdzonych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w 2022 r. do określonego limitu 2 MWh oraz zwiększonych limitów dla odbiorców szczególnie wrażliwych - 2,6 MWh dla niepełnosprawnych oraz 3 MWh dla odbiorców posiadających Kartę Dużej Rodziny i rolników. Dodatkowo po przekroczeniu ww. limitów sprzedawcy energii elektrycznej będą rozliczać wszystkich odbiorców w grupie GD po cenie 693 zł/MWh - rozwiązanie przygotowane w ustawie z dnia 27 października 2022 o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparcia niektórych odbiorców w 2023 r.

2.34. Dodatkowa możliwość zasilenia Funduszu COVID-19

Projekt wprowadza również możliwość przewidzianą dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych przekazania części środków pozyskanych ze sprzedaży emisji do uprawnień CO2 na cele związane z finansowaniem rekompensat o których mowa w niniejszym projekcie ustawy.

2.35. Zmiana w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw

Z uwagi na równoległe prowadzone prace nad projektem ustawy dotyczącym systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP), który zakłada zasadnicze zmiany w zakresie wystawiania potwierdzeń uzyskania poziomów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów objętych systemem ROP, jest konieczne przesunięcie terminu uruchomienia tzw. modułu potwierdzeń w ramach systemu BDO na dzień 1 stycznia 2025 r. W związku z powyższym w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1403, z 2020 r. poz. 2361 oraz z 2021 r. poz. 2151), zmieniono art. 15, art. 16 oraz art. 18, dotyczące odpowiednio:

- dokumentów potwierdzających odrębnie odzysk i odrębnie recykling, o których mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej,
- zaświadczeń, o których mowa w art. 59a i art. 64a ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1113),
- zaświadczeń, o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 55 ust. 1 i art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Wyżej wymienione dokumenty będą sporządzane zgodnie z przepisami dotychczasowymi, a zatem w formie papierowej, za kolejne dwa lata: 2023 i 2024.

Z tych samych względów proponuje się zmianę art. 13 ust. 7 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2151) polegającą na

przedłużeniu stosowania dotychczasowych przepisów do sporządzania dokumentów DPR i EDPR także za lata 2023 i 2024.

2.36. Zmiana w ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw

W projekcie przesunięto z 1 stycznia 2023 r. na 1 stycznia 2025 r. termin wejścia w życie przepisów dotyczących sposobu obowiązku selektywnego zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Powyższa zmiana pozwoli na zapewnienie przedsiębiorcom dłuższego czasu na dostosowanie działalności do wykonywania nowych obowiązków, w tym również na dostosowanie decyzji z zakresu gospodarki odpadami.

3. Wejście w życie

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkami wskazanymi w treści przepisu. Wejście w życie ustawy z dniem następującym po dniu jego ogłoszenia, uzasadnione jest trudną sytuacją odbiorców paliw gazowych, których dotknęłyby podwyżki cen gazu. Przepisy projektu stanowią wsparcie dla gospodarstw domowych, mieszkańców budynków wielolokalowych, jak i niektórych odbiorców wrażliwych. Termin wejścia w życie ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i nie stoi w sprzeczności z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

4. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

5. Notyfikacja

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239 poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

6. Wpływ na mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Wejście w życie ustawy nie wpłynie w istotny sposób na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Podkreślić należy jednak, że przewidziane w projekcie ustawy instrumenty zabezpieczające podmioty pełniące szczególną rolę dla zapewnienia ciągłości dostaw do odbiorców paliw gazowych, w pośredni sposób chronią również mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

7. Konsultacje projektu

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248),

został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Na podstawie § 61 ust. 5 oraz § 98 – 100 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt zostanie skierowany do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów, a następnie do rozpatrzenia przez Radę Ministrów, z pominięciem etapu uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania i właściwe komitety, rozpatrzenia przez komisję prawniczą oraz potwierdzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Pilne procedowanie oraz priorytetowe traktowanie projektowanej regulacji są zasadne z uwagi na konieczność niezwłocznego wdrożenia instrumentów zawartych w projekcie w związku z postępującym wzrostem cen i dynamiczną sytuacją na rynku paliw gazowych.

Nazwa projektu Projekt ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. związku z sytuacją na rynku gazu Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anna Łukaszevska-Trzeciakowska – Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Syrek Wydział Gazu Ziemnego w Departamencie Elektroenergetyki i Gazu e-mail : michal.syrek@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 25 listopada 2022 r. Źródło: Inicjatywa własna Nr w wykazie prac: UD462
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu jest jednym ze środków zaradczych służących stabilizacji trudnej sytuacji na rynku paliw gazowych.

W wyniku zaburzeń wywołanych na europejskim rynku gazu ziemnego agresją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, jak również wcześniejszych zawirowań na rynkach, państwa członkowskie stanęły przed koniecznością zmierzenia się z bezprecedensową sytuacją, w której wywołany kryzys energetyczny doprowadził do destabilizacji zasad, na jakich funkcjonował dotychczas rynek paliw gazowych. Ceny zaczęły osiągać niespotykany dotychczas poziom, który jest kreowany w oparciu przede wszystkim o braki surowca wywołane przez spółkę Gazprom, której działania stały się elementem polityki zagranicznej Federacji Rosyjskiej, obliczonej na wywarcie presji na Unię Europejską, która okazała solidarność z Ukrainą.

Jakkolwiek prowadzona dotychczas przez Polskę polityka surowcowa, oparta na konsekwentnie rozbudowywanych połączeniach międzysystemowych, postępującej dywersyfikacji dostaw jak i dbaniu o odpowiedni stan napełnienia krajowych instalacji magazynowych, pozwoliła uchronić odbiorców przed znaczną częścią ryzyk, eliminując tym samym niebezpieczeństwo związane z brakiem surowca w nadchodzącym sezonie grzewczym, jednak krajowy rynek, jako część wspólnotowego rynku energii, podlega ogólnoeuropejskiemu trendowi wzrostu cen gazu ziemnego.

Powyższa sytuacja generuje znaczące koszty dla odbiorców w gospodarstwach domowych oraz podmiotów z sektora użyteczności publicznej, które ze względu na pełnione przez siebie funkcje często nie są w stanie samodzielnie pozyskać środków finansowych na zapłatę istotnie wyższych rachunków za gaz ziemny. Dlatego już na początku 2022 r. Rząd podjął działania w celu ograniczenia wpływu tych niekorzystnych okoliczności na najbardziej wrażliwych odbiorców gazu ziemnego. Ustawa z dnia 26 stycznia 2022 r. *o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu* zagwarantowała odbiorcom w gospodarstwach domowych, spółdzielniom i wspólnotom mieszkaniowym, jak również podmiotom świadczącym najbardziej kluczowe usługi użyteczności publicznej, możliwość korzystania z paliw gazowych po cenach na poziomie zdecydowanie niższym niż wskazywałyby na to ceny na giełdach.

Przedłożony projekt ustawy stanowi kontynuację w 2023 r. ochrony odbiorców w gospodarstwach domowych, jak również odbiorców realizujących ważne zadania z zakresu użyteczności publicznej, przy jednoczesnym wprowadzeniu ekwiwalentu finansowego dla przedsiębiorstw energetycznych. Regulacja służy zabezpieczeniu odbiorców gazu ziemnego w Polsce przed ewentualnymi skutkami kryzysu gazowego, którego rozmiary oraz ramy czasowe przybierają na sile, a ich oddziaływanie w sposób istotny ma wpływ na funkcjonowanie gospodarki krajowej.

Mając na względzie aktualną sytuację rynkową, jasne jest, że będzie ona wymagała działań ochronnych również w 2023 r., istnieje pilna potrzeba kontynuacji specjalnych rozwiązań, wprowadzonych w 2022 r., których celem jest ochrona tych grup odbiorców, które są najbardziej narażone na ryzyko braku możliwości poniesienia rosnących kosztów zakupu paliw gazowych oraz rosnących stawek opłat dystrybucyjnych, gwarantując tym samym możliwość pokrycia zapotrzebowania na paliwa gazowe niezmiennym poziomem oraz zapewniając ciągłość funkcjonowania instytucji świadczących usługi użyteczności publicznej.

Aby zapewnić ochronę najuboższym gospodarstwom domowym zużywającym gaz ziemny w celach grzewczych, w projekcie ustawy, zaproponowano mechanizm refundacji poniesionego przez tych odbiorców podatku od towarów i usług, który poza stosowaniem ceny maksymalnej stanowić dodatkowe narzędzie obniżające koszty. Wysokość środków

wypłacanych w ramach refundacji podatku VAT, będzie przezywana przez wojewodów na rzecz jednostek samorządu terytorialnego, zgodnie ze zgłoszonym zapotrzebowaniem, co miesiąc. Stały przekaz środków na rzecz jednostek samorządu terytorialnego, umożliwi terminową wypłatę środków zgodnie z zgłoszonymi potrzebami odbiorców uprawnionych do refundacji podatku VAT.

Dlatego też projekt ustawy przewiduje wprowadzenie kompleksowego mechanizmu rekompensat, który to będzie gwarantować minimalizację ryzyk związanych z aktualną sytuacją geopolityczną.

Poza wymienionymi powyżej kwestiami, projekt przewiduje również szereg doprecyzowań oraz zmian w rozwiązaniach, które mają usprawnić przepisy regulujące funkcjonowanie rynku energii w dobie kryzysu. Wśród najważniejszych, należy wskazać zmiany w ustawie z dnia 27 października 2022 r. *o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku*, ustawie z dnia 27 października 2022 r. *o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku* oraz modyfikację terminów wynikających z ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. *o dodatku węglowym*, celem zapewnienia sprawniejszej dystrybucji środków przeznaczonych na wsparcie odbiorców końcowych.

Ponadto, projekt przewiduje zmiany dotyczące funkcjonowania wodoru w systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynikające z sytuacji na rynku wodoru stosowanego w transporcie. Producenci wodoru przeznaczonego do stosowania w pojazdach od 1 stycznia 2023 r. będą objęci obowiązkiem wykonywania badań jakości produkowanego wodoru. Oznacza to potrzebę uzyskania akredytacji na wszystkie metody, które wykorzystywane będą do badania wodoru. Ze względu na niski poziom rozwoju rynku w Polsce i na świecie oraz skomplikowany i kosztowny proces dostosowania laboratorium badawczego producenci nie będą w stanie wykonywać ww. obowiązku w przewidzianym terminie, co w praktyce oznacza znaczne prawdopodobieństwo ograniczenia sprzedaży wodoru z produkcji krajowej na cele transportowe. Pojawia się więc potrzeba dostosowania regulacji dotyczących systemu monitorowania i kontrolowania jakości wodoru do realiów rynkowych. Powyższe może także przesądzić o przegraniu przez polskie podmioty konkurencji o ten rynek.

Projekt przewiduje także zmiany w zakresie morskiej energetyki wiatrowej. Na podstawie dotychczasowych doświadczeń zidentyfikowano konieczność dokonania zmian w:

- 1) ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz.U. z 2022 r. poz. 457, 1079, 1250, 1604 i 2185),
- 2) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2021 r. poz. 2351 oraz 2022 r. poz. 88, 1557, 1783, 1768 i 1846),
- 3) ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, 1260, 1261, 1783 i 1846),
- 4) ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz.U. z 2022 r. poz. 515, 1604 i 2185),
- 5) ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz.U. z 2021 r. poz. 2233 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 88, 258, 855, 1079 i 1549),
- 6) ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1050).

Zmiany ww. ustaw odpowiadają na potrzebę wprowadzenia niezbędnych modyfikacji redakcyjno-technicznych, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, jak również są rezultatem doświadczeń wynikających ze stosowania tych ustaw, w kontekście przygotowania projektów morskich farm wiatrowych. Stanowi to odpowiedź na uwagi zgłoszone w okresie obowiązywania ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, dalej: ustawa offshore. Projekt ustawy zawiera także przepisy umożliwiające poprawę warunków inwestycyjnych dla realizowanych projektów morskich farm wiatrowych. Konieczność ich wprowadzenia wynika z ogólnosiłowej sytuacji gospodarczej oraz problemów wywołanych sytuacją pandemiczną oraz inwazją Rosji na Ukrainę.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozwiązania w zakresie ochrony odbiorców paliw gazowych zakładają:

- zagwarantowanie w 2023 r. maksymalnej ceny paliw gazowych dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 i 1723),
- zagwarantowanie w 2023 r. stosowania wobec odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 i 1723) stawek opłat usług dystrybucji paliw gazowych, stosowanych wobec nich w 2022 r., oraz zagwarantowanie rekompensat z tym związanych, dla przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się dostarczaniem paliw gazowych do tych odbiorców,
- utrzymanie mechanizmu rekompensat dla sprzedawców gazu ziemnego do odbiorców taryfowych, który służyłby zrekomensowaniu skutków stabilizacji cen dla odbiorców taryfowych. System rekompensat jest stosowany w celu zapewnienia finansowania o charakterze obrotowym dla przedsiębiorstw energetycznych, pozwalającego na

zapewnienie ciągłości dostaw, odpowiedniego poziomu płynności i terminowe regulowanie zobowiązań związanych z realizacją zawartych kontraktów.

Projektowane przepisy:

- 1) ustalają maksymalną cenę paliw gazowych;
- 2) określają sposób kalkulacji rekompensat przysługujących przedsiębiorstwom energetycznym zajmującym się obrotem paliwami gazowymi, które stosuje w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, ceny paliw gazowych w wysokości wskazanej w projekcie ustawy;
- 3) określają sposób kalkulacji rekompensat przysługujących przedsiębiorstwom energetycznym świadczącym usługi dystrybucji paliw gazowych, które stosuje w rozliczeniach z odbiorcami o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, ceny paliw gazowych lub stawki usług dystrybucji paliw gazowych, w wysokości wskazanej w projekcie ustawy;
- 4) wyznaczają Zarządcę Rozliczeń S.A. jako podmiot odpowiedzialny za wypłatę rekompensat.

Dodatkowo, projekt wprowadza zmiany, które mają sprzyjać zapewnieniu stabilnej sytuacji na rynku energii w Polsce.

Wśród najważniejszych należy wymienić:

- 1) Zmianę przepisów dot. przyłączeń do sieci, zapewniającą większą elastyczność w zakresie możliwości partycypacji w kosztach przyłączenia do sieci podmiotu ubiegającego się o przyłączenie;
- 2) Wprowadzenie procedury certyfikacji operatora systemu magazynowania, która odpowiada unijnym wymogom w zakresie gwarancji niezależności oraz braku możliwości zagrożenia bezpieczeństwu dostaw paliw gazowych na szczeblu krajowym, lokalnym oraz unijnym;
- 3) Zmiany w ustawie z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku – wprowadzone poprawki mają charakter legislacyjny oraz doprecyzowujący;
- 4) Doprecyzowanie przepisów dot. współpracy mikroinstalacji z magazynem energii elektrycznej oraz wydłużenie terminu pierwszej sprzedaży energii z instalacji PV w ramach systemu aukcyjnego;
- 5) Wprowadzenie zmian dotyczących terminów wynikających z ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym;
- 6) Doprecyzowanie oraz modyfikacja rozwiązań dotyczących przeciwdziałania skutkom zawirowań na rynku energii.

Projektowane rozwiązania w swoim założeniu mają na celu wzmocnienia funkcjonowania istniejących dotychczas rozwiązań rynkowych, gwarantując tym samym ich efektywność w aktualnym kontekście geopolitycznym oraz postępującym kryzysie energetycznym, z którym zmagają się państwa członkowskie Unii Europejskiej. Dzięki nim, zwiększy się elastyczność związana z procesem inwestycyjnym, który wymaga przyłączenia do sieci oraz wpłynie pozytywnie na zachowanie transparentności funkcjonowania rynku energii w Polsce.

Dodatkowo, celem wprowadzenia zmian jest dostosowanie przepisów dotyczących funkcjonowania wodoru w systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do obecnego etapu rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz do możliwości rynku w zakresie zapewnienia dokonywania badań jakości wodoru wprowadzanego na rynek paliw transportowych.

W związku z powyższym, najważniejsze zmiany wprowadzane w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zakładają:

- 1) rezygnację z zawartego w art. 25a ust. 2 wymogu codziennego badania wodoru w sposób przepływowy, a w jego miejsce wprowadzenie badania wykonywanego co wskazaną ilość wyprodukowanego wolumenu wodoru;
- 2) wprowadzenie sankcji dla przedsiębiorców dokonujących obrotu wodorem bez certyfikatu jakości wodoru;
- 3) wprowadzenie uproszczeń w spełnieniu wymagań dotyczących badań jakości wodoru w przypadku produkcji wodoru w procesie elektrolizy oraz instalacji analizatorów umożliwiających badanie jakości wodoru w trybie przepływowym;
- 4) wprowadzenie przepisu przejściowego umożliwiającego producentom wodoru na korzystanie do końca roku 2024 z laboratoriów nieposiadających akredytacji do badania wodoru, pod warunkiem spełnienia pewnych obostrzeń.

Zaproponowane w ustawie rozwiązania mają na celu dokonanie zmian w przepisach dotyczących morskiej energetyki wiatrowej. Zmiany w ustawie offshore mają na celu:

- 1) wprowadzenie niezbędnych korekt redakcyjno-legislacyjnych służących wyeliminowaniu wątpliwości interpretacyjnych pojawiających się w odniesieniu do niektórych przepisów, jak również usunięcie oczywistych omyłek;
- 2) wprowadzenie przepisów poprawiających warunki inwestycyjne dla projektów morskich farm wiatrowych takich jak: doprecyzowanie przepisów w zakresie waloryzacji poziomu przyznanego wsparcia, a także umożliwienie rozliczania ujemnego salda, w odniesieniu do projektów realizowanych w ramach tzw. pierwszej fazy wsparcia, przy wykorzystaniu ceny maksymalnej wyrażonej w całości lub części w euro.

Zmiany dotyczące ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej mają na celu umożliwić przedłużenie ważności wydanych i nowych pozwoleń lokalizacyjnych dla morskiej farmy wiatrowej i kabli

wyprowadzających z nich moc do okresu żywotności farmy, tj. do upływu 30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie danej morskiej farmy wiatrowej.

Zmiany wprowadzane w ustawie - Prawo budowlane mają na celu uregulowanie kwestii właściwości miejscowej organu wydającego pozwolenie na budowę dla morskiej farmy wiatrowej.

Zmiany wprowadzane w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko mają na celu wydłużenie terminu na złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1 ww. ustawy do 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Zmiany wprowadzane w ustawie o bezpieczeństwie morskim mają na celu wykluczenie z obowiązku certyfikacji lądowej części zespołu urządzeń do wyprowadzania mocy z morskich farm wiatrowych, wprowadzając tym samym podejście stosowane na innych rynkach. Część lądowa infrastruktury służącej do wyprowadzenia mocy z morskich farm wiatrowych nie różni się od innej tego typu infrastruktury realizowanej z powodzeniem dla lądowych projektów energetycznych, dla których to tego typu dodatkowe certyfikaty nie są wymagane.

Zmiany wprowadzane w ustawie - Prawo wodne mają na celu doprecyzowanie przepisów oraz ich ujednolicenie z innymi obowiązującymi ustawami poprzez wyłączenie konieczności uzyskania pozwolenia wodnoprawnego oraz dokonywania zgłoszenia wodnoprawnego dla kabli wyprowadzających moc z morskich farm wiatrowych.

Zmiany wprowadzane niniejszym projektem ustawy są kolejnym krokiem we wspieraniu rozwoju morskiej energetyki wiatrowej, która stanowi jeden z fundamentów polskiej transformacji energetycznej, korzystnej z perspektywy cen energii, konkurencyjności polskiej gospodarki oraz tworzenia nowych miejsc pracy w Polsce w nadchodzących latach.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Aktualnie toczy się dyskusja na szczeblu europejskim, co do środków, jakie należy przyjąć, aby zminimalizować negatywne efekty będące wynikiem postępujących wzrostów cen paliw gazowych, szczególnie w kontekście ochrony odbiorców z grupy gospodarstw domowych przed pogłębieniem się zjawiska ubóstwa energetycznego.

W kwestii zmian dotyczących morskiej energetyki wiatrowej w większości przepisy zawarte w projektowanej ustawie mają charakter legislacyjny i doprecyzowujący.

Konstrukcja systemów wsparcia dla odnawialnych źródeł energii, w tym morskiej energetyki wiatrowej, należy do właściwości poszczególnych państw członkowskich Unii Europejskiej. Biorąc pod uwagę specyfikę zaprojektowanego w Polsce mechanizmu wsparcia oraz jego indywidualne cechy, proste porównanie z rozwiązaniami wprowadzonymi w innych krajach nie jest możliwe.

Ponadto, nie wszystkie kraje członkowskie OECD/UE zdecydowały się na system, w którym to wytwórca jest odpowiedzialny za wybudowanie urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskich farm wiatrowych. W wielu krajach jest to zadanie właściwego operatora sieci przesyłowej.

Ponadto, na żadnych znanych rynkach, na których funkcjonuje morska energetyka wiatrowa, zakres certyfikacji projektów nie obejmuje infrastruktury wyprowadzenia mocy zlokalizowanej w części lądowej. Wiąże się to przede wszystkim z faktem, że istotą certyfikacji morskich farm wiatrowych jest przede wszystkim potwierdzenie zgodności przygotowanych projektów z normami i standardami technicznymi stosowanymi w tej branży, w celu potwierdzenia bezpieczeństwa i integralności strukturalnej zaprojektowanych konstrukcji. Stąd w większości krajów w ramach morskich farm wiatrowych, certyfikacji podlegają jedynie obiekty takie jak: konstrukcje wsporcze wraz z turbinami oraz morskie stacje elektroenergetyczne. W niektórych przypadkach certyfikowane są również kable wewnętrzne, a najrzadziej kable eksportowe, lecz jedynie w części morskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Odbiorcy gazu ziemnego w gospodarstwach domowych	ok. 7 milionów gospodarstw domowych	Badania statystyczne Ministra Klimatu i Środowiska	Beneficjenci obniżenia cen paliwa gazowego.
Odbiorcy gazu ziemnego w spółdzielniach i wspólnotach mieszkaniowych	maks. 40 tysięcy spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych (nieznana liczba gospodarstw domowych w lokalach)	Szacunki własne	Beneficjenci obniżenia cen paliwa gazowego.

Podmioty świadczące usługi użyteczności publicznej wymienione w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy – Prawo energetyczne	Ok. 25 tysięcy podmiotów	Szacunki własne na podstawie danych z Głównego Urzędu Statystycznego	Beneficjenci obniżenia cen paliwa gazowego.
Przedsiębiorstwa posiadające koncesje na obrót paliwami gazowymi lub posiadające koncesje na dystrybucję paliw gazowych	211 przedsiębiorstw posiada koncesję na obrót (sprzedaż) paliwami gazowymi, jednak tylko 90 z nich aktywnie uczestniczy w obrocie tym paliwem.	Rejestr Urzędu Regulacji Energetyki ¹	Przedsiębiorstwa będą pełnić funkcję pośredniczącą w transferze korzyści ekonomicznej wynikającej z mechanizmu rekompensaty beneficjentom rzeczywistym (odbiorcom w gospodarstwach domowych oraz odbiorcom realizującym zadania z zakresu użyteczności publicznej).
Przedsiębiorstwa zajmujące się obrotem paliwami gazowymi	181 przedsiębiorstw posiada koncesję na obrót (sprzedaż) paliwami gazowymi, jednak tylko 90 z nich aktywnie uczestniczy w obrocie tym paliwem.	Rejestr Urzędu Regulacji Energetyki ²	Przedsiębiorstwa będą pełnić funkcję pośredniczącą w transferze korzyści ekonomicznej wynikającej z mechanizmu beneficjentom rzeczywistym (odbiorcom w gospodarstwach domowych oraz odbiorcom realizującym zadania z zakresu użyteczności publicznej).
Zarządca Rozliczeń S.A.	1	Projekt ustawy oraz ustawa z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.) oraz szacunki własne	Podmiot odpowiedzialny za wypłatę rekompensat Zwiększenie zadań w zakresie przyjmowania oświadczeń o aktualizacji zasad rozliczania prawa do pokrycia ujemnego salda dla morskich farm wiatrowych
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	Organ odpowiedzialny za zatwierdzanie taryf
Przedsiębiorcy produkujący wodór stosowany w pojazdach	ok. 4		Dodatkowy czas na uzyskanie stosowanych akredytacji dla metod badawczy jakości wodoru.
Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej	16	Ustawa o inspekcji handlowej	Kontrola przedsiębiorców w zakresie prawidłowego stosowania przepisów
Urząd Ochrony i Konkurencji i Konsumentów	1	Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów	Zarządzanie Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw uwzględniając wprowadzone zmiany

¹ <https://rejstry.ure.gov.pl/>, data dostępu 18.11.2022 r.

² <https://rejstry.ure.gov.pl/>, data dostępu 28.10.2022 r.

Wytwórcy energii w morskich farmach wiatrowych	kilkanaście	Szacunki własne	Obniżenie ryzyka regulacyjnego, w związku z rozstrzygnięciem wątpliwości interpretacyjnych.
minister właściwy ds. gospodarki morskiej	1	Szacunki własne	Zwiększenie obciążenia w związku z wydawaniem decyzji o wydłużeniu pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 i uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy o obszarach morskich.
Minister właściwy ds. klimatu	1	Szacunki własne	Obowiązek wydania obwieszczenia na podstawie dodawanego art. 25a ustawy offshore oraz nowego rozporządzenia na podstawie art. 43 ust. 3 ustawy offshore.
Dyrektorzy urzędów morskich	2	Szacunki własne	Zwiększenie obciążenia w związku z wydawaniem decyzji o wydłużeniu pozwolenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 ustawy o obszarach morskich.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Mając na względzie priorytetowy charakter przedmiotowej regulacji wynikający z konieczności zapewnienia ochrony odbiorcom z grupy gospodarstw domowych oraz podmiotom świadczącym usługi użyteczności publicznej przed radykalnymi wzrostami cen paliw gazowych, projekt nie będzie podlegał uzgodnieniom międzyresortowym, opiniowaniu oraz konsultacjom publicznym. Zapewnienie dostępu do paliw gazowych i zapobiegnięcie wielokrotnemu podwyższeniu ponoszonych dotychczas opłat jest szczególnie istotne w kontekście nadchodzącego sezonu grzewczego, tak aby zapewnić, że pomimo trudnej sytuacji geopolitycznej ww. grupy odbiorców nie odczują negatywnych skutków zaburzeń jakie mają miejsce na europejskim rynku gazu ziemnego. Uzasadnia to wyjątkowy tryb postępowania z przedmiotowym projektem.

W ramach prac koncepcyjnych nad projektem wymieniono opinie co do zakresu i kształtu regulacji z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki oraz Zarządcą Rozliczeń S.A.

W zakresie zmian dot. wodoru projektowane rozwiązania były konsultowane z PKN Orlen, ZE PAK oraz Grupą Azoty.

Pilne procedowanie oraz priorytetowe traktowanie projektowanej regulacji jest zasadne z uwagi na konieczność niezwłocznego wydania ustawy kontynuującej ochronę taryfową odbiorców.

Zmiany dot. wodoru nie zostaną przekazane do konsultacji publicznych, co wynika z pilnej potrzeby przyjęcia projektowanych rozwiązań, w przeciwnym razie od 1 stycznia 2023 r. zaczną obowiązywać regulacje, które mogą w praktyce uniemożliwić polskim producentom sprzedaż wodoru automotive (wymóg akredytacji dla metod badawczych wodoru), co oznaczać może zaprzepaszczenie ich szans na podjęcie konkurencji z podmiotami zagranicznymi. Z tego względu zaproponowano, aby projekt był procedowany w trybie odrębnym, z pominięciem etapów uzgodnień, konsultacji i opiniowania.

W związku z tym, że zdecydowana większość przepisów projektu dotyczących morskiej energetyki wiatrowej stanowiła pierwotnie część projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (UC99), w ramach tego projektu była przedmiotem uzgodnień międzyresortowych, opiniowania i konsultacji publicznych, a także roboczych uzgodnień z Ministerstwem Infrastruktury, Ministerstwem Aktywów Państwowych, Biurem Pełnomocnika Rządu ds. Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki i Zarządcą Rozliczeń.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1 2023	2 2024	3 2025	4 2026	5 2027	6 2028	7 2029	8 2030	9 2031	10 2032	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	28 613, 878	3 307, 927	103, 996	2,06 1	2,12	2,18	2,241	2,30 4	2,369	2,43 6	32 041,512
budżet państwa	0	1,87 8	1,92 7	1,99 6	2,06 1	2,12	2,18	2,241	2,30 4	2,369	2,43 6	21,512
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	28 612	3 306	102	0	0	0	0	0	0	0	32 020
Saldo ogółem	0	28 613, 878	3 307, 927	103, 996	2,06 1	2,12	2,18	2,241	2,30 4	2,369	2,43 6	32 041,512
budżet państwa	0	1,87 8	1,92 7	1,99 6	2,06 1	2,12	2,18	2,241	2,30 4	2,369	2,43 6	21,512
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	28 612	3 306	102	0	0	0	0	0	0	0	32 020
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszt rekompensat z tytułu stosowania ceny maksymalnej oraz stawek dystrybucji paliw gazowych dla niektórych odbiorców paliw gazowych wyniesie ok. 29 mld zł, natomiast pozostałe wydatki w wysokości 2 mld złotych będą wiązały się ze zmianami w zakresie dodatku węglowego. Szacowana liczba gospodarstw domowych, którym przysługiwać będzie refundacja podatku VAT, wyniesie ok. 300 tysięcy. Koszt tej refundacji szacowany jest na ok. 1 mld zł. Określono go na podstawie maksymalnej ceny za paliwo gazowe wynoszącej 200,17 zł/MWh, przy szacowanym zużyciu gazu ziemnego w 2023 r. przez odbiorców, o których mowa w art. 62b ustawy – Prawo energetyczne, wynoszącym w sumie 65 TWh. Przyjęto, że średni koszt paliwa gazowego ponoszony przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się sprzedażą paliw gazowych do odbiorców objętych ochroną taryfową wyniesie około 615 zł/MWh. Przeniesienie części wydatków na 2024 r. wynika z terminów rozliczeń wynikających z projektu. Dodatkowo, z związku z nowymi zadaniami przewidywanymi w ustawie dla Prezesa URE, w projekcie przewidziano przeznaczenie dodatkowych środków finansowych na wykonywanie tych zadań w łącznej kwocie 21,512 mln zł w latach 2023-2032. Wejście w życie przepisów dot. wodoru nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Wejście przepisów dot. morskiej energetyki wiatrowej nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ cena maksymalna w PLN nie ulega											

		zmianie. Zaproponowane mechanizmy umożliwią eliminację części ryzyk inwestorów, obniżając w ten sposób niezbędne nakłady inwestycyjne.						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mld zł, ceny stałe z 2022 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, a także osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną milionów polskich rodzin. Dzięki ustaleniu dla nich stałej ceny maksymalnej paliw gazowych, oraz określeniu stawek dystrybucji paliw gazowych, na poziomie określonym w ustawie, odbiorcy nie będą musieli ponosić rynkowych cen paliw gazowych w 2023 r. Projekt wpłynie również pozytywnie na koszty ponoszone przez społeczeństwo związane z korzystaniem z usług użyteczności publicznej. Część projektu ustawy dotycząca funkcjonowania przedsiębiorców wytwarzających wodór na cele transportowe zakłada, że zgodnie z projektem, do końca 2024 r. będą mogli badać jakość wodoru w laboratoriach nieposiadających akredytacji do badania wodoru, po spełnieniu ustalonych warunków, co da im możliwość prowadzenia produkcji wodoru do pojazdów po 1 stycznia 2023 r. Producenci będą obowiązani badać wodór i pobierać jego próbki zgodnie przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 25c i 25d ustawy. Część projektu dotycząca morskiej energetyki wiatrowej nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw, jak również na rodziny, obywateli oraz gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych						
Niemierzalne	brak	Nie dotyczy						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń.		Nie dotyczy						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Proponowane zmiany dotyczące morskiej energetyki wiatrowej mają na celu ułatwienie procedur i przyspieszenie załatwiania spraw.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Brak przewidywanego wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Przedmiotowa regulacja ma na celu ochronę pewności dostaw paliw gazowych do odbiorców z grupy gospodarstw domowych, w szczególności, aby nie odczuli oni wzrostów cen, które mogłyby wpłynąć na zmniejszenie dostępności paliw gazowych.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów, które zostały wskazane w treści projektu ustawy. Należy wskazać, że ważny interes państwa oraz obywateli wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego, a zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Wejście w życie w dniu następującym po ogłoszeniu ma na celu wyeliminowanie niepewności prawnej co do sytuacji odbiorców z grupy gospodarstw domowych i użyteczności publicznej oraz możliwie najszybsze wprowadzenie do obiegu prawnego norm, według których będą funkcjonować przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi w 2023 r. Przepisy dotyczące funkcjonowania przedsiębiorców wytwarzających wodór na cele transportowe wejdą w życie 1 stycznia 2023 r.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Nie rekomenduje się wskazywania konkretnych mierników do ewaluacji. Miernikiem ewaluacji przepisów dotyczących morskiej energetyki wiatrowej jest stosowanie określonych w ustawie rozwiązań. Prawidłowość stosowania ustawy będzie pośrednio weryfikowana przez Ministra Infrastruktury i Dyrektorów Urzędów Morskich, którzy będą rozpatrywali wnioski o przedłużenie pozwoleń lokalizacyjnych, a także Zarządcę Rozliczeń oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, którzy będą otrzymywali oświadczenia lub informacje o aktualizacji sposobu rozliczania przyznanego wsparcia.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			